

فیدور دوستویفسکی

چیرۆکی خەیاڵی

نازلی

و: ھەمە کەریم عارف

دەربارەى نووسەر

فيودور ميخايلوف دوستويفسكى (۱۸۲۱ - ۱۸۸۱) يەككىگە لە نووسەرە ھەرە نئودارەكانى سەدەى ئۆزدەى پووسى و دەورانى زىپىنى پەخشانى پووسى، بەجۆرى ھەركاتى ناوى پووسيا و ئەدەبىياتى پووسى بىت، بىگومان نئوى ئەویش بىر دەكەوئتەو. رەخنەگرانىكى فرە بەرھەمەكان و كەسايەتى ئەويان خستووئەتە بەر زەرەبىنى رەخنە و لىكۆلئەو و شىكرەنەو و نووسەران و ھونەرمانەنىكى زۆر كەوتوونەتە ژىر كاريگەرى ئەوئەو و لە باندورى وى نەخەلەسيون. كاريگەرى و باندورى بەرھەمە نەمرەكانى قەلەم و ھزرى ئەو ھىشتا ھەر بە سەر ئەدەبىياتى جىھانەو ماو و ھەر دەمىتت. خوئەرانى فارسى زمانىش لە مئژە سەروساختيان لەگەل بەرھەمەكانى ئەودا پەيدا كەردو و كەم كەس ھەيە كە ناويكى ئەوى نەژنەوتىت. يەككىگ لە تايبەتمەندىيە سەرەكەكانى كارەكانى دوستويفسكى، شىكارى سايكۆلۆژى دەروون و پوحى كاراكتەرەكانە. بەھەمان كارامەيى دكتورىكى پىسپۆر، روحى رەنجىدەى قارەمانەكانى شىدەكاتەو و ھەموو گرى دەروونى و ناكامىەكانيان دەخاتە بەردەستمان و ناچارمان دەكات ھاوسۆزى و ھاوخەميان لەگەلدا بكەين.

داوامان لئەدەكات، مداراى خراپترينيان بكەين و ئەو بزانين - وەكو خۆى لە پۆمانى برايانى كارامازوف دا دەلئت - ھەر كەسك گوناخكارترە، شايستەى سۆز و بەزەيى زياترە. لە ژمارەى مانگى ئۆقەمبەرى ياداشتەكانى نووسەرىكدا لە سالى ۱۸۷۶ دا يەككىگ لە مودىترين و ھونەرمانەندەترين بەرھەمەكانى دوستويفسكى بلأو بووئەو. نازلى، نووسەر دەمىك بوو پوختەى بىرۆكەى نازلى لە پۆژانە ياداشتەكانى نووسەرىكدا گەلەلە كەردبوو و بلأوى كەردبووئەو. پۆژانە ياداشتەكانى نووسەرىك، بلأوكراوئەك بوو كە نووسەر بەخۆى بلأوى دەكەردو و لەوئىدا مەسەلە و پرسگرىكە جفاكەكانى پۆژى دەخستە بەر وردەبىنى لىكۆلئەو و ھەلەسەنگاندەو و لەمەر ئەو بويەر و واريقاتانەى دەنووسى كە بەراى خۆى گرینگ بوون. پاشان لە زۆربەى ئەو بويەر و واريقاتانەى كە لەم پۆژانە ياداشتەكانى بلأو بوونەتەو، وەكو كەرەستەى خا و بىرۆكەى سەرەتايى، بۆ بەرھەمەكانى سوودى وەرگرتوئە.

دوستويفسكى ژمارەيەكى سنووردارى لە چىرۆكەكانى خۆى لەم پۆژانە ياداشتەكانى بلأو كەردوئەو كە نازلى يەككىگ لەو چىرۆكانە. رىك پيش نازلى، لەم ياداشتەكانى فەسلئىكى بەنيونىشاني دوو خۆكوژى بلأو كەردوئەو، كە باسى بەسەرھاتى خۆكوژى دوو كىژى گەنج دەكات كە يەككىيان بە شەمايلەكەو (شەمايل: وئە و پەيكەرى گەورە پياوانى ئاينى و مەزەبى) خۆى لە پەنجەرەيەكەو ھەلەدەيرئت. ئىدى سوودى لەم گىرەنەو و وئانە وەرگرتوئە، تا

بیرۆکهکانی له قالبی چیرۆکین سەیر و ناخ هەژین دابڕۆت و شیکارییهکی تێر و تەسەل، بۆ گیانه ماندوو و پەڕیشانەکان بخاتەرۆو. له هەوڵەوه بەتەمابوو نیوی چیرۆکهکهی بنیت ترساو، و بۆ هەر فەسلێکی ناویک دابنیت که ئەم تەکنیکە ی له بەرھەمەکانی پێشووتریدا بەکار نەبردبوو.

چیرۆکی نازلی و شەو سەپپیهکان له چیرۆکه درێژه هەرە بەنیوبانگەکانی دوستویفسکین. چیرۆکی نازلی له تەمەنی چل و پینج سالییدا نووسیوه، واتە له قوناغیکدا که ئیدی نووسەرێکی له زەبر و کارامە بوو. پێشتر سووک و پيسواکراوان ١٨٦١، قومارباز ١٨٦٦، تاوان و سزا ١٨٦٦، گەمژە ١٨٦٨ - ١٨٦٩، ئەهریمەنان ١٨٧٢، هەرزەکار ١٨٧٤، و زۆر بەرھەمی دیکەشی نووسیویون و بۆلاوکردبوونەوه. کەواتە نازلی بەرھەمی دەورانی پوختەیی و کارامەیی ئەوه و زۆر لەوه گونگترە که رەنگە له هەوڵەوه بێتە بەرچاو.

هەوڵین خالی بالکیش سەبارەت بە نازلی ئەمەیه که دوستویفسکی بە پێشەکیهک دەست بەم چیرۆکه دەکات، که پێشتر ئەم تەکنیکە ی بەکار نەبردبوو، دوو ھۆی بۆ ئەم کارە ھەیه؛ یەکه میان ڕوونکردنەوهی ئەرکی رەگەزی خەیاڵە: "نھا با کهمیک باسی چیرۆکهکه بکەین: ناوی چیرۆکێکی خەیاڵیم لێی ناوه، بەلام خۆم لاموایە زۆر ڕیالیستیه. بەلام له ئالیهکی دیکەوه خەیاڵیش زۆر بەجدی له چیرۆکهکه مەدا ھەیه. ئەم توخم و رەگەزە ڕیک له فۆرمی چیرۆکهکه دا خۆی دەنوینیت، بۆیه بەپێویستم زانی ڕوونکردنەوه و پێشەکی بۆ چیرۆکهکه بنووسم. "دووه میان: ئەمەیه که دەیهوین ئەوه بۆ خوینەر ڕوونبکاتەوه که چما دەقهکه له سەرەتای چیرۆکهکه وه کهمیک گونگ و داخراوه.

له پێشەکیهکهیدا پیمان دەلێت که گوتیاری چیرۆکهکه بۆخۆی بەشەرێکی پەڕیشانە که دەیهوین بەسەرھاتەکه له میانێ ڕەوشی گێرانهوهی چیرۆکهکه وه تیگیات و بۆ خۆی ڕوونبکاتەوه. تەکهز لەسەر ئەم بابەتە زۆر گرینگ و بەجێیه چونکه دەتوانیت وینەیهکی ڕوناکتر لەمەر قارەمانی چیرۆکهکه به خوینەر بدات و قارەمانەکه ی باشتەر پێ بناسینیت.

فۆرمی گێرانهوهی نازلی پێشتر له ئەدەبیاتدا باو نەبووه و ھاوتای نەبووه و دەکریت بە یەکه مین گێرانهوهی شەپۆلی زەین بێتە ژماردن. دوستویفسکی بە سالان له پێش پرۆست و جویس و سمبولیست و ئیگسپرسیونیستەکانەوه یاسا و ڕیسای لۆژیکی نووسینی ئەدەبی دەشکینیت و ھەولیداوه شەپۆلی بیر و وینەکان له شیوهی لیکەوتە ی راستەوخۆدا له دەق دا بەکار بینیت و تیھەلکیشی بکات. ھەلبەتە ئەم تەکنیکە له دەیهی ھەفتاکانی سەدە ی نۆزدەدا، بە تەکنیکێکی یەجگار نوێ و ویرەکانە دیتە ژماردن.

بیروځه ی تو مارکردنی قسه کانی بابایه کی پهریشان حال که خه ریکه به دهنگی بهرز بیرده کاته وه، جوانی و بالکیشی چیروکه که ی دووچه نانه کردو وه. وهکو ئه وهیه به راستی دهنگی هانکه هانک، هاوار، بیدهنگی و ناله خهفه کانی قاره منی چیروکه که بژنه وین، ته نانه ت وهکو ئه وهیه دهنگی ههنگاوه قورسه کانیشی بژنه وین که جاری لیمان دورور دهکه ویته وه و جاری به رهو پروومان دهگه ریته وه. هه رچه نده دوستویفسکی له پیشه کی چیروکه که دا ده لیت که قه راره چیروکیک بخویننه وه که گوايه ئیختیزال نووسیک له قسه و ورینه گوییه کانی پیاویکی ئاشوفته و پهریشان حاله وهی ژنه وتو وه و نووسیویه تیه وه، زورچاک دیاره که چ ئیختیزال نووسیک له ئارادا نییه، به لکو ئه مه دوستویفسکی یه که قسه دهگه ل خو ی و له گه ل ئیمه دا دهکات.

یه کیک له تاییه تمه ندیییه کانی دیکه ی نازلی که پیشه نگیه تی نووسهر دهسه لمینیت ئه مه یه که دوو قاره منی (کاراکتهر) سهره کی چیروکه که ناویان نییه و ته نانه ت ناوینشانی چیروکه که ش سیفه تیکه که قاره مانه پیاوه که داویه به قاره مانه ژنه که: نازلی، وادیاره دوستویفسکی، به م کاره؛ به ناو نه نانی قاره مانه که دهیه ویت پیمان بلت ئه مه چیروکیکی تاییه تی نییه که له خه لکانیکی خودان ناسنامه و ناوی راسته قینه پرووی دابیت، به لکو سهر بهورد و به سهرهاتیکه نمونه و هاوتای زوره. هویه کی دیکه ی بی ناوی قاره مان و کاراکته رهکان ده شیت بو ئه وه بیت که سهرنجی خوینهر بو لایه نه سمبولیکی و ئاشکرای ناوی کاراکته ره لاوه کییه کان رابکیشیت. بو نمونه نیوی هاوکاره که ی قاره مانه سهره کییه که (کابرای ئه مانه تفروش و سووتخور) دوبرانروفه که دهکاته هاومانای دهسپاک و دلپاک. هه قذژی ئاشکرا و ته نانه ت کومیکی ئه م نازناوه دهگه ل پیشه که یدا مایه ی سهرنجه. یان لوکریا که ناوی یه کیک له قه شه و پیاو چاکه کانه و به مانای شیرین و خوشه ویست دیت و به ته واوه تی له گه ل که سایه تی کاره که ری ناو چیروکه که دا تیکده کاته وه؛ کاره که ری که له هه موو شوینیک هه م چاودیر و هه م هاوده می خانمی خاوه ن مال و نیگه ران و مشورخوری حالی ئه وه.

دوستویفسکی له نازلی دا گه ییوه ته لوتکه ی بیر و هزاره فهلسه فیه کانی خو ی؛ ئه و هزار و بیرانه ی که ماکیان له هه موو به ره مه کانی دا به دی ده کریت: لاوازی، توانا و دهسه لاتی رو حی و سایکولوژی له یه ک شویندا کو دهنه وه، یه کانگیر دهن و له یه ک کوتایی پر که له جاندا، وهکو ته رجیع به ندی یه ک شیعری دریز، له دهوری یه کدی کو دهنه وه و ئیمزای شیوه ی بیرکردنه وه و هزارینی دوستویفسکی دهنه ن به کوتایی کاره که وه. وهکو چو ن گروسمان گوتوویه تی: " نازلی، چیروکی رو حیکی برینداره که پرو به پرووی حه قیقه تیکی ویرانکه ر بووه ته وه. " ته نانه ت قاره منی سهره کی چیروکه که، واته هه مان ئه و که سه ی که مه نه لوگه دورور و دریزه که ی ده ژنه وین، هاوشیوه ی هه مان

مه‌خلووقه به‌نیوبانگه‌که‌ی دوستویفسکی یه: مروّقی ژیرزه‌مینى که‌له کتییی یاداشته ژیرزه‌مینى یه‌کاندا، له سه‌ندووقه سه‌یره‌که‌ی که‌سایه‌تیه‌کانى ئەم نووسهره مه‌زنه‌وه هاتوووته ده‌ری و، جی پیی به زۆریک له به‌رهمه‌کانییوه دیاره. کاراکته‌ره ژیرزه‌مینیه‌که که‌سیکی ته‌نیا و بی‌زراوه، به‌جۆری که به‌خۆیشی ده‌زانیت و ده‌لیت که خۆشه‌ویست نییه، به‌لام خۆی به شایسته‌ی عه‌شق و ڤیان ده‌زانیت. له هه‌ولێ تۆله ئەستینیدایه و ده‌یه‌ویت تۆله له‌و که‌سانه بکاته‌وه که ره‌نجی ته‌نیایی و گۆشه‌گیران پێ ره‌وا ببنوه.

هه‌موو ئه‌و تايبه‌تمه‌نديانه‌ی که بۆ نازلی – مان ژمارد کردوویه‌تیه کاریک که زۆر ده‌ره‌ینه‌ر بیر له‌وه بکه‌نه‌وه کاری سینه‌مایی لیوه هه‌لینجن و بیانه‌ویت نمایشی بکه‌ن. له‌ سالی ۱۹۶۰ ئالکساندر بوریسوفی ده‌ره‌ینه‌ری پووس، له‌ سالی ۱۹۶۴ ویلی ئه‌شمیت، ده‌ره‌ینه‌ری ئه‌لمانی، له‌ سالی ۱۹۶۹ روبر برسوفی ده‌ره‌ینه‌ری ناوداری فه‌ره‌نسی و ستانیسلاف باراباسی فیلم سازی خه‌لکی چیک ئه‌م چیرۆکه‌یان کردووه به‌ فیلم. له‌ سالی ۱۹۷۱ وه تا سالی ۲۰۱۵ هه‌شت فیلمی دیکه له‌ چیرۆکی نازلی یه‌وه هه‌لینجراوه. له‌ سالی ۲۰۱۴ ئه‌سغه‌ر نه‌عیمی، ده‌ره‌ینه‌ری ئێرانی، فیلمیکی به‌ناونیشانی سییه‌ره هاوته‌ریبه‌کان نمایش کرد که ئه‌ویش له‌ چیرۆکی نازلی یه‌وه وه‌رگیرابوو. دوستویفسکی په‌نجی کیشا و ده‌رباره‌ی په‌نجی نووسی. گیانه‌ پرچۆش و یاخییه‌کان، په‌هه‌نده و مه‌زلوومان، قاره‌مانی به‌ره‌مه‌کانی ئه‌ون.

پیشہ کی نووسہ

داوی بوردن له خوینہره نازیزه کانم دهکهم که ئەم جارە له حیاتی پوژانە یاداشتەکان بەشیوە باوەکە ی خۆی، تەنیا یەک چیرۆکی خەیاڵی درێژیان پیشکەش دهکهم. هیچ چارێکم نەبوو، چونکە ئەم چیرۆکە نزیکە یەک مانگ مژوولی کردم، بۆیە داوی بوردن و چاوپۆشی له خوینەرانی نازیز دهکهم.

راسته من ناوێشانى چیرۆکیی خەیاڵم داوەت، بەلام لاموايه چیرۆکیی تەواو پیاوێستیه. راستە خەیاڵ لەم چیرۆکەمدا هەیه و ئەم پەگەزە رێک لە فۆرمی چیرۆکەکەدا خۆی دەنویشت، چونکە لە فۆرم و قالبی چیرۆکدا پیشکەشی دهکهم، بۆیە بە پیاوێستم زانی لە سەرەتاهە ئەم پیشەکی و داخوێنەری لەبارەوه بنوسم.

ئەلەهەقی ئەوەی نەها دەگێرەمەوه نە چیرۆکە نە بیرەوهەری. مێردێک بێنە بەرچاوی خۆتان که تەرمی ژنەکە ی لەسەر مێزێکی بەردەمیدا دانراوه که چەند سەعاتێک لەمەپیش لە پەنجەرەوه خۆی هەڵداشتووه و خۆکوژی کردووه. کابرا پەشیو و پەریشان و پەست و توورەیه، هیشتا وهخۆ نەها توووتەوه و خۆی کۆنترۆڵ نەکردووه. لە ژووریکەوه بۆ ژووریکى دی دەروات. هەڵدەدات ئەو بویەرە هەرس بکات و "بیرکردنەوهی خۆی جەم و جور بکات". ئەم پیاوێ زۆر پەشبینە، لە ناخا نەخۆش و خەیاڵیه. بەردەوام بیرەکانی خۆی کاویژ دەکاتەوه، بەردەوام خۆی دەوێنێت، یانی قسە بۆخۆی دەکات. چیرۆک بۆ خۆی دەگێرێتەوه، حیکایەت بۆ خۆی دەگێرێتەوه و هەڵدەدات بۆ خۆی پوونبکاتەوه. هەرچەندە گێرەنەوهکە ی بەپۆلەت لۆژیک و پەيوەندی زنجیرەیی پێوه دیارە، بەلام هەندێجار دووچاری هەلە ی لۆژیکى و هەقەرێ هەست و سۆز دەبێت. هەم پاكانە بۆخۆی دەکات و هەم ژنەکە ی خەتابار دەکات، دووچاری راقە و شروقهی هەلە دەبێت، هەم بیرى تووند و زبیری بەسەردا دیت و هەم هەست و سۆزی قوولی بەلدا دیت. بەرەبەرە پرسگریکەکە بۆخۆی پوون دەکاتەوه. بیرکردنەوهی خۆی کۆنترۆڵ دەکات. ئیدی زنجیرە بیرەوهەرییەکان دەگەیهێنێتە راستییەک کە لەمقاوەمەت و بەرخۆدان نایەت، ئەم راستیه دل و دەروونی ئاسوودە دەکات. تەنانەت لە کۆتاییدا تونی چیرۆکەکەش لە چاوه سەرەتاکانیا که بێ سەروەر بوو، دەگۆریت و بێک نەزم پەیدا دەکات. ئیدی حەقیقەت بۆ ئەم پیاوێ نەگەت و بەلەنگازە پوون بوووه، بەلای بەلای کەمەوه بۆ خودی ئەو پوون بوووه...

دهى چاكه، ئەمە بابەتەكەيە: ھەموو چىرۆكەكە لە چەند سەعاتىدا پوودەدات، ھەلبەتە ناوبەناو دابراڤان و پچراڤان و ھەستانىشى تىدەكەوئىت: قارەمانەكەمان جارى قسە بۆ خۆى دەكات و جارى ۋەكو ئەۋەيە كە قازىيەك يا كەسيكى ناديار بدوئىت.

خۆ ئەگەر ئىختىزال نووسىك، گوئى بۆ قسەكانى قارەمانى چىرۆكەكە ھەلخستبا و بەخىرايى بينووسىياۋە، رەنگە چىرۆكەكە تۆزىك لەمەى من بۆتانى دەگىرپمەۋە شىپزەتر و ناپوختەتر دەرچووبا. بەلام ئەۋەندەى من دەيزانم، بارە دەروونىەكەى نەدەگورا. ئىدى بەو گریمانەيەى كە بابايەكى ئىختىزال نووس ھەموو شتەكانى تۆمار كردوۋە (پاشان من دەسكارىم كردوۋە) كردوۋىەتە كاريك كە ئەم چىرۆكە ناوبنەم چىرۆكىكى خەيالئى. بەلام بە مەزەندەى من ئەم شىۋاز و ستايە لە ئەدەبىياتدا پىشنىەى ھەيە، بۆ نمونە فىكتور ھۆگۆ، لە شاكارەكەى خۆيدا (دوايەمىن پۆژى پياۋىكى مەحكوم بە مردن) تەقريبەن ھەمان تەكنىكى بەكارھىناۋە، ھەرچەندە لە بەرھەمەكەى ئەۋدا ئىختىزال نووس لە ئارادا نىيە. بەلكو درۆيەكى گەۋرەتر دەكات: گوايە خەلكى مەحكوم بە ئىعدام دەتوانىت و (فرىاش دەكەوئىت) كە نەك ھەر بىرەۋەرييەكانى دوايەمىن پۆژى ژيانى، بەلكو دوا سەعات و بگرە دوا خولەكى ژيانى تۆمار بكات. خۆ ئەگەر ھۆگۆ ئەم بىدعەتە سەيرەى بەخۆ رەۋا نەدەيتبا، ئەۋا ھەرگىز ئەم بەرھەمە نەدەھاتە ئاراۋە، بەرھەمىكە كەلە ھەموو بەرھەكانى دىكەى لە واقىعەۋە نزىكتەرە و ئەگەرى پوودانى ھەيە.

فەسلە یەكەم

(۱)

من كى بووم و ئەو كى بو

... دەى زۆر چاكە، تا ئەو لىزە بىت ھەموو شتىك باشە. بەردەوام دىم و تەمەشای ئەو دەكەم. بەلام سبەى دەبرىت و ھەنگى من بە تەنیا دەمىنمەو، چى بکەم؟ نھا لە ھۆلەكەدايە، بەسەر مێزەكەو پالخراو، لە راستیا دوو مېزى قومارە و دراوئە دەم يەكەو. تابووتەكەى سبەينى دەگات، كفنەكەى سبى سېپىيە. بەلام جارئ باسەكە، باسى شتىكى دىكەيە... من بە بەردوامى دىم و دەچم، دەمەوئە مەسەلەكە بۆ خۆم شەن و كەو، پوون بکەمەو: شەش دانە سەعاتى تەواو لە ھەولئە ئەو دەم كە سەر لەم مەسەلەيە دەربكەم، بەلام ھەرچى دەكەم و دەكۆشم بېرم بە ھىچ كوئ پاناگات. بېرە پەرتەكانى خۆم بۆ كۆ ناكړیتەو. ھىچم بۆ نەماوئە تەنیا ئەو نەبىت كە دىم و دەچم، لە پراوئچكەى بەردەوامدام... فەرموون ئۆو و سەربھوردەكە... بويەر و بەسەرھاتەكە بەمجۆرەيە، پىوئستە بە تەرتىب بۆتانی بگێرمەو. (تەرتىب زەرورەيە) بەپېژنە ئۆو بەخۆتان دەزانن كە من بەھىچ جۆرئ نووسەر نىم. گرینگ نىيە. سەربھوردەكەتان وەكو چۆن خۆم لىدەكەم بەو ئاوايە بۆ دەگێرمەو. ترسى من لەو دىە كە لاموايە لە ھەموو شتەكان تىگەيشتووم!

ئەگەر سوورن لەسەر ئەو دى بزائن، يانى ئەگەر بتانەوئە لە ھەولئە ھەولەو بۆتانی بگێرمەو، ئەوا بزائن كە ئەو (ئەم ئەو ئافرەتە) پۆژىك ھات ھەندى شتى بە بارمتە لەلا دانام تا تۆزى پارەى بە قەرز بدەم، بايى بلاوكردەو دى ئاگادارىيەك لە پۆژنامەى " دەنگ " دا. ئاگادارىيەك دەربارەى ئەو دى كە ئەو ئافرەتتىكى مامۆستايە و ئامادەيە ھەم لە مالان دەرس بلێتەو و ھەم لە سەفەريش دا بەگەل مالان بکەوئە و دەرسى خۆى بلێتەو. ئەمە سەرھتای مەسەلەكە بوو، وەكو ھەر ئافرەتتىكى دىكە تەمەشام كرد، ھىچ فەرقىكى دەگەل مشتەريانى دىكە دا نەبوو... پاشان سەرنجى پاكىشام، بارىكەلەيەكى لاوازى دەستەبالا بوو. كە قەسەى لەگەل مندا دەكرد ئەم پى و ئەو پى دەكرد، لەو دەچوو شەرم بكات، بترسىت. (وابزانم لەگەل ھەر پياوئىكى بىگانەدا، ئەو ھالى بوو، ھەلبەتە منىش لە پوانگەى ئەو ھەو بىگانەيەك بووم وەكو ھەر پياوئىكى بىگانەى دىكە، واتە لە پوانگەى ئەو ھەو بابايەكى سوتخۆرى بارمتەچى نەبووم، بەلكو پياوئىك بووم وەكو ھەر پياوئىكى دى) ھەر كە پارەكەى وەرگرت، بەپەلە، بى ھىچ چەند و چوونىك پووى وەرگىزا و پۆيى. ھەموو جارئ ھەر وايدەكرد. كەچى مشتەريەكانى دى، مامەلەيان دەكرد، گەنگەشەيان دەكرد و ھەولياندەدا كە پارەيەكى زياتر وەربرگن، بەلام ئەو نا، ھەر چەندىكى پىدرا، بەبى چەند و چوون

وهریدهگرت . وایزنام خه ریکه له خهت دهردهچم و ورپنه دهکهم. بهلئ ئه و شتانه ی که هیتابوونی تا بیانخاته رههههوه، هه وهلجار سه رنجیان پاکیشام: جووتی گواره ی زیوی زیپر کفت و ملوانکه یه کی بچووک که یه ک پولی قهلبی نه دههیتا... به خویشی دهیزانی که جهواهیرهکانی ئه و په پری ده کوپیکیان دههیتا. بهلام به پوخسارییه وه دیاربوو که به لایه وه زور به نرخ بوون. پاشان بوم دهرکهوت که ئه و شتانه تاقه یادگاری داک و بابی بوون که بوی مابوونه وه. ههلبهته من عادهتم وایه که پری بهخو نادهم فزولیهت به سهر خه لکیه وه بکه م. من کابرایه کی سپورت، سپورتانه مامهله دهگه ل مشتهریه کاندای دهکهم: چه نه بازی ناکهم، کهم قسه دهکهم، که قسه ش دهکهم به ئه ده به وه قسه دهکهم، له کورتی دهیپر مه وه. ههر ئه و ئافرهته جاریکی دی هاته وه بولام، ئه مجاره به پاشماوه ی (بهلام پاشماوه) کونه پالتویه کی ژنانه ی فرهوی که رویشکه وه هاتبوو تا بیخاته رههههوه و بره پاره یه کی پری وهر بگریت. ئیدی من خوم پینه گیرا و شتیکم پیگوت که بریک رهق و ته وسامیز بوو. حه یفی بهجوری هه لچوو که پوخساری سووری سوور بووه وه! چاوه درشت و شینه خه مناکهکانی گریان لیده بووه وه! هیچی نه گوت. بهلکو پاشماوه ی کونه پالتوکه ی پیچایه وه و رویی. ئیدی بۆ یه که مجار سه رنجیکی تایبه تیم دا و بیرم لئی کرده وه. بهلئ بیر کردنه وه یه کی تایبه تی. بهلئ ئه وه پوویدا. من هیشتا ئه و ههستم له بیره که له ناخما سه ری هه لدا، ئه و ههسته ی که سه رچاوه ی هه موو ههستهکانی دیکه یه: ئه م ئافرهته زور مندالکار بوو، به مه زنده ی من ته منه ی له چوارده سال پتر نه ده بوو. بهلام له و کاته دا ته نیا سی مانگی مابوو بۆ شازده سال. به هه رحال ئه مه م مه بهست نه بوو، ئه مه ش سه رچاوه ی ئه و ههستانه نه بوو که له ناخما سه ری هه لدا بوو. بۆ سبه ینی هاته وه. پاشان بوم دهرکهوت که هه مان کونه پالتوی بۆ لای دو برونرانوف، بۆلای موزیرش برده بوو، بهلام ئه م جووته سووتخوره جگه له زیپر هیچ شتیکی دیکه یان به بارمهته وهر نه دهگرت، ته نانهت ههر وه لامیشیان نه دابوو وه. بهرله وه بهردیکی به ناوی بهردی به نرخه وه بۆ هیتام (ئه وه ی راستی بیت بهردیکی زور ئاسایی بوو، هیچ نرخیکی نه بوو) پاشان خوم سهرم له م کاره ی خوم سوپما، له خوم پرسی: چون ئه و بهردهم به رههن و بارمهته لیوه رگرت، خو منیش جگه له زیپر و زیو هیچ شتیکی دیکه م به بارمهته وهر نه دهگرت؟ ئه مه ههست و بیرى دووه م بوو که سه بارهت به و له ناخما سه ری هه لدا.

جاریکی دی، پاش ئه وه ی موزیر جوابی کرد بوو، بهخوی و دار جگه ره یه کی کاره باوه هاته وه بۆلای من، دار جگه ره یه کی بوو، پهنگ بوو ئه هلی خوی حه زیان لیبوایه، بهلام بۆ ئیمه مانان که جگه له زیپر و زیو هیچی دیکه مان به بارمهته وهر نه دهگرت، به که لکی هیچ نه دههات! چونکه دوا ی یاخیوون و ئاژاوه که ی دوینی هاتبوو، بریک به تووندی پیشوازیم کرد، تووندی لای من دهکاته جوره زبرییه ک. بهلام ویرای ئه وه ش وهختایه ک دوو پۆلم دایی، خوم پینه گیرا و، به تووپه یی

گوتم: " من وهکو پیزیک بۆ ئیوه لیتانی وهردهگرم، خۆ ئهگەر بۆ موزیری ببهن لیتانی وهرناگریت. " من به ئانقەست به پاناوی کۆ دواندم. که گوپی له وه بوو، پوخساری سوور بووه وه! گر له چاوانی بووه وه، دیاربوو قسه کانی من ئازاریان دا. به لام پاره کهی نه دایه وه به سهروچاوما. وهختایه ک پۆی له خۆم پرسى: " باشه دوو پۆبل ئه وه دینیت، به و ئاوايه تهریقى بکه مه وه؟ ". هه رخۆم وه لامى خۆم دایه وه که باشم کردووه، دهستم به پیکه نین کرد ها ها ها. له و کاته دا زۆر به و هه لوێسته دلخۆش بووم. به لام ئه وه زاده ی سۆزیکى خراپ نه بوو: نیاز و مه به ستیکى له پشته وه بوو. ده مویست تاقى بکه مه وه، ئه مه جارى سییه م بوو، ئه و هه لوێسته م ده رباره ی نواندم... ئیدی له و ساته وه بویه ر و به سه رهاته که ده ستی پیکرد. ئیدی به په له که و تمه هه ولی ئه وه ی ژيانى تايبه تی ئه و له بنج و بناوان بکه م. به په رۆشه وه چاوه پوانى هاتنه وه يم ده کرد. که هاته وه به ئه ده ب و نه زا که تیکى ئه و تووه دواندم که هه رگیز شتى وای له من نه بینى بوو. خۆ من له پۆشنییریم که م نه بوو، ئه ته کیتی معاشه ره تم ده زانی... ئیدی له وه وه بۆم به دیار که وت که کیژیکی باش، خاکى، میره بان و نازداره. ئه م جۆره کیژه باشانه، نازونوزیکى ئه و توایان نییه، هه رچه نده زۆر مه ندن، به ئاسانى پریاسکه ی دلایان ناکه نه وه، به لام خۆ له گوت و بیژانیش نادن نه وه. راسته به کورتى وه لام ده ده نه وه، به لام وه لام ده ده نه وه، تا زیاتر بیان دویینیت، زیاتر دینه په دایه و وه لامى درێژتر ده ده نه وه. ههنگى له سه ر تویه درێژه به قسان نه ده یت. هه لبه ته ئه و کاته هیچی ده رباره ی خۆی به من نه گوت. پاشان له پێگه ی خویندنه وه ی پۆژنامه ی " دهنگ " وه هه موو شتیکم زانى. ئاگادارییه که ی دوا یی ئه وه ی ده سه لماند که هه ر ده رامه تیکى هه یه به ته واوی له بن هاتووه. ئاگادارییه که ی هه وه ل باشتی بوو: " مامۆستایه ک، ئاماده یه له ماله وه ده رس بلێته وه، له گه ل شاگرداندا بچێته سه فه ر، چاودێرى و سه ره په رشتى کاروبارى مال بکات، په رستارى نه خۆش بکات، خه یاتى ده زانیت و زۆر شتى دیکه ش. چه ند جاریک ئه م جۆره ئاگادارییه نه ی بلأو کرده وه تا به ته واوه تی حالى خراپ بوو؛ که وته سه ر ساجى عه لى. له دوا ئاگاداریدا ده لیت: " مووچه ی ناویت، به نانه سک قاییله " وێپرای ئه وه ش کارى ده ست نه که وت! بۆیه بپیارم دا بۆ دوا جار تاقى بکه مه وه. ژماره ی ئه و پۆژه ی پۆژنامه ی " دهنگ " م هه لگرت و ئاگادارییه کم نیشانى دا که نووسرابوو: " کیژۆله کی سیوى، له کار ده گه پیت و ئاماده یه له مالاندا مامۆستایه تی و سه ره په رشتى مندان بکات، زیاتر چه زى له وه یه له نک بیوه ژنیکى نافسالى کار بکات، ئاماده یه کاروبارى مالیش بکات ". پێمگوت: - ته مه شا بکه. ئه م ئاگادارییه ئه م به یانیه بلأو بووه ته وه، هه لبه ته تا ئیواره کار ده دۆزیته وه. پێدقیه ئاگادارى به و شیوه یه بلأو بکریته وه.

دووباره پوخساری سوور بووه وه، گر له چاوانی بووه وه، یه کسه ر پشتی تیکردم و پۆی. ئه وه م زۆر پینخۆش بوو، ئیدی سه ر په حه ت و دل ئاسووده هیچ ترسیکم له دل نه بوو: جگه له من که سی

دی دار جگهرهکهی به پره‌ن و بارمته لیوهرناگریت. ئه‌ویش گه‌یی بووه قوناغیک که دار جگهرهکه‌شی له‌دهست دابوو، مه‌زنده‌که‌م دروست دهرچوو. دواى سى پوژى دی هاته‌وه. به‌جوړى پهنکی هه‌لبزرکابوو یه‌کسه‌ر زانیم که هه‌بى و نه‌بى له‌ماله‌وه شتیکی لیقه‌وماوه، ئه‌م مه‌زنده‌یه‌شم دروست دهرچوو. ئیستا بو‌تانی ده‌گی‌ر مه‌وه که چی قه‌وما‌بوو، به‌لام با جارئ شته‌کانم وه‌بیر بینه‌وه، ئا ئه‌مجاره زور به‌لوتفه‌وه مامه‌لام له‌گه‌لیدا کرد، خو‌م له‌به‌ر چاوی شیرین کرد، به‌پیزه‌وه ته‌مه‌شای ده‌کردم. ئه‌مه ئه‌و نه‌خشه‌یه‌یه که دامنا‌بوو. ئه‌و پوژه شه‌مایله‌که‌ی (ئه‌یکونه) هیتابوو، (ئه‌نجام به‌نه‌به‌دلی بریاری دابوو بیه‌ینیت و بیخاته پره‌نه‌وه). ئاخ... گوئ بگرن گوئ! نها بو‌تانی ده‌گی‌ر مه‌وه. به‌لام به‌رله‌وه شته‌کانم تیکه‌ل ده‌کرد، ده‌په‌شو‌کام. نها ده‌مه‌وئت حه‌واسم جه‌م وجور بکه‌م، هه‌موو شتی‌کم بیر بکه‌وئته‌وه، ده‌مه‌وئت بچوو‌کتیرین شتم بیر بکه‌وئته‌وه. به‌لام ئه‌مان له‌دهست ورده‌کاریان، نایه‌نه راو‌کردن. فایده‌ی نییه، خو به‌ده‌سته‌وه ناده‌ن.

ئو ئه‌یکونه‌یه‌ی هیتابوو په‌یکه‌ری حه‌زهرتی مریه‌م و یه‌سوعی کو‌ری بوو. ئه‌یکونه‌یه‌کی که‌ونارا بوو، پوو و پوخساریان به‌زیوی زی‌کفت پو‌شرابوو. هه‌ستم‌کرد ئه‌م ئه‌یکونه‌یه‌ی زور به‌لاوه ئازیزه. وئ‌رای ئه‌وه‌ش ئه‌یکونه‌که‌ی هیتابوو تا بیخاته پره‌نه‌وه، به‌بیته‌وه‌ی زیو و زی‌ره‌که‌ی لئیکاته‌وه.

پیم‌گوت: " واچاکه من زی‌ر و زیوه‌که‌ی هه‌لگرم و تو‌ش ئه‌یکونه‌که بو‌خوت به‌ریته‌وه. ئه‌یکونه‌که شتیکی ناسکه و زوو خراپ ده‌بی‌ت. "

گو‌تی: - چما قه‌ده‌غه‌یه به‌پره‌ن وه‌ری بگری‌ت؟

- نه‌خیر، مه‌سه‌له ئه‌وه نییه که قه‌ده‌غه بی‌ت. پهنکه به‌خوت بزانی‌ت که...

- که‌واته زی‌ر و زیوه‌که‌ی لئیکه‌وه...

که‌میک ده‌بیره‌وه چووم و ئه‌وسا گو‌تم: - نا، زی‌ر و زیوه‌که‌ی لئیناکه‌مه‌وه. به‌لکو ئه‌یکونه‌که وه‌کو خو‌ی، بئ هیچ ده‌سکارییه‌ک، له‌وئ له‌چرا دانه‌که‌دا، له‌گه‌ل هه‌موو ئه‌یکونه‌کانی دیکه‌ی ژیر پوناکی چراکه داده‌نم (هه‌موو به‌یانیه‌یک که دوو‌کانم ده‌کرده‌وه، باشتیرین چرای ناو چرادانه‌که‌م هه‌لده‌کرد.) ئه‌وسا له‌سه‌ری پو‌یشتم: فه‌رموو ده‌رؤ‌بلی پیده‌ده‌م.

- نا، ده‌رؤ‌بلم ناوئ‌ت؛ زوره. ته‌نیا پئنج رؤ‌بلم بده‌یه. چونکه به‌نیازم له‌پره‌ن وه‌ری بینمه‌وه.

ههستم کرد، گر له چاوانی بووهوه. هیچ قسهیهکی نهکرد. پینج پۆبلم بۆی هینا و گوتم: - چما ده پۆبلت ناویت؟ خو ئهیکونهکه ده پۆبل دینیت. پینج پۆبلهکهه بۆ درێژ کرد و گوتم: - کهس بهکهه مهگره... من خویشم ئهه تهنگانهیه و خراپتریشم دیتووه. ئهگر دهبینیت نها ئهه کاره دهکهه... دواى نهبوونی و نهداریهکی زۆر، پاش کول و کوفانیکی زۆر گهییومهته ئهه کار و پیشهیه...

قسهکهی پین بریم و بهدهم بزهییهکی تهوسامیزهوه گوتی: - واته تۆلهی خۆت له کومهلگه دهکهیتهوه، وا نا؟

هیچ غهرهزیک له پشت زهردهخهنهکهیهوه نهبوو، به پینچهوانهوه جۆره سهلاری و سهنگینییهکی پیوه دیاربوو. هیشتا به ههمان چاو سهیری دهکردم که سهیری هاوپیشهکانی تری دهکردم، هیچ غهرهزیک، یان تهوس و تهوانجیک، یان بێ پیزییهک له قسهکانیا نهبوو. له دلی خۆمدا گوتم: " ئهها! خهریکی، بهره بهره کهسایهتی خۆت کهشف دهکهیت، تهبیعهتی خۆت دهردهخهیت!"

یهکسهه به راویژیکی نیمچه گالته و نیمچه گۆنگ گوتم: - من یهکیکم لهو خهڵکانهی که دهیهویت خراپه بکات بهلام خراپهکهی به چاکه دهشکیتهوه!

که گوئی لهو قسهیه بوو، خیرا و به کونجکای چاوی له دوپ چاوانم بری. حالهتیکی مندالانه به نیگایهوه دیاربوو. گوتی:

- گوئ بگره... ئههه چ قسهیهکه؟ چ بیرۆکهیهکه؟ له کوپوه سهری ههلاوه؟ وایزانه پشتر گویم له شتیکی وا بووه...

- خۆت ماندوو مهکه. ئههه قسهی مینستوفلسه؛ بهو قسهیه خۆی به فاوست ناساند. چیرۆکی فاوستت خویندووتهوه؟

- نا... بهوردی نهخویندووتهوه.

- واته لهبنی نهخویندووتهوه. پیویسته دان بهوهدا بنهیت.

- من هیشتا ئهه پۆرخه نه بهسهه لیوهکانتتهوه دهبینم. تکایه وا نهزانیت من ئهوهنده بێ زهوقم، وهکو مفستوفلیس خۆمت پین بناسینم. من بابایهکی کۆنهفرۆش و ئهمانهت فرۆشم و ههرواش دهمینمهوه. ئههه شتیکی مهعلومه و ههموومان دهیزانین.

- تو کابرایهکی سهیریت... من هههگیز نهمويستوووه ئهوهت پین بلیم...

کيژهکه دهيويسټ بلټ:- ويناى ئه وهم نه ده کرد که پياويکى پوښنير بيت. به لام نه يوت، به لام ئه مه نه بووه هوى ئه وهى که مه زندهم بؤ ئه وه بچټ که دهيويسټ ئه وه قسه يه بکات. دياربوو زور به قسه که م شاد بوو. گوتم:- ده زانيت مروڤ ده توانيت له هر بواړيکدا کارى چاک و خيږ بکات، مه به ستم ئه وه نيه که خوځم هه لکيشم. چونکه من هيچ چاکه يه کم لى نه وه شاوډه ته وه، بگره خراپه شم کردووه... ويږاي ئه وه ش...

نيگايه کى له زگين و قوولى کردم و گوټى:- هه لبه ته مروڤ ده توانيت له هر پيڼگه و هه ل و مه رجټيکدا کارى خيږ و چاکه بکات.

دواى ئه وه به خيږايى له سه رى پوټى:- له هر پيڼگه و هه ل و مه رجټيک، يه ک به يه کى ئه وه ساتانه م له بيرن! با ئه مه ش بلټم که گه نجټک، گه نجټکى نازنه ين بيه وټ شتيکى عاقلانه بلټ، پيويسى به وه نيه به ئاشکرا ده رى بېرټ، سيماي هاوار ده کات: " ته مه شاي ئه وه زيړه کيه بکه که چوڼ ده توانم ئه وه شته ت پى بلټم که ده توانم پيټى بلټم! " ئه وه ش له پووى خو هه لکيشانه وه ناکات، به لکو باوه رى پيټه تى، خاوه نى قسه ي خوټه تى، باوه رى پيټه تى، پيږى ده گريټ و باوه رى وايه وه کو چوڼ ئه م پيږى قسه ي خوټه ده گريټ، قسه که ش پيږى ئه وه ده گريټ. ته حا له م راشکاويه! هر به وه ش گره و ده به نه وه. ته حا له جوانى و راستگوټى ئه م کيژوله دلگيره!

هه موو ئه مانهم به پوونى له بيره، هيچ شتيکم فهراموښ نه کردووه! وه ختايه ک ئه وه پوټى، من برپارى خوځم دا. هر ئه وه پوژه که و تمه سوږاخ و تاقيبى، هه رچييه کم تا ئه وه کاته ده رباره ي نه زانى بوو، هر هه موويم بؤ ده رکه وټ، نه نيټييه کاني ژيانى ئيستاي زانى. نه نيټييه کاني پيشتري ژيانم له لوکيري او زانى بوو، لوکيريا جاران له مالى وان کاره که ر بوو. چهنډ پوژيک له وه پيش به پاره و به رتيل نه رمم کرد و زور نه نيټى بؤ درکاندم. نه نيټى يه کان هينده کاره ساتبار و ترسناک بوو، نازانم چوڼ ده شيت که سيک له وه هه ل و مه رجه دا بيت و بتوانيت به وه که له جانته ي دوټنيوه به کول و به دل پيټکه نيټ. بايه خ و گرينگى به وته کاني مفستوفيلس بدات، له کاتيکا خوټى له وه حاله ترسناکه دا بيت. ئيدى گه نجه! ئه وسا به شانازى و خوښييه وه بيرم ليکړده وه، چونکه ئه وه م به نيشانه ي نه فس به رزى ئه وه ده زانى. وه کو ئه وه بوو، له لوتکه ي هه لډيريشدا، وشه کاني گوټيه ي شاعير له به رچاومدا بدره وشيټه وه! ئيدى گه نجاتى هه ميشه ته نانه ت له هه له کانيشيا هر جوان و به خشنده يه. دياره من ته نيا و ته نيا ئه وه کيژهم مه به سته. سه ير ئه وه يه من له وه کاته وه تا نها له دلى خوځما هر باسى ئه وه ده که م وه کو ئه وه ي بوويټ به هى من، ئيدى هيچ گومانټکم له توانا و ده سه لاتى خوځم نه بوو. ئيوه به خوټان ده زانن وه ختايه ک مروڤ گوماني له توانا و ده سه لاتى خوټى نه بيټ چهنډ له زهت له خوټى و ژيان ده بينيت .

ئەرى من چىم بەسەر ھاتوۋە؟ ئەگەر بمەۋىت بەم ھالە بەردەوام بم، ئەدى كەى بىرە پەرت و پەراگەندەكانم جەم و جۆر دەكەم؟ دەيسا زووتر، ھەرچى زووترە دەبى بچمە سەر ئەسلى بابەتەكە!

(۲)

خوازگارى

ئەو نەيتىيەى كە دەربارەى ئەو دەستم كەوت، لە چەند وشەيەكى كەمدا كۆى دەكەمەۋە: داك و بابى، ھەردووكيان لە مېژە مردوون - نزيكەى سى سال دەبىت - ئىدى لەلای پوورە شېندە و بى ئابروۋەكانى دەژى، وشەى بى ئابروۋ بۆ ئەوان كەمە! يەككە لە پوورەكانى بېۋەژنە و پەشە خىزانىكى بەملا كەوتوۋە، شەش مندالى ھەيە كە ھەموويان سەرۋېچكەن. پوورەكەى دىكەى قەيرە كچە، لەۋى دى كورته بالاترە، شەپانى و شېندەيە. ھەردووكيان بەد و ناشىرىن و دلپەشن. بابى كىژى فەرمانبەر بوۋە. لە فەرمانگەيەكى دەۋلەتيدا ميرزا بنوس بوۋە و جگە لە موۋچەكەى ھىچ دەرمانەتتىكى دىكەى نەبوۋە. ئاستى كۆمەلايەتى من لە ئاستى كۆمەلايەتى ئەو بالاترە: من بابەيەكى نەقىبى خانەنشېنم، لە فەۋجىكى سوپايى شايسەدا خزمەتم كىردوۋە، لە بنەمالەيەكى خانەدانى پەسەنم، ژيانم باشە، ئاتاجى ھىچ شتىك نىم، لە ھىچم كەم نىيە. كار و كاسىيەكەم كە سوتخۇرى و ئەمانەت فرۇشە، بەلای پوورەكانەۋە كاريكى بەپېز و ئابروۋمەندانەيە. زۇرىش بەدلىانە. ئەم كىژە سى دانە سال بوو كە كۆيلايەتى ئەم پوورانەى دەكرد، وپراى ئەۋەش لە خويندنى قوتابخانەدا دەرچوۋبوو، ئىدى وپراى ئەو كارە قورسانەى پۇژانە دەيكرد، توانى بوۋى كات بۆ خۇى بدزىتەۋە و دەرس بخوينتت، ئەمە بۆ خۇى بەلگەى زىرەكى و ورە بەرزى ئەو بوو! بەلام چما من دەمويست زەماۋەندى لەگەلدا بكەم؟ جارى با ئەمە بمىتى بۆ دوايى، وىلى بكە... مەگەر لەسەر ئەمە پەكمان كەوتوۋە؟ بەكورتى ئەم كىژە دەرسى بە مندالەكانى پوورى دەۋتەۋە، پىنە و پەپۇى جەكانى دەكرد، لەم دوايىانەدا جگە لە جلى ژىرەۋە شتى دىكەشى دەدروو. جگە لە جل و بەرگ، زەمىنەى ژوورەكانىشى دەشۆرد، ھەرچەندە تەنگە نەفەسىشى لەگەلدا بوو: سەربارى ئەمەش جوۋتە پىرەژن ناۋبەناۋ لىشيان دەدا و لەسەر ھەر پاروۋە نانك بىخواردبا سەركۇنەيان دەكرد و دەياندايەۋە بەچاۋيا. كار گەيىە ئەۋەى كە بىر لە فرۇشتى بكنەۋە... ئاخ با نەچمە ناۋ وردەكاريانى ئەم شتەۋە. ئەم وردەكاريانە پاشان خۇى بەدوور و درىژى بۆى باسكردم. بەقالىكى قەلەۋى دراوسىيان ھەبوو، يەكسالى تەۋاو بوو چاۋى تەماحى تىپرى بوو. كابراى بەقال، بەقالىكى ئاسايى نەبوو، دوو موغازەى ھەبوو. تا نھا سەرى دوو ژنى خواردبوو. نھا منەى ژنى سىيەمى دەكرد، بۆيە چاۋى بپرى بوۋە ئەم. دەيوست ھەر چۆنى بوۋە بىگاتىت.

دياره كابرأى بهقال له دلى خۇيدا گوتوويهتې: " ئەمە كىژىكى باش و گوپرايهلە، به هەژارى و نەدارى ژياوه، كه دەمهوئېت بىخووزم، له بهرخاترى مندالە بى دايكهكانم دەيخووزم؛ مندالى بى دايكى هەبوون.بۆيه پەلەى بوو؛ كارى خىر بەپەلە و كارى شەپ بە تەگبىر. چوو قسەى لەگەل پوورەكانيا كرد. كابرأ پەنجا سال دەبوو. كىژى پقى لىى بوو، خوى لىدەدزىيەوه. لەم رەوش و حالەدا بوو كه دەهاته لای من تا پارەى بلاوكردەنەوهى ئاگادارىيەك له پوژنامەى " دەنگ " دا پەيدا بكات. ئىدى له پوورەكانى پارابووهوه كه كهمىك دەرفەتى بدن تا بىرى بكاتەوه. بەهەر حال دەرفەتېكى كهمىان دابووئى، دەرفەتېك نابىت درىژە بكىشئىت. جووتە پوور دەيانگوت: " ئىمە خۆمان نانى شەوئىمان نىيە، بەرگەى ئەوه ناگرىن نانخورىكى دى بىت بە شەرىكى پارووى دەممان. " كابرأى بهقال هات بۆلای جووتە پىرەژن، پاكتىك شىرىنى و پەنجا كوپىكى بە ديارى بۆ هيتابوون. كىژى لە گەلدا بوو. لوكرىام كه له مووبەقەكەدا بوو، گاز كرد. تكام لىكرد كه بروات بۆلای كىژى و بەگوئىدا بچىئىت كه من لەبەر دەرگا چاوەپوانىم تا شتىكى زۆر بەپەلەى بى رابگەيەنم. زۆر لەخۆم پازى بووم، دلم زۆر خوشبوو.

هەر لەوئىدا، لەبەر دەرگا، لەبەردەم لوكرىادا، له كاتىكا كىژى حەپەسابوو كه بۆچى له دووم ناردوو، پىمگوت مايەى شادى و سەربەرزىە بۆ من... ناپاستەوخۆ تىم گەياند كه نابى سەرى لەم رەفتارەى من بسورمى كه بەو ئاوايه هاتومەتە خوازىنى ئەو، پىمگوت: " من پىاوئىكى سەرپاست و راستگۆم، من بىرم له هەموو هەل و مەرجهكان كردووئەوه. خوئىندەوه و هەلسەنگاندنى خۆم بۆ كردوو. " ئەلەهقى كه پىم گوتبوو من پىاوئىكى سەرپاست و راستگۆم درۆم لەگەلى نەكردبوو. دەى ئەمە گرىنگ نىيە، وئىلى بكە. پىئوىستە ئەوئەش بلىم كه من نەك هەر زۆر بە ئەدەبەوه قسەم له گەلدا كرد، بەلكو زۆر خانەدانانەش دواندم و ئەمەش ئەسل و جەوهەرى مەسەلەكەيه. يانى دان نان بەمەدا هەلەيه، تاوانە؟ من دەمهوئېت خۆم دادگايى بكەم و دەشى كەم. يانى هەم چاكەى خۆم بلىم هەم خراپە. هەرواشم كرد. پاشان بە خوشىەوه يادى ئەم بابەتەم كردەوه، هەرچەندە ئەمە كەرىتى بوو. من ئەوسا بە راشكاوى و بى هیچ شەرم و له پوودامانىك پىمگوت كه هیچ بەهرەيەكم نىيە، من پىاوئىكى خۆپەرست و خراپم (ئەو دەستەواژەيهى دوايم زۆر بەباشى لەبىرە، بەدەم رىئە بۆ مالى ئەوان " كىژەكه " ئامادەم كرد و زورىش پى قايىل بووم) هەلبەتە رەنگە زۆر سىفەت و تايبەتمەندى دىكەى خراپم هەبىت. بەجۆرە غروور و لەخۆبايى بوونىكى تايبەتیهوه هەموو ئەوانەم پىگوت. ئىدى خۆتان دەزانن كه ئەو جۆرە قسانە بە چ كەش و فشىكەوه دەوترىت. بەلام دواى ئەوهى بەراشكاوى و راستگۆيى و پىاوانە باسى خراپىيەكانى خۆم كرد، رووى ئەوئەش هەبوو بىمە سەرباسى چاكەكانىشم، بۆيه گوتم: " وئىراى ئەوئەش ئەم سىفەت و ئەو سىفەتە باشانەشم هەن... " هەستەمكرد هىشتا زۆر دەترسىت، بەلام هەولم نەدا هئورى بكەمەوه

یان ترسه که ی بره وینمه وه، به پینچه وانه وه که دیتم ده ترسیت، به ئانقه ست ترسه که یم زیاتر کرد و به بی هیچ له پرودامانیک گوتم: خه می نانت نه بیت، تیر به سکی خۆت نان و خواردنت ده ده می... به ئاره زوی خۆت نان ده خۆیت، به لام سه بارهت به جل و بهرگ و ئوپترا و شانق و ئاههنگ و که پنه قالی سه ما به هیچ جوړی، به لای که مه وه له ئیستادا به ته ما مه به. به لام له ئاینده دا، وهختایه ک به ئاواتهکانی خۆم گهیشتم پهنگه پیکهت پی بدهم. زۆرم که یف بهم راویژه توونده ی خۆم ده هات. ههنگی به بی هیچ له پرودامانیک له سه ری پویشتم و گوتم که من ئەم پیشه یه م، واته ئەمانهت فروشیم هه لێژاردوه، که ئەم نووسینگه یه م کردوه ته وه، ئەوا هه ل و مه رجی ژیانم وای خواستوه... ئامانجی خۆم هه بووه؛ هه قی خۆم بوو ئەو قسه یه بکه م: به راستی ئامانجی خۆم هه بوو، ئامانجه که له دلی خۆمدا بوو، ئیدی هه ل و مه رجیک تابه تی ناچاری کردبووم ئەم کاره بکه م. به یارمه تیتان! من به خۆم یه کیک بووم، له ژیانما له هه موو که سیکی دی پتر رقم له کاری سوتخوری و ئەمانه تفرۆشی بوو به لام... هه رچهنده سهیره پیاو له گه ل خۆشیا به په مز و کینایه و مه ته ل ئامیز قسان بکات، به لام دلنیا بن که من ده مو یست به م کاره م " تۆله له کۆمه لگه بکه مه وه ". به لی، به راستی ئەو کاره م ده کرد! بۆیه ئەو ته شه ره ی که له منی دابوو؛ گوتبووی وادیاره ده ته ویت تۆله له کۆمه لگه بکه یته وه، بریک بی ئینسافانه بوو. خۆ ئەگه ر من ریک و په وان، به راشکاوی بمگوتبا به لی گه ره کمه تۆله له کۆمه لگه بکه مه وه، ههنگی وهکو به یانی پیم پیده که نی و بابه ته که پووچه ل ده بووه وه، به لام وهختایه ک قسه که م به شیوه یه کی ناراسته وخۆ و کینایه ئامیز کرد، توانیم سه رنجی رابکیشتم. ئیدی له و ساته وه خه یالم په رچه ت بوو و هیچ ترسیکم له دل نه ما: چونکه دلنیا بووم هینده ی رقی له به قاله زه لامه که بوو، ئەوهنده رقی له من نییه، بۆیه بوونی من له بهر ده رگا که ی، بۆ ئەو وهکو فریا په رس و ابوو. ریتی به پیڕییه وه چوو. ئەوه م له لاهه یان بوو. ئاخ... به شه ر چه ند باش په ی به هه ردونیته و نامه ردیه ک ده بات! به لام ئایا ئەو کاره ی من کیمانی و نامه ردی بوو؟ پیاو له م حاله ته دا چۆن ده توانیت قه زاوه ت و داوه ری بکات؟ مه گه ر من له و ده مه وه خۆشم نه ده ویست؟

به پیزینه، سه بریکم لیکه ن، هه لبه ته من هیچ ئاماژه یه کم نه کرد که گوايه منه تی به سه ردا ده که م، به پینچه وانه وه وام نواند که من منه تباری ئەوم نه ک به پینچه وانه وه. " ئەوه م وشه به وشه به گویندا دا، خۆم پینه گیرا و ئەو قسه یه م کرد. وایزانم ئەوه هه ماقه تیک بوو و من کردم. چونکه بۆ ساتیکی په وته نی، گرژیه کی بچووک نیشته سه ر پوخساری. به لام به هه ر حال من سه رکه وتنیکی بنجبرم به ده ست هینا! به یارمه تیتان، ئەگه ر من به و کاره ئەو هه موو فه رته نه و که له جانه م (جۆش و خرۆش) نابوو وه، ریکه م بده ن با دوا هه قاره تی خۆیشم بگێرمه وه. له کاتیکا له وێ، له بهر ده رگا که وه ستابووم، له میشکی خۆما ئەم قسه یه م کاویژ ده کرده وه و به خۆم ده گوت: " تۆ

کابرایه کی بالابه رزیت، پیک و پیکیت، خوینه وار و پۆشنیریت، - نه بیت به خۆ هه لکیشان - قوزیت. " به لئ ئه و شتانه له بیر و له خه یالدا شه پۆلیان دهدا. ئه ویش هه ره له وئ، له بهر ده رگا پازی بو و گفتی دا. به لام پیدقیه ئه و راستیه ش بیژم: ماوه یه کی زۆر ده بیره وه چوو، ئه وسا هه ره له وئ و له بهر ده رگا گوئی: " باشه " هینده زۆری پیچوو که ده مویست بلیم: ئی؟ چ ده لئیت؟ ئه وه بوو خۆم پینه گیرا و به کهش و فشه وه پرسیم: ئی چ ده لئیت؟ به رسقی دایه وه: سه بر بکه خه ریکه بیر ده که مه وه.

پوخساره بچوو که که ی به پاده یه ک جدی بوو بوو که ده متوانی بریار و بیر کردنه وه ی بخوینمه وه! به لام و پرای ئه وه ش هه ستم به جۆره نا ئومیدییه ک کرد، له دلی خۆدا گوتم: " تق بلئی بیه ویت له من و له کابرای به قال یه کیکمان هه لبرێت؟! ئاخ... هه نگێ هیشتا هیچ نه ده زانی! تا ئیستاش شته که م به لاوه له گه ز و مه ته له! له بیرمه وه ختایه ک پۆیشتم لوکریا به غاردان دووم کهوت، له پیکا رایگرم و گوئی: " خوا خیرت بنووسیت به ریز، که خوازیبتی خانمه نازه نینه که مانت کرد، ده ته ویت پزگاری بکه یت، به لام تقخوا منه تی به سهردا مه که، مه یده وه به پرویدا، چونکه زۆر نه فسی به رزه.

نه فس به رز و خۆپه سنده؟ منیش خه لکانی نه فس به رز و خۆپه سندم خۆش ده ون. ئه و خه لکانه به شیوه یه کی گشتی خه لکی باشن. به تاییه تی که پیاو گومانی له وه نامینیت که کونترۆلی کردوون، وایه؟ ئاخ له ده ست پیاو چه ندکه، چه ند خه له فاوه! ده زانیت وه ختایه ک که له بهر ده رگا که وه ستابوو و بیرى له وه ده کرده وه که گفتم بداتیت، چه ند دل به ندی بووم، خۆ له وه شه له و کاته دا وای بیر کرد بیته وه: " وه ختایه ک قه راریج که به دبخت بم، باشتر نییه پیاوه خراپه که هه لبرێرم؟ یانی شوو به به قاله قه له وه که بکه م، به لکو ئی پۆژی له پۆژان به دهم مه ستیه وه به ربیته ویزه م و هینده م لیبدا تا ده مره؟ ئیوه چ ده لین: تق بلئی له به رخۆیه وه وای بیر کرد بیته وه؟

به لئ، من تا ئیستاش تیناگه م، تا نها ئه م مه ته له م بۆ هه لنه هاتوو! من توژی له مه پیش گوتم له گینه ئه و بیره ی به میشکا هاتبیت: که له نیوان خراپ و خراپتردا، خراپتره که هه لبرێت، واتا کابرای به قال هه لبرێت... به لام ئاخۆ له و ده مه دا کیه مانی به لاوه خراپتر بووه، من یان به قاله که؟

به قاله که یان سوتخۆر و ئه مانه تفرۆشه که که قسه ی گوته ی شاعیری به نمونه دینایه وه؟ تا ئیستاش ئه مه م بۆ پرسیاره! به لام چ پرسیاریک؟ ده ی چ پرسیاریک؟ هیشتا ش هیچ تیناگه یت؟ تق باسی پرسیاره که ده که یت، به لام وه لامه که له سه ر میزه که دا و له به رده متدایه! تیا ماوم مه سه له که منم یان که سیکی دیه؟ به هه رحال ئه مه م بۆ ساغ نابیته وه، ئه م مه سه له یه به من چاره سه ر نا کریت، باشتر وایه برۆم بخه وم، سه رم دیشیت...

نه جيبترين پياوى دنيا، به خويشى باوه پرى به شته كه نيبه. خهوم ليتنه كه وت، چون خهوم ليتنه كه ويت! ههستم ده كرد به رده وام كوته كيك به سهرمدا ده كي شريت. خوزگه ده متوانى به هه موو ئه م شتانه راپييم. له گه ل ئه م هه موو قوپا و پوخله واتانه دا راپييم. ئاخ... قوپاوا! ته حا له و قوپاوه ي ئه وم (كيژه كه) لى ده ره يتا! ده بوايه (كيژه كه) له وه حالى بوايه، قه درى ئه و كارهى منى زانيبا! حه زم ده كرد بير له هه ندخ شتى ديكه ش بكه مه وه، بۆ نمونه له مه: من ته مه نم چل ساله و ئه و ته مه نى ته نيا شازده ساله. ئه مه م، ئه م جياوازي ته مه نه م زور پيخوش بوو! هه ست كردن به م جياوازيه زور خو شه!

بۆ نمونه من حه زم ده كرد، زه ماوه نده كه مان به " شيوه و ستايلى ئينگليزى " به رپا بكه ين، و اتا ته نيا هه ردوو كمان بين له گه ل دوو شايه دا كه لوكرىا يه كيكيان بيت. پاشان يه كسه ر سوارى قيتار بين و بۆ نمونه بۆ مۆسكو برۆين (هه لبه ته له مۆسكو كارىكم هه بوو ده بوايه جيبه جى بكه م) بچينه ئوتيليك و هه فته يه دووان بميتينه وه و بگه رپينه وه به لام ئه و (كيژه كه) ئه و بيرۆكه يه ي په تكرده وه، ئيدى من ناچار بووم برۆم بۆلاى پووره كانى - به و حيسابه ي خزم و كه س و كارين و ده بوا له وان خوازيبى بكه م - ريز و سلاويان عه رز بكه م، ئيدى به قسه ي كيژيم كرد، چومه خزمه تى پووره كان، عه رزى ريز و سلاوم كرد. پووره كان پتيان خوشبوو. ته نانه ت سه ر و سه د پۆلم دانى و به لىنم دانى كه زياتريشيان بده مى. من ئه و كارهم كرد و به كيژيم نه گوت. بۆيه پيم نه گوت تا ته ريق نه بيته وه، له په رپووتى ژينگه كه ي خوى، هه ستى بريندار نه بيت و به خويدا نه شكيتته وه. پووره كان له جيوه نه رم بوون و لوتفيكى زوريان نواند. قسه هاته سه ر جيازي: كيژى تقريبه ن هيجى نه بوو، جلك و به رگى نه بوو، به لام رازى بوو به وه ي جلك و به رگى تازه نه كرپت. هه رچونى بوو رازيم كرد كه پيويست ناكات جيازي له گه ل خويدا بيت. ئه وسا تيم گهياند خۆ نابيت به جلكى كونه وه به بووكى بچيت، پيمگوت خه مى نه بيت خۆم جيازي بۆ دا بين ده كه م، چونكه كه سى دى نه بوو ئه و كاره بكات. به هه رحال له سه ره تاوه هه نديك له و بيروكانه ي خۆم پيگوت كه به خه يالما هاتبوون، تا به لاي كه مه وه هه ندخ شت ده رباره ي من بزانيت. وادياربوو له م كاردا سه ركه وتوو بووم. به هه رحال هه ر له سه ره تاوه، هه رچه نده برپك شه رمى ده كرد، به لوتف و خوشه ويستيه وه په فتارى له گه لدا ده كرد، كه شه وى له سه ر كار ده گه رامه وه، به خوشحالييه وه پيشوازي ده كردم. به زمانيك كه به ئاسته م ده يگرت (ئه و زمانگرتنه ي زور بيگه رد و دلگير بوو) باسى ده ورانى مندالى و گه نجايه تى خوى و باب و داكى خوى و ئه و شتانه ي ده كرد. به لام من ده مزانى چون ئاو به سه ر ئاگرى ئه م جوش و خرۆش و كه له جانه دا بكه م و ساردى بكه مه وه. له

بنه پره تیشدا هەر ئه وهم مه بهست بوو. به بیدهنگی وهلامی ئه و جۆش و خرۆشهیم ده دایه وه. ههلبه ته به بیدهنگیه کی موخته ره مانه... لی ئه ویش زوو په ی به و جیاوازییه برد که له به ینماندا هه بوو، ئیدی منیش بۆخۆم مه ته لیک بووم له و گۆره. منیش مه بهستم ئه وه بوو که بۆ ئه و بیم به له گه ز و مه ته ل! له وه ده چیت، له بهر ئه وه ی که ئه و، ئه و مه ته له هه لیتیت، په نام بر دیتته بهر ئه م گه مه گه و جانه یه! له هه وه له وه زۆر له گه لیا سه ختگیر بووم، هه ر به و سه ختگیرییه وه هیتامه ماله وه. ئیدی ئه مه خۆبه خۆ بوو به سیسته می ماله کهم. ئیدی ئه و هه ل و مه رجه ی منی تیا بووم ئه و سیسته مه ی ده خواست، به هیچ جۆری دهستی منی تیدا نه بوو. ویلی بکه! با واز له وه بیتین! باشه بۆچی بوختان به خۆدا ده کهم؟ زۆر په وشیکی باش بوو! به لام گوئ بگرن: که مه سه له که بریتی بیت له هه لسه نگاندن و داوهری ده رباره ی که سیك، پیویسته داوهریه که له سه ر زانیاری ته واو ده رباره ی ئه و که سه پۆنراییت... گوئ له من بگرن، له کوپوه ده ست پیکه م؟ ئاخه سه ره تا زۆر زهحمه ته. که مروف بیه ویت پاکنه بۆخوی بکات، جۆره ها کۆسپ و ئالنگاری دیتته پئ. با ئه م نمونه یه تان بۆ بگێر مه وه: گهنج پاره و پولیان به لاوه گرینگ نییه. من چیم کرد؟ یه کسه ر فۆکه سم له سه ر ئه م مه سه له یه کرد و فۆکه سی ته واوم خسته سه ر پاره. هینده م ته که ز له سه ر ئه مه کرد که ئه و پۆژبه پۆژ چۆیه وه قاوغه که ی خۆی. حایر و حه په ساو ته مه شای ده کردم، گوئی لیده گرتم، به لام ورته ی لیوه نه ده هات. ئه مه ش نمونه یه کی دیکه: گهنج حه زی له پیاوهرتی و جوامیژی و خۆنواندنه. ئه ویش (کیژه که) جۆره خۆنواندن و جوامیژییه کی تیا بوو. به لام خوین گهرم و کهم حه وسه له و پر که له جان، زوو رهنج بوو، هه رکه پیت گوتبا پشتی چاوت برۆیه، ئیدی ده غه نزری و به رقه وه ته مه شای ده کردیت. به لام من حه زم له ئارامی و سینگ فراوانی ده کرد، حه زم ده کرد فیری بینگ فره ی و سه بری بکه م. حالی عه رزم هه ن؟ نه ا نمونه یه کی ساده و بازارپیتان بۆ دینمه وه: بۆ نمونه من ده بوایه چۆن کار و کاسبیه که ی خۆمی، که بریتی بوو له سوتخوری و ئه مانه تقرۆشی، بۆ پوون بکه مه وه؟ ههلبه ته یه کسه ر و راسته وخۆ نه چوومه سه ر بابته که، ده نا مه سه له که به و ئاوایه ده هاته به رچاو وه کو ئه وه ی داوای بوردنی لیکه م که ئه و کار و کاسبیه ده که م. به لام من جۆره غروور و خۆپه سندییه کم نواند و ته قریبه ن به بیدهنگی و به ئاماژه مه بهستی خۆم گه یاند. من له هونه ری قسه کردنا به بیدهنگی مامۆستایه کی کارامه و له زه برم! له هه موو ژیاندا هه ر به بیدهنگی قسه م کردووه، له ناخی خۆمدا تراژیدیای بیده گیم جه پباندووه، له ل تراجیدیای بیدهنگیدا ژیاوم... مه گه ر هه رخا بزانیته چهند نه گبه ت و به دبخته بووم! هه مووان لیم دوور که وتبوونه وه، ته نیا بال و له بیرکراو، به بی ئه وه ی هیچ که سیك، پۆژی له پۆژان به م حاله م بزانیته! نه ا ئه م کیژه شازده سالانه، دوا ی ئه وه ی هه ندی شتی له لایه ن خه لکانی بی ئابرووه وه ده رباره ی من بیست، وا ویتا ده کات هه موو شتیک ده رباره ی من ده زانیته. به لام پازه ئه سه له که له ناخی

مێردەكەیدا، كە خۆم پەنھانە! من ھەر بێدەنگ بووم، بەتایبەتی لەگەڵ ئەودا، تا دوینی ھەر بێدەنگ بووم. چما بێدەنگ و كەمدوو بووم؟ چونكە كابرایەكی خۆپەسند و لەخۆبایی بووم. دەمویست ئەو بەخۆی بەدوور لە قسە و قسەلۆكی بوو، لە خۆپەسند و توپی، یان بێئەوێ من هیچی بۆ بگێڕمەو، بەخۆی ھەولێدات كە بزانیتم من كێم و چیم، بەتەواوەتی من بناسیت. وەختیەك لە مالاكەیی خۆمدا پیشوازیم كرد، دەمویست قەدرم بزانیتم، و خۆی بە منەتبارم بزانیتم و لەبەر خاتری ئەو پەنج و زەحمەتەیی كێشابووم، لە ھەنبەرمدا بوەستیت و دوای خێرم بۆ بكات چونكە بەزیادەو شایستەیی ئەو بووم. ھەمیشە كەسێكی مەغرور و خۆپەسند بووم! ھەمیشە یان ھەموو شتێكم ویستوو یان هیچ شتێك! ھەر لەبەر ئەم عادەتە سەبارەت بە شادمانیش، بەنیوێ و نیوێ چل قاییل نەبووم، ھەموو شادمانیم بێھێچ كەم و كەسێك ویستوو. ھەر لەبەر ئەمەش لەو كاتەدا ئەم جۆرە ھەلوێست و پەفتارەم دەگرتەبەر، یانی بڵێم: " بەخۆت، مەزەندە لێدە و قەزاوەت بكە! " باوەر بكە ئەگەر بەخۆم سەربھوردەكەم بۆ گێڕاباوە، شتێك لێرە و شتێك لەوێم بۆ گێڕاباوە، سەرەداویكی دەست نەدەكەوت و وەكو ئەو بوو سوالی پێز و خۆشەویستی لێكەم... ئەو بەراست ئەم قسانە چییە كە من دەیانكەم. چما دەیانكەم؟!

قسەیی قۆرە، بێ مانایە، وریئەییە! پێك و پەوان، بێ هیچ پێچ و پەنایەك، بەراشكاوی و بێ هیچ مجامەلە و مدارایەك، بە دوو وشە پێمگوت كە خۆپەسندی گەنجایەتی زۆر بەلكێش و دڵگیرە، بەلام توورێكی قورپاوی نایەنیت. چما؟ چونكە بەئاسانی بەدەست دیت. زادەیی جەرباندنی ژیان نییە، دیاردەییەكی بەرپایی ژیانە. پێویستە بەدەم ژیانەو، بەدەم پەنجدانەو، سەیری مەژۆف بكەین، پیاوێتی و جوامیریەك زادەیی ئەزموون نەبیت توورێكی قورپاوی نایەنیت، ھەرزانە، ئەگەر گیانی خۆتیشی لە پێناودا بەخت بكەیت ھەر هیچ بایەخێكی نییە، چونكە هیچی ناوێت تەنیا سووكە كە لەجان و جۆش و خرۆشێكی گەنجانەیی دەوێت، زیاتر زادەیی تینووێتە بۆ جوانی و ئیستاتیکا. نا ئەمە ئازایەتی و جوامیری نییە. ھەولێدە كارێكی دژوار بۆ خۆت ھەلبژێرە، كارێكی بێدەنگ، بەدوور لە ھەر بریق و باق و ھەرا و زەنایەك، كارێك كە بوختان و جێنۆی بەگەڵ بكەوێت، قوربانی و فیداكاری گەرە بخوازی، زەپەك نێو و نێوبانگی بەدوودا نەیت كارێك كە – زۆریش تیایدا سەركەوتوو بیت – لەبەرچاوی خەلكی وەكو بوو، ھەڵەترین و ترسۆكترین كەسی دنیا دەربكەوێت، لە كاتیكدا لە ھەمووان بووتر و شەریفترین بیت. ئامادەیی ئەو كارە بكەیت، سووربێ لەسەری و ژێوان نەبیتەو؟ مەعلوومە كە ناتوانیت! من لە ھەموو ژيانما باری كارێكی وەھام بەكۆلەو بوو.

کيژى له هه وه له وهى گهنگه شهى کرد، زور له سهرى ده پړوي! به لام پاشان بريارى دا که بیدهنگ بیت. به ته واوه تی بیدهنگ بوو. وهختایه ک گوئی له قسه کانم دهگرت، ئه بله ق ده بوو، به وپه پری وریایی گوئی بۆ قسه کانم دهگرت، چاوانی ئه بله ق، چ چاوانیک، درشت! و چ نیگایه ک، وردا!...

ویپرای ئه وهش له ناکاوا، بزه یه ک نیشته سهر لیوه کانی، بزه یه کی خاموش که بیباوه پری پیوه دیاربوو، ته وسامیز بوو، له بهر ئه وه زهرده خه نه یه بۆ ماله که ی خۆم هیتابوو، هه رچه نده هیچ شوینیکی دیکه ی نه بوو بۆی بروت...

(٤)

نه خشه و نه خشه

کته مان هه وه لچار دهستی پیکرد؟

شتاقمان. نه من و نه ئه و. ئیدی شته که خۆبه خۆ دهستی پیکرد... پیشتیش ئه وه م گوت که من ژيانى هاوبه شمانم به سهختگیری و زبری دهست پیکرد، هه ر به و نیازهش ئه و کاره م کرد، که چی زوری پینه چوو دلم نه رم بوو. هیشتا دهزگیران بووین، که ئه رکی وهرگرتنی بارمته و دانی پاره و قهرزم به و سپارد، ئه وسا هیچ ئیعترازیکی نه بوو (ئه م خاله تان له بیر بیت). نه ک هیچی نه گوت، به لکو زور به جدیش که وته کارکردن.

هه لبه ته پیدقیه ئه وهش بلیم که مال و حال و کهل و پهل و هه موو شته کان به دهقی خویانه وه مانه وه. ماله که ی من بریتی بوو له دوو ژوور: یه کیکیان هۆلیکی گه وره بوو کردبوومان به نووسینگه و به چه پهر به شیکمان لی جیا کردبووه وه و قاسه که مان له وئ بوو. ژووری دووه میس هۆلیکی گه وره یه کردبوومان به ژووری نووستنی هه ردوو کمان. ناوماال و کهل و په له کانم زور هه ژارانیه، ده توانم بلیم کهل و پهل و مویلمانی ماله که ی جووته پووره که ی له ناو ماله که ی من زور پوشته و په رداختره. له و هۆله ی که قاسه که ی تیایه؛ قاسه ی قهرز پیدان، چه ند ئه یکونه و چرایه ک هه ن. له ژووری نووستنه که دا کومه دییه ک هه ریه که چه ند کتیییک و چه ند دهسته جل و بهرگیکی تیدایه و کلیله که ی به خۆمه. جگه له کومه دییه که، تهخته خه ویک و میز کورسیشی تیدایه. ئه وه هه موو کهل و په لیکی ئه و ژووره بوو. هیشتا هه ر دهزگیران بووین به دهزگیرانه که م گوت بۆ نان و خواردن، خواردنی من و ئه و و لوکریا که نها له نک مه کاری ده کرد، پوژانه ته نیا یه ک پوول ته رخان ده که م: هیچ نا په زاییه کی ده رنه بری. به لام من هه ر له خۆوه سی کوییکی دیکه م بۆ پیداو یستی ماله که زیاد کرد. هه لبه ته شاتوش له ئارادا بوو. به دهزگیرانه که م گوتبوو، هه رگیز بۆ شاتو ناچین. به لام ویپرای ئه وهش پازی بووم مانگی یه ک جار بچینه شاتو، چوونیکی ماقوول، له

شونڭىكى باشى ھۆلەكە جىگەمان دەگرت. پىكەو دەچووين بۇ شاتق. سى جاران چووين، شاتقنامەى " پىشېركىنى شادمانى " و شاتقنامەى " بالندەين نەغمەخوان " مان بىنى. (دەى گرېنگ نىيە، گوى مەدەيە.) بەيىدەنگى دەچووين و دەھاتىنەو، يەك قسەمان نەدەكرد، بەلام بۆچى؟ چما لە يەكەم پۆژەو بەيىدەنگىمان ھەلېژارد؟ لە سەرەتاو ھېچ شەپ و قەرەشەيەك لە نىوانماندا پووى نەدا.

لە ھەولەو ھېچ شەپكىمان نەبوو، وېراى ئەو شەيىدەنگى بالى بەسەردا كىشايىن. لە بىرمەكە چۆن ژىراوژىر و بەيىدەنگى تەمەشاي دەكردم، منىش كە ئەمە لىيىنى، ھىندەى دى بەيىدەنگ بووم. ئەو ەى راستى بىت من پىداگريم لەسەر بەيىدەنگى دەكرد نەك ئەو. يەك دوو جار ھاتە جۆش و تەكانى دا كە خۆى لە ئامىزم باوېت و دەست لە ملم بكات و ماچم بكات. بەلام زۆر بە سارد و سېرى باوەشم بۇ گرتەو، چونكە جۆش و خرۆش و ھەلچوونەكەى بېرك ھىستىرايى بوو و، من ەودال و تامەزرۆى خۆشەويستىەكى راستەقىنە و پېر پېز و تاسە شكىن بووم. ھەلبەتە نەھەقم نەبوو، چونكە ھەموو جار، پۆژى دواى ئەم جۆش و كەلجانە شەپ و فەرتەنە دەستى پىدەكرد.

مەبەستم... ھەلبەتە شەپ، شەپى راستەقىنە نا، بەلكو بەيىدەنگىكەى نىوانمان خەست تر دەبوو، ئىدى ھەردووكمان مەنەمان بەسەر يەكەيدا دەكرد، مۆنمان لىكەى دەكرد، لەيەكەى ياخى دەبووين، ئەم خەسلەتەى تىابوو. بەلام نەيدەزانى چۆن دەرى بېرېت، پراكتىزەى بكات. بەلې، ئەو كىژە نازەنين و نەرم و نىان و گوپرايەلە بەرەبەرە گۆساخ و گۆساختر (پوودار) دەبوو. تەنەتە وای لىھات دەى بوغاندم، باوېر دەكەن؟ بەچاوى خۆم ئەو ەم دەبىنى، ھەستم پىدەكرد. ھەلبەتە گومان لەو ەدا نەبوو كە ھەندىچار لە سۆنگەى ئەم ھەلچوونەو، دەھرى دەبوو. ئاگای لەخۆى نەدەما. بەلام كىژىك كە لە قوپراو و سىاناوئىكى ەكوى ئەو ەى تىاي بوو، لە كوپرەو ەرى ژوور شۆردن، دەرباز بووېت، ھەقە مەمنوونى بەختى خۆى بىت يان گلەيى ئەو ە بكات بۆچى بىنەواين، ھىچمان نىيە؟! ھەلبەتە ھەژار و نەدار نەبووين، بەلكو دەستمان دەگرتەو، پاشەكەوتمان دەكرد. نەدار نەبووين، قەناعەتمان دەكرد، ئەوېش تەنیا لە ھەندى شتدا. دەنا لە زۆر شتى ەكو پاك و خاوينى و بەخۆپا گەيشتن و جلى ژىرەو ە بى دلى خۆمان نەدەكرد. من پېش ژن ھىتانىش قەناعەتم وابوو ەزدەكەن شووەكانيان پاك و خاوين بن، بەلام من لاموايە گلەيى و گازنى ئەو لە بىنەوايى و نەدارى نەبوو، بەلكو لەو قەلس بوو كە من لە كار و كاسىيەكەمدا زۆر بە پاشەكەوت و دەست نووقاو بووم. لە دلى خۆيدا دەيگوت: واديارە ئەم ماستە موويەكى تىدايە. ئەمە كابرايەكى بەد تەبىيەتە. لەناكاوا چوونە شاتق تەرك كرد. تانە و تەشەرى بەردەوام زياد و زياتر دەبوو... منىش لەلاى خۆمەو ە پتر درىژەم بە بەيىدەنگىكەى خۆم دا.

باشه پټويست به وه هه بوو عوزرخوایی بکه؟ مهسه له سه ره کيیه که کار و کاسییه که ی من بوو. به یارمه تی ئیوه، با ئه وه تان پټ بلیم که: من ئه وه م ده زانی که ژن - با ته مه نیشی شازده سالان بیت - نابیت له ئه مر و پای پیاوه که ی ده ربجیت. ژن به ته بیعت ته هلی ده ست پیشکهری نین، ته مه پرهنسیپکه چه ند و چوون هه لئاگریت. تا ئه مپوکه ش و ته نانه ت تا ئه م ساته ش، ئه م قسه یه به پرهنسیپکی نه گۆر ده زانم!

گرینگ نییه، نها له هۆله که دا چ شتیک له ئارادایه، با ئه و خوی کوشتییت و دریژاودریژ له سه ر میزه که که وتییت، چ فهرقی ده کات؟ حه قیقه ت هه ر حه قیقه ته، ته نانه ت جون ستوارت مل - ش هیچی له ده ست نایه ت! ئه گه ر ژنیک عاشق بیت، به لی ئه گه ر ژنیک عاشق بیت، ته نانه ت کیماسیه کانی ئه و پیاوه شی خۆشی ده ویت، که خۆشی ده ویت. پاساو بۆ نه ری نی یه کانی شی دینیته وه، ته نانه ت ئه گه ر پیاوه که به خۆشی نه یوانی بیت پاساوی بۆ نه ری نیه کانی خوی هی تابیته وه، ژنه که پاساوی بۆ دینیته وه. به لی، ئه مه که ره م و جوامیری و گه وره ییه، به لام داهیتان و ده ست پیشکهری نییه، ئه وه ی کۆله ی ژنی کوتاوه، بی شه خسیه تی، نه بوونی داهیتان و ئافرانده. جاریکی دی و دووباره ده لییمه وه، ئه وه ی نها له هۆله که دا له ئارادایه هیچ بایه خیکی نییه، مه به ستم جه نازه که ی سه ر میزه که یه. ئایا ئه م جه نازه یه نیشانه ی به هیزی شه خسیه ته، ده تانه ویت بلین کاریکی داهیتانه بووه؟ نه خیر، واز له و قسه یه بینن!

گوئ بگرن، من ئه وسا ئه رخایه ن بووم که خۆشی ده ویستم. باشه خوی نه داویشته ئامیزم تا ده ست له ملم بکات؟ که واته خۆشی ده ویستم، یان به گوته یه کی دی ده ویست خۆشی بویم. به لی، هیچ عه یبی له م کاره دا نه بوو، تا په لپ و بیانوو بگریت و بیه ویت دایبۆشیت. په نگه بلین کار و پیشه که ت ئه مانه تفروشی و سوتخوری بووه. جا چ قه یديه؟ هه لبه ته ئه مه ش هوی خوی هه یه، هه ندیجار ناچاری ئابروومه ندرین مرؤف ناچار بکات ببیت به سوتخور و قهرز له بری بارمه بدات به خه لکی. گوئ بگرن خوینه رانی ئازیز: هه ندیجار هه ندی بیر یان بیرۆکه یه ک هه یه ئه گه ر به یئیریته زمان و ده ربیرین زۆر گه وجانه دیت به رچاو؛ ته نانه ت خاوه نه که شی شه رمه زار ده بیت و شه رم له خوی ده کات، ده نگدانه وه ی گوچکه ئازار ده دات. له گه ل ئه وه شدا حه قیقه ته. به لام هه موومان درؤ ده که یین و حه قیقه تمان به لاوه تاله، یان په نگه سه ده میکی دیکه ی هه بیت و من په ی پینه به م! به هه رحال من توزی له مه پیش به خۆم گوت، ئابروومه ندرین مرؤفی دنیا، مایه ی پیکه نینه، به هه رحال ئه وه حه قیقه ته، حه قیقه تیکه ئاو لیل ناکات، هیچ چه ند و چوونیک هه لئاگریت! به لی، به هه رحال من هه قی خۆم بوو بۆ ئه وه له و ئاسته نگ و ته نگزه یه ی تی که وتبووم ده رباز بم، نووسینگه ی په هن و ئه مانه تفوشی بکه مه وه. به لام ئیوه، ئه ی مه عشه ری به شه ر ترۆتان کردم

قسەتان لیدابیریم. پرووتان لیوهرگیترام، به بیدهنگی خوتان ئازاریکی ئوتوتان دام که به عهمراتم بیرم نه چیتوه. ئیدی ههقی خۆم بوو بۆ پاراستنی خۆم دیواریک له نیوان ئیوه و خۆم هه لچم، سێ ههزار پۆبل پیکهوه بنهم برۆم بۆ دهقهری قرم و له کهنارهکانی باشوور یان له کۆچارهکاندا، بهو پارهیه، بهو سێ ههزار پۆبله پهنیک بکرم و باقی تهمنم لهویندهر دوور له ئیوه، بئ هیچ بوغز و کینهیهک باقی تهمنم ببهمه سهر، ئیدی ژن و مندالهکانم، ئهگهر خودا مندالی پییهخشییم لهگهڵ خودا ببهم، ههز دهکهم بهو ئاوايه بزیم و یارمهتی جووتیارهکانی دهووربه ریشم بدهم. ههلبهته ههموو ئهم شتانه تا ئهو کاته باش و جوانن که له زهین و دلی خودا بیانییم، ههرکه بهدەنگی بهرز بیانگێر مهوه سحریان بهتال دهبیتهوه، دهبیته گهوجه گهوج. ئیدی سهدهمی بیدهنگیه پر غرووره کهمان ئهمه بوو. بۆیه به بیدهنگی دهژیاین. وا قسه شمان کرد ئهو چ شتیکی حالی دهبوو؟ تهمنی شازده سال بوو، له ههرهتی لاویدا بوو، مهگهر لهو تهمنه دا دهیتوانی هیچ شتیکی له ههقانیهتی من و ئهو پهنجهی که کیشابووم حالی بیته؟ مرۆف لهو تهمنه دا ساویلهکهیه، له ژیان حالی نییه، خهیاالی خاوه، دلی، دلّه زیڕینه کهی وهکو زهپنه قووته، بچوکه ئاگای له عهری دنیا نییه. مهسهلهی بنه پهرتی کاره کهی من بوو، کاری سوتخوری و ئهمانه تفرۆشی، قاسه کهی من بوو! (باشه من لهم دووکانه دا خراپه کاریم دهکرد، سوتخوریکی بئ ویزدان بووم؟ مهگهر به چاوی خوی نهیده بینی ههر شرپ و شیتالیکیان دههینا لیم وهردهگرتن و قهرزیکێ باشم دهدان؟) ئاخ ههقیقهت لهم دنیا یه دا چهند تالّه! ههقیقهت زۆر ترسانکه! ئهم کیژ ه جوان و نازهنینه، ئهم فریشتهی ئاسمانه، فریشتهی عهزایی پوچی من بوو، زالمیکی یه جگار زالم و جهفاکار بوو، عهزاییکی ده دام له تهحه موولی هیچ بهنی به شه ریکدا نه بوو! من ئهگهر ئهمه نه لیم خوا ده مگریت، دلم شهق ده بات! لاتان وایه که خۆشم نه ده ویست؟! کئ ده توانیت بیسه لمینیت که خۆشم نه ده ویست؟ ئیدی ئه وه گالته جار پهکانی قهدهر و ته بیعه ته! گهمهی نامهر دانهی زهمانهیه! ئیدی نه فرهت له ژیا نی به شه ر نابیته وه، نه فرهت قهدهر و چاره نووسی ژیا نی ههموو تیره ی به شه ره! به تاییه تی ژیا نی من! ئیستا بۆم ده رکه وتوه که هه له ی من له کویدا بووه! شتیکی ئاوارته له ئارادایه. ههموو شتیکی خویا و ئاشکرا بوو، نه خشه کهم وهکو پۆژی پونا ک دیار بوو: " توورپه و ترۆم، قسه په قم، خۆ په سند و له خۆبایی، خاتری که سم له لا نییه، به بیدهنگی ئازار ده کیشم. " ئیدی ئه وه حال و حیکایه ته که بوو، درۆم نه کرد بوو! ههرگیز درۆم نه کرد بوو! له دلی خودا ده مگوت: " به خوی ده بینیت و تیده گات که ههموو ئهم شتانه له جوامیژییه وهیه، به لام نهیتوانی په ی به وه بیات، تینه ده گه یشت. خۆ ئه گهر به قه د نووکه ده رزییه ک لیم حالی بوایه، ههنگی ده قات قه در ی ده زانیم و له به رده مم دا چۆکی داده دا و ده سته و نه زهر دوعای خیری بۆ ده کردم. " نه خشه و پلانه که ی من ئه وه بوو. به لام من شتیکم له بیر چوو، یان نه هاته بهرچاوم. شتیکی هه بوو نه متوانی به دروستی ئه نجامی بدهم. ده ی

باشه، بهسه. ئیستا داوای بوردن له کئ بکهه؟ تهوازی بۆ کئ بینمهوه؟ هه موو شتیک تهواو بووه. تهواو. نها مهرد و پهند، سهرت بهرز بگره! تو هیچ خهتایهکت نییه!...

من حق و حهقیقهت دهلیم و؛ لهوه ناترسم پووبهپووی حهقیقهت ببهوه: ئه و (کیژهکه) خهتابار بوو! خهتابار خوی بوو.

(۵)

نازلی، یاخی دهبیئت

شهپهکه لیڤهوه دهستی پیکرد، چونکه نازلی له ناکاوا هات بهسهریا که به کهیفی دلّی خوی قهرز بهو کهسانه بدات که شتیان بۆ دینان و دهیانخسته پهنهوه، تهنانهت دوو قاتی نرخى شته پههنکراوهکانی دهدا به خاوهنهکانیان. ههر بهوهشهوه نهوهستا، بگره له سهر ئه و بابته عینادیشی لهگهڵ مندا دهکرد. ئیدی لهه کهن و بهینهدا بوو که مهسهلهی ژنهکهی کاپتن (نهقیب) هاته ئاراهه...

پوژیک پیرهژنیک که ژنی کاپتن بوو، ملوانکهیهکی هینا تا بیخاته پهنهوه (بارمته) ملوانکهکه دیاریی پهحمهتیهکهی میردی بوو... ئه مه وهکو دهزانن دیاری بوو. ئیدی سی پۆلم به قهرز دایی. پیرهژنی تاین کهوته لاقه و پارانهوه که ئاگامان له ملوانکهکهی بیئت. ههلبهته ئاگامان لیی دهبوو. بهکورتي ئه مه تپهپری و دواي پینچ پوژان دووباره سهروکهلهی پیرهژن پهیدا بووهوه و موچهوانهیهکی (بازن) هینابوو ههر ههشت پۆبلانی دینا تا له جیاتی ملوانکهکه دایینیت. ههلبهته قایل نهبووم. وادیاربوو شتیکی لهچاوی ژنهکهمدا خویندبووهوه. ئیدی پویی و جاریکی دی که من له دووکان نهبووبووم، ژنهکهه ملوانکهکهی دابوووه و بازنهکهی لیوهرگرتبوو.

ههر ئه و پوژه به مهسهلهکهه زانی چووم به پوویژیکی نهرم، بهلام تووند و بنجبر چهند قسهیهکم له گهلیا کرد تا بیهینمهوه سهر پینگهی راست. له قهراخ تهخته خهوهکه پوینشتبوو، سهیری ئهرزهکهی دهکرد، نووکی پیلارهکهی پپی راستی له فهرشهکه دهسوو، ئه وه عادهتی بوو. بزیهکی تهوسامیز نیشتبوووه سهر لالیوی. ههلبهته دهنگم بهسهریدا بهرز نهکردهوه، بهلکو زور بههیمنی تیمگهیاوند که پاره " پارهی منه "، ههقی خومه به کهیفی دلّی خوم بکهه و بژیم. خو که هینامیش بۆ مالهکهی خوم هیچ شتیکم لینهشاردهوه. ههرکه گوئی لهو قسهیهی من بوو له ناکاوا پاپهپی و ههستایه سهر پینان، کهوته لهرزین، ریک له حهویانیکی هوئی دهچوو که پهلامار درابیت! حهپهسام. قهت وینام نهدهکرد بهو ئاوايه تووپه بیئت. وپرای ئه وهش کونترولی خوم له دهست

نەدا، ھىچ ھەرەكەت يەكەم نەكرد. دووبارە و بەھەمان پراوېژى نەرم پىمگوت چىتر پىگەت نادەم كە خۆت لە كارەكانم ھەلقورتىنەت. قاقايەكى بەروما دا و لىندا و پۆيى.

ئەلھەقى بۆى نەبوو مالەكە بەجى بىلەت. مافى ئەوھى نەبوو بەبى من بۆ ھىچ كۆى پروات. لە يەكەم پۆژى خوازىنەكەوھ ئەوھ قەول و قەرارمان بوو كە بەبى من بۆ ھىچ كۆى نەپروات. دەمەو ئىوارە ھاتەوھ. ھىچم نەوت.

سبەيش لە مال دەرچوو. ھەرۋەھا دوو سبەيش. دووكانەكەم داخست و چووم بۆ مالى پوورەكانى. ھەركە كىژىم گواستەوھ ئىدى پەيوەندىم بە تەواوھتى لەگەل پوورەكانىدا پرى بوو، نە من ھات و چۆم دەكردن و نە ئەوان سەردانى منيان دەكرد. ئىدى لەوچى بۆم دەرەكەوت كە نەچووبو بۆلای پوورەكانى. ئەوان بە كونجكاوى گۆتيان لە ھەموو قسەكانم گرت. بگرە پىشم پىكەنىن و بەپاشكاوى پىيان گوتم: "مستەھەقىت!" باوھرم نەدەكرد بەو ئاوايە گالتەم پىكەن. ھەر لەوچى دەمى پوورە بچووكەكەيم، واتە - قەيرە كچەكە - يانم چەور كەرد، بە سەد پۆبل نەرم كەرد، لە پىشەوھ بىست و پىنج پۆلم داى. دواى دوو پۆژ قەيرە كچەكە ھات و پىي گوتم: "دەستى ئەفسەرىك بەنىوى يەفيموفىچ، كە لە سوپادا لەگەل خۆتدا بوو، لەم كارەدايە."

كە گويم لەو قسەيە بوو، شۆك بووم. ئەم يەفيموفىچە لە سوپادا، سەريەشەى دىناى بۆ دروست كەردبووم. پوودارى و بى شەرمى گەيانە پادەيەك كە مانگىك لەوھ پىش دووجار بە ھەنجەتى ئەوھى دەيەوئەت شتم لەلا بخاتە پەھنەوھ و برە پارەيەكم بە قەرز لىوھەرگىت، دووجار ھاتە دووكانەكەم. لە بىرمە كە خەرىك بوو سوعبەت و شۆخى لەگەل ژنەكەمدا دەكرد. ئىدى يەكسەر لىي چوومە پىشەوھ و پىمگوت كە جارىكى دى پى نەبىتە مالەكەم، خۆ ئەگەر ئەو كارە بكات ئۆبالى لە مل خۆى، بەلام ھىچ گومان و دلپىسىيەكم لەلا دروست نەبوو، لە دلى خۆدا گوتم ھىچ نىيە كابرايەكى پوودارى خويپىيە، تا ئەوھ بوو پوورە خان خەبەرى بۆ ھىتام كە گوايە يارۆى ئەفسەر ژوانى لەگەل ژنەكەمدا ھەيە. گوايە دەلالى ئەم كەين و بەينەش كۆنە ئاشنايەكى ئەو پوورە دىكەيە، كە خۆيشى بىوھژنە و ناوى ژوليا سامسونوفنايە، مېردەكەى كولونىل بوو. پوورە قەيرەكە پىي گوتم: "ژنەكەت ھات وچۆى ئەو بىوھژنە دەكات."

جا سەرتان نەيەشىتم، بە كورتىيەكەى سى سەد پۆلم لەسەر ئەم مەسەلەيە دانا، بەلام دواى دوو پۆژ دەرەفتى ئەوھم بەدەست ھىتا كە كاتى ژنەكەم دەچىتە ژوانى يەفيموفىچ و بۆ يەكەمجار لە ژوورىكا يەك دەگرن، من لە ژوورىكى تەنىشت ئەو ژوورەى ئەوان خۆم مەلاس بەدم و گۆى بۆ

قسەکانیان بگرم. پۆژیک بەر لە ژوانەکەى ئەوان، سووکە شەپێکم لەگەڵ ژنەکەمدا بوو، کە بەلای منەووە گرینگ نەبوو.

دیسان پۆی و دەمەوئێوارە هاتەو، لە قەراخ تەختە خەوێکە دانیشتبوو، بە تەوسەو تەمەشای دەکردم، نووکی پێلاوێکەى لە فەرشەکە دەچەقاند. تەمەشام دەکرد، لە پێ ئەو بێرۆکە یەم بە مێشکدا هات کە نزیکەى یەک مانگە بە تەواوەتى گۆراو، پێک بە پێچەوانەى جارێکەوێه: بوو بە بەشەرێکی پکونی، یاخی، شەپانی، نالیم پروودار، بەلکو دەلیم گۆساخ. بووبوو بە کەسیکی بیانووگر، شەپ فرۆش. بەلام ئەدەب و گوێپارێهێکەى کەمێک جلەوى دەگرت. وەختایەک ئەم جۆرە خەڵکانە یاخی دەبن، چەندیش یاخی بن بەشى ئاستی دەیه‌لنەو و پێ لە بەرپەى خۆیان زیاتر راناکێشن، پیاو هەست دەکات، ئەمە تەبیعیەتى خۆى نییه. زۆر لەخۆى دەکات تا قە بەرەستیک کە ناتوانی بيشکێنیت، هەمان شەرم و شکۆى خۆیەتى. نازانم چ سێک لەم جۆرە بەشەرانیەدا یە وەختی دەکەوێ سەرکێشی، بەرادیەک یاخی دەبن کە پیاو ناتوانیت باوەر بە پەفتاریان بکات؛ بەهیچ جۆرێ ناچیتە عەقلەو. بەلام کەسێک کە ئەهلی فسق و فجور بیت، هەمیشە هەولەدات هیدی و هیمن بنوینیت. دەزانیت چۆن لە سایەى شەرم و شکۆ و گوێپارێهێدا، بێ ئەدەبى و داوین پیسی خۆى بشاریتەو و بەو هەلوێستە خۆى بە سەرتدا بنوینیت.

لە ناکاوا ژنەکەم هەلیدایە و بە چاوانى ئەبلەقەووە گوتی: - ئەرى دروستە لەبەر ئەوێ لە دوئیل ترسایت لە سوپا دەریان کردوویت؟

- پاستە، بەگوێزەى دادگاییەکی سوپایی داوام لیکرا کە لە سوپا دەرکەوم، هەرچەندە خۆم پیشتر داوام کردبوو تەسریح بکریم.

- کەواتە لەبەر ترسنۆکی دەریان کردبوویت؟

- بەلێ، ئەوێان بە ترسنۆکی لە سەرم تۆمار کرد. بەلام کە راستیا من لە ترسا دوئیلەکەم پەفز نەکرد، بەلکو لەبەر ئەو بوو کە نەمدەویست ملکەچى یاسا و پێسا زالمەکانى ئەوان بێم. نەمدەویست لە خوت و خۆپایی داواى دوئیل لە کەسێک بکەم کە هیچ بێ پێزییەکی دەرەق بەمن نەکردووە.

ئیدی جلەوى خۆم پێتەگیرا و گوتم: - دەزانى چییە؟ پەفز کردنى ئەم جۆرە زولم و زۆرە و تەحەمولکردنى هەموو ئاکامەکانى زۆر جوامێرانەتر و دلێرانەترە لەوێ برۆیت لە دوئیل دا بەشداری بکەیت.

زۆر تووپه بووبووم، وهكو ئهوه بوو بيهوئيت بهو پرستهيه پاكانه بۆ رهفتار و ههلويستی خۆم بکه. ههلبهته ئهويش ئهمهى دهويست. دهويست بهشيوازيكى تازه بم بوغزينيت و بى پرزيم پييكات. ژارخهنيكى بهپوومدا دا و پرسى:- باشه پاسته كه دواى سى سال ويئل و سهرگردان به شهقامهكانى پترسبورگدا دهسوپايتيهوه سوالت لهم و لهو دهکرد و شهوان له ژير ميژى بلياردا دهنوستيت؟

بهلى له بازارى عهلوکه، له مالى فيازيمسكى دهخه وتم. ئهمه پاسته. دواى دهروچوونم له سوپا، ماوهيهكى زۆر به پيسوايى و سهرگردانى و ههژارى ژيام، بهلام هيچ کارىكى بى رهوشتيم نهکرد. چونكه له ههموو كهس زياتر رقم له كارى بى رهوشتى بوو. بهلام تهنيا عهقل و ئيرادهم كه ميک سست بووبوو، ئهمش له بهر ئهوه هل و مهرجه ناله بار و خه مناکه بوو كه تىي كهوتبووم. بهلام ئهمه رهوشيک بوو پويى و براهه وه...

- بهلى!... نها كه سيكى به شهخسيهت و شايستهيت، ئههلى كار و كاسبى و داراييت!

ئهمه تانه و تهشهر بوو كه كارهكه، ئاماژه بوو بۆ ئهوهى كه گوايه سوتخۆر و ئهمانه تفرۆشم. بهلام ئيدى بهسهر خۆدا زال بووبووم. ديار بوو ئهوه تينووى هه ندی زانيارى بوو تا بتوانيت لهو پيگيه وه سووكايهتى و هه قارهتم پييكات. بويه منيش هيچ زانياريه كم پينه دا. ئيدى خۆم وشانسم لهو كاتانه دا، مشتريهك زهنگى لي دا و چووم بۆ هۆله كه تا پيشوازي بکه و كارهكهى پايى بکه. دواى سهعاتيک ژنه كه خوى گوپى تا بجيته دهره وه، له ناکاوا له بهردهمدا چهقى و گوتى:- باشه چما بهر له زه ماوهنده كه مان ئه مانهت بۆ نهگيرامه وه؟

وهلام نه دايه وه و ئهويش پويى.

بۆ سبهى، من لهو ژوورده دا، خۆم مه لاس دابوو، گويم بۆ پارز و نيازى وان دهگرت، ده مانچه كه م نابووه بهرکم، چاوه پوان بووم بزانه قه ده ر چيم له چاره دهنوستيت. خانم خوى له تهل دابوو و له پشت ميژيکه وه دانيشتبوو. يه فيموفيچش له ههنبهريدا هانكه هانكى بوو. چى پوویدا ؟ پيک ئه وه پوویدا كه پيشبينيم دهکرد. من ئاگام له خۆ نه بوو، نازانه توانيم، له مه به ستي خۆمتان حالى بکه يان نا.

نها بويه ر و به سه رهاته كه تان بۆ دهگيرامه وه. يهك سهعاتى تهواو گويم هه لخت، به چاوى خۆم مملانيى و شه پى نيوان دوو كه سى جياوازم بينى، مملانيى نيوان ژنيكى نه جيب و ئابروومه ند و پياويكى بو ده له و گه نده ل و فاسق و نه فس نزم. حاير و هه په ساو له دلى خۆمدا ده مپرسى: " باشه ئه م ژنه ساويلكه يه، ئه م ژنه نازهنينه، ئه م ژنه گوپراهه له، ئه م ژنه بيدهنگ و كه م دووه ئه م

ئەدا و ئەتوارانە لە کوێوہ فێر بووہ؟ کارامەترین و لە زەہرترین کۆمیدینووس، نەیدەتوانی دیمەنیکى ئەوەندە خەيالى و کۆمیدى و پیکەنیناوى وەسف بکات یان بنووسیت. مەگەر ھەرخوا بزانیئت ئەم ژنە چۆن زمانی پڑابوو، چەند بە پەوانى و بیگرى دەدوا، چەند زیرەکانە و بلەن، وەلامى پرسیارەکانى دەدايەوہ! چ داوہرییەکی دروستى بۆ شتەکان دەکرد. لە ھەمان کاتدا، وەکو کێژیکى بیگەرد و دلپاک و تەنانت بى شیلە و بیلە دەھاتە بەرچاو. پربەدل بە پرووینی و مجامەلە عاشقیئەکانى بەرانبەرەکەى پیدەکەنى. جەنابى کاپتنش بەو نیازە ھاتبوو بۆ ئەوہى کہ پرووہ پرووى ھیچ مقاوہمەت و ناز و نوزیک نەبیئتەوہ، کہ چى ھەموو ئەو خەيالپلاوہى کہ پرووى ھەلھینا. لە ھەوہلەوہ وام وینا دەکرد ئەو ھەلوێستانەى ئەم کێژە دەینواند، تەنیا ناز و عیشوہى ئافرەتیکى بەدکاری زۆرزانە و دەیەویت خوێ گران بگریئت؛ بەلام نا، حەقیقەت وەکو ھەتاو دەدرەوشایەوہ. ھیچ گومانیکى ھەلنەدەگرت. تومەز تەنیا لە رقى من، کہ رقیكى نەھەق و لەخۆپایى بوو، لە ساویلکەیی و بى ئەزمونی خوێوہ ئەم دیدارەى ریک خستبوو. بەلام کہ ھاتەسەر ئەنجامدانى فیعلەکە، یەکسەر چاوى کرایەوہ و پەى بە حەقیقەت برد. تەنیا یەک شتى لەبیر و خەيال بوو، ئەویش ئەوہ بوو بە ھەموو شیوہیەک سووکایەتى بەمن بکات، بەلام کہ بینى خەریکە تووشى چ بەدکارییەک دەبیئت و بەرەو چ قوراپیک دادەخزیت، نەیتوانى بەرگەى ئەم بى ئابرووی و پسواییە بگریئت. باشە پیاویكى بووہلە و نامەردى وەکو یەفیموفیچ یان ھەر پیاویكى سەخیف و خوێرى وەکو ئەو دەیتوانى ئافرەتیکى پاک و بیگەردى وەکو ئەو کہ عەودالى بەھایەکی بالا بوو، لە خشتە بەریت؟ بەپێچەوانەوہ پیکەنینى بە پیاوى وەکو یەفیموفیچ دەھات. ئەم ژنە لە ناخوہ حەقیقەت پەرور و یاخى بوو، بەئاسانى دەستەمۆ نەدەبوو. ھەر ئەوہش وایکردبوو زمانیکى تووند و تەوسامیزى ھەبیئت. دووبارە دەیلیمەوہ کہ یەفیموفیچى لیئوک لە ئەنجاما وەکو کہو چوو، مۆنى کرد و لەجیى خوێ روئیشت، بەناچارى وەلامى پرسیارەکانى ئەوى دەدايەوہ و قسەى لەگەلدا دەکرد. تەنانت ترسى ئەوہم لیئیشت، کہ نەبا لە داخى دلى خویدا بگەریتەوہ و جنیویک بە ژنەکەم بدات. دووبارە دەیلیمەوہ، بە شەرفم وەختایەک ئەو دیمەنەم بینى ھیچ سەرم نەسورما وەکو ئەوہ بوو پرووہ پرووى کەسیک - ی ئاشنا بووبمەوہ کہ زۆر لە میژ بى نەم بینى بیئت. وەختایەک چووم بۆ ئەوئ، بەنیازی خراپ نەچووبووم، ھەرچەندە دەمانچەشم پیبوو! ئەوہ راستیەکە. مەگەر دەتوانى جگە لەوہ ھیچ وینا و گومانیکى دیکە بکەم؟ چما خوێشم دەویست؟! بۆ قەدریم دەزانى؟! بۆچى خواستبووم؟! ھەرچەندە قەناعەتى تەواوم ھەبوو کہ رقى لیئە، بەلام لە پاکى و بیگەردییەکەى دلنیاووم.

لە ناکاوا دەرگاگەم کردەوہ، چووم بەسەریاندا، کۆتاییم بە گەمەکە ھینا. یەفیموفیچ لە جیى خوێ راپەڕى. دەستى ژنەکەم گرت و داوام لیکرد لە گەلدا بیئت. لەم بەینەدا یەفیموفیچ - ش

وهخو هاتهوه، خوئی جهم وجور کرد و له پر له قاقای پیکه نینیکی زولالی دا، گوتی: - ئاخ... بیبه، بیبه، من پریم بۆ پیروزی ئهرکی هاوسهری ههیه، بیبه.

پاشان، له دواى منهوه هاواریکرد: - ئهوه بزانه، ههرچهنده نابیت پیاویکی به پریم و ئابروومهندی وهکو من خوئی دابه زینیتته ئاستی کهسیکی وهکو تو، به لام ئامادهم له سهر ژنه کهت بیمه مهیدان و دوئیت له گه لدا بکهه. ههرچهنده تو غیرهتی مهیدانداریت...

بۆ ساتیک ژنه کهمم له بهر ده رگا راکرت و گوتم: - گویت لیبوو، گویت لیبوو چی گوت؟

ئوسا به دریزایی ریکا تا ماله وه به تاقه وشهیه کیش نه مدوان. دهستیم گرتبوو و هیچ مقاومهتیکی نه کرد. هیشتا ئه وه چهپه سابوو. به لام ئه م حاله ته زور بهردهوام نه بوو، ههرکه گه بیمه وه مالى و چووینه ژووره وه له سهر کورسییه ک دانیشته و چاوی له دوو چاوم بری. پهنگی زهره هه لگه رابوو. ههرچهنده سیپه رى ژارخه نیک به لیوه کانیه وه دیاربوو. نیگای زور ناحه زانه بوو، له وکاته دا پیده چوو ته واو دلناییت که ده مه ویت هه لکیشمه ده مانچه کهم و بیکه م به قوربانى گولله یه ک. لی من به کاوه خو ده مانچه کهم ده رهیتا و له سهر میژه که دامنا. ته مه شای من و ده مانچه که ی ده کرد. هه لبه ته ئه م ده مانچه یه به لای ئه وه وه نامۆ نه بوو. ههر له هه وه ل پوژه وه که ئه م دوو کانه م کرده وه، ئه م ده مانچه یه شم کړی. هه میشه فیشه کی له بهر بوو، که دهستم به دوو کانداری و کار و کاسبی کرد بریارم دا نه سه گیکى هه وشار و در پابگرم و نه وهکو موزیر، خزمه تکاریکى مل ئه ستوورم هه بیت. کاره کهر و شیفه کهم ده رگای له مشته ریه کان ده کرده وه. به لام ئه وانه ی هه مان کاری ئیمه مانان ده کهن ده بیت به پاریز بن و خویان بۆ ههر بویه ریکى له نا کاوا ئاماده بکهن، منیش به و مه به سته ئه و ده مانچه یه م کړی بوو، که هه میشه سوار بوو. ژنه کهم له یه کهم پوژه وه که پپی نایه ماله کهم، بایه خیکى زوری به م ده مانچه یه ددها، پرسىاری زوری ده رباره ی به شه کانی و چۆنیه تی به کارهیتانی ده کرد. به خو م بۆم پروونکرده وه که ده مانچه چیه و چۆن کار ده کات، ته نانه ت پوژیک رازیم کرد که نیشانه بگریته وه و ههر بۆ تاقیکردنه وه فیشه کی بته قینیت. هه موو ئه مانه تان له بیر بیت. به بیته وه ی گوئ به چاوه ترسا وه کانی بدهم، نیوه ی جله کانم دا کهند و بیخه م وخه یال له سهر ته خته خه وه که راکشام. سه عات نزیکى یازده بوو. ئیدی ئه ویش نزیکه ی یه ک سه عات به و ده قه وه، کړ و بیده نگ، له و شوینه دا به بچ جووله دانیشته. ئه و جا مؤمه که ی کوژانده وه و ههر به جله کانیه وه له سهر قه نه فه که ی پال دیواره که راکشا. ئه مه یه که مجار بوو به جیا بخه وین، ئه مه ش له بیر مه کهن.

بیره وه ریییه کی ترسناک

ئیره شوینی بیره وه ریییه کی ترسناکه... به یانی وایزنام ده ور به ری سه عات ههشت بوو له خه و پابووم، ژووره که پوناکی پوناک بوو. له ناکاوا به و په پی هوشیاریییه وه پابووم، له پر چاوم کرده وه، ژنه کهم به دیار میزه که وه وه ستابوو و ده مانچه که ی به دهسته وه بوو. ههستی نه کرد من به خه بهرم و ته مه شای ئه و ده کهم. دیتم به خوی و ده مانچه که ی دهستی وه به ره و لای من هات. به ز چاوم نوقاند و وام نواند له خه و یکی قوولدام.

هات، گه ییه دیار ته خته خه وه که، به سه رما دانه وییه وه. گویم له هه موو شتیک ده بوو. بیده نگیه کی وه کو بیده نگیه مهرگ بالی به سه ر ژووره که دا کیشابوو. من ئه م بیده نگیه شم ده ژنه وت. پیک له م کاته دا جوله یه کی ناسایی رای چله کاند و کردیه کاریک له ناکاوا چاو هه لیتیم. پیک چاوی له دور ظاوم بری بوو. لووله ی ده مانچه که ی خستبووه سه ر لاجانگم. له ناکاوا نیگامان له یه کدی هه له نگوت، بۆ که متر له چرکه یه که هه موو هوش و گۆشی خۆم کو کرده وه و به خورتی چاوم نوقانده وه. له و کاته دا به هه موو توانایه کی دهروونی خۆمه وه، بریارم دا هه رچییه کم به سه ر بیت، له جیی خۆ نه جو لیم و چاو نه که مه وه. هه لبه ته ئاساییه هه ندی جار پیاو له غورابی خه ودا بیت و له ناکاوا چاو بکاته وه، ته نانه ت سه ریک هه لبریت، چاویک به ده ور به ری خۆیدا بگێریت و دووباره سه ر بخاته وه سه ر بالیفه که ی و بیته وه ی به خۆ بزانی ت دووباره خه و بیاته وه و هیچی له بیر نه میتیت. وهختایه که چاوم کرده وه، نیگام له نیگای ئه و هه له نگوت و هه ستم به لووله ی ده مانچه که له سه ر لاجانگم کرد، دووباره به بیته وه ی له جیی خۆ ته کان بخۆم چاوم نوقاندن و وام نواند له خه و یکی قوولدام. به هیچ جورئ هه ست به وه نه کات که بیدارم و هه موو شتیک ده بینم. ئاخ ناچیته عه قله وه که سیک ئه وه ی من له له و کاته دا دیتم، ببینیت و بتوانیت دووباره چاوی بنوو قینیت.

به لئ ناچیته عه قله وه شتی وا پروودات. به لام به هه ر حال ئه و توانی په ی به حه قیقه ته که ببات. له و ساته کورت و تیژتیپه ردا، ئه وه م وه کو بروسکه به میشکا تیپه پی که توانیویه تی په ی به حه قیقه ته که ببات. ئاخ که له یه که ده مدا گه رده لوولی چ هه ست و بیریک له میشکما هه لیکرد! به راستی ئه و بیره بروسکه ئاساییه میشکی به شه ر سهیره. له و ساته دا هه ستم کرد که ئه گه ر په ی به حه قیقه ته که ببات و بزانی ت من نه خه وتووم، ئاماده م بۆ پیشوازی له مهرگ، په نگه ژیاوان ببیته وه و دهستی به رزیت و له بریاره بنجبه که ی ژیاوان ببیته وه. ده لئ ئه وانه ی له سه ر لوتکه یه کی بلند ده وه ستن، خۆبه خۆ هه ست ده که ن به ره و هه لدر ده کشین. به بۆچوونی من زۆریک له بویه رین خۆکوژی و کوشتن له سونگی ئه وه وه پرویان داوه که ده مانچه له به رده ست بووه. له م حاله ته شدا هه لدریک له ئارادا بووه. فایده ی نییه هه لدریکی چل و پینج ده ره جه، هه ر که سیک

بچیتە سەری، گێژ دەبیّت و بەرەو خوارەووە هەڵدەدیرێت. وەکو ئەوەیە دەنگیک بە بەردەوامی گازت بکات، پێت بلێت: دە دە دە دەست بنە بە پەلەپیتکەکەو! بەلام زانیی ئەمە ی که من هەموو شتیک دەبینم و دەزانم و بەبێدەنگی چاوەڕوانی ئەوەم بە دەستی ئەو بێمە کوشتن، پەنگە ژێوانی بکاتەووە نە یە لێت هەلبدیرێت.

بێدەگیە که درێژە ی کێشا. من هەستم بە تەماسی ساردی لۆولە ی دەمانچە که لەسەر لاجانگم کرد. لەگینە لێم بپرسن ئایا بەجدی ئومێدەم هەبوو که دووبارە پزگار بێم. لە وەلاما دەلێم، خودا بەو سەرەووە شایە دە هێچ ئومێدیکم بە پزگار بوون نەبوو. پەنگە لە سەدا یەک. نەها من لە ئێوە دەپرسم چما مەرگم قەبوول بوو؟ نەها ئەنگۆ حوکم بدەن: ئاخر دەبی بایەخی ئەو ژیانە چی بیّت، وەختی دەبینم که سێک دەمانچە ی لێ پراکێشام که بەدل و بەگیان خۆشم دەویست، دەمپەرست؟ سوور دەمزانی لەو دەمەدا کێشماکێشیک ی تووند لە نیوانماندا چیبوو، شەپێکی ترسناک، دوئیلیک بوو لە نیوان ژیان و مەرگدا، لەو دوئیله دەچوو که کاتی خۆی هاوڕێکانم هانیان دەدام بۆ کردنی، پاشان لەبەر ئەوە ی ملم بۆ ئەو دوئیله نەدا، بە هەنجەتی ترستۆکی لە سوپا دەریان کردم. هەردوو کمان، چ من و چ ئەو ئەمەمان دەزانی. ئەگەر ئەو حەقیقەتە ی زانییا که من بێدارم، نەخەوتووم.

دەشێت هێچ بویەرێکی لەو بابەتە لە ئارادا نەبووبیّت، دەشێت لەو ساتەدا هێچ بیرێک لەو بیرانەم بەمیشکا نەهاتبیّت، بەلام بەهەر حال بە مەزەندە ی زۆرەووە هەموو ئەو بویەرانە پرویان دابوو، چونکه لەو کاتەووە ئیدی بە بەردەوامی هەر بیرم لەو بویەرە دەکردهووە، بۆ یەک چرکەش دەستبەردارم نەدەبوو.

بەلام پەنگە بپرسن: چما پێگرت لێنەدەکرد که ئەو هەلە و خەتا گەورە و زەقە نەکات؟ باوهر بکەن پەنگە من هەزار کەرەت ئەو پرسیارەم لەخۆم کردبیّت. هەر جار ی ئەو ساتەم بیر که وتبیّتەووە مچۆرکە یەکی سارد بە گازەپرای پشتم دا هاتوو. ئاخر ئەو دەمانە من لە تاریکایی نائومێدییه کی گەورەدا دەژیام، بپرستم لێ بپابوو، بۆ خۆم مردبووم، چۆن دەمتوانی که سێکی دی پزگار بکەم، نە یە لم هەلە بکات؟ باشە ئێوە چوزانن که من لەو کاتەدا بە نیازی ئەو بووم فریای که سێکی دی بکەوم و پزگاری بکەم؟ کێ چوزانی من لەو کاتەدا هەستم بە چی دەکرد؟

بەلام وێپرای هەموو ئەمەش هەر هوشیار بووم. ساتەکان تێدەپەرین و بێدەنگیە کی مەرگناک هیشتا بەردەوام بوو. هیشتا ئەو بەدیار سەرمەووە وەستابوو. لەناکاوا ئومێدیک دلی داخوړپاندم! بلەز چاوم هەلێنا. ئەو ژوورە که ی بەجی هیشتبوو. لەجیگا هەستام؛ من سەرکەوتبووم، ئەو بۆ هەتا هەتایە گەمە که ی دۆراندبوو!

چووم له پای سه ماوهره که پوښتم. له مالی ئيمه دا چای هه ميشه له ژووری يه که مدا ده خورايه وه، زياتر ژنه که م چای تیده کرد، به بیده نگی له پشت میزه که هوه پوښتم، پيال له چایه که م له دهستی وهرگرت. دواي پینچ خوله کان ته مه شام کرد. پهنگی زهره ه لکه پابوو، ته نانه ت پهنگی له دویشه و پتر هه لبرکا بوو. ئه ویش ته مه شای منی ده کرد. هه رکه بینی منیش ته مه شای ئه و ده که م، پهنکه زهره که ی په پی و سووکه بزیه کی کال نیشته سهر لیوه کانی، نیگای ترسا و وپرسا بوو. له دلی خودا گوتم: وادیاره هیشتا هر به گومانه و له خوی ده پرسیت: یانی ده زانیت؟ یانی منی به و حاله وه دیتووه یان نا؟ به و په پی بی موبالاتی چاوم لیگواسته وه. دواي قاوه لتی و بهرچایی دووکانه که م داخست و چووم بو بازار. قهره ویله یه کی ئاسن و چه په ریکم کری . وهختایه ک گه پامه وه بینیم قهره ویله که و چه په ره که یان له هوله که دانابوو، قهره ویله که (چه رپایه) بو ئه و بوو، به لام یه ک قسه شم له و باره یه وه له گه لیدا نه کرد. پیویست به قسه نه بوو. ئیدی به دیتنی قهره ویله که یه کسهر تیگه یی که من هه موو شتیکم دیتووه و هه موو شتیک ده زانم و ئیدی هیچ گومانیک له وه نه بوو. هه موو شتیک وه کو پوژی پوناک عه یان بوو. شه وی دهمانچه که م وه کو هه موو شه وه کانی دی له سهر میزه که دانا. ئه ویش کروکپ چوو له سهر قهره ویله تازه که ی خه وت: هاوسه رگرییه که مان هه لوه شایه وه. به لی من شکستم پیی هینا، به لام نه مبه خشی. هر ئه و شه وه که وته وپاوه، به یانی ده رکه وت که تایه کی گهرمی لیها تووه. شه ش هه فته له جیدا که وت.

فه سلی دووهم

(۱)

خه ونی غروور

لوکریا، توژی له مه پیش پیی راگه یاندم، هر که خانمان به خاک سپارد، ئیدی لای من نامیتیت. که وتمه سهرچوکان و بو ماوه ی پینچ خوله کان نویژ و نزام کرد. ده مویت یه ک سه عات نویژ بکه م، به لام چه ندیم بیر ده کرده وه، ئارام نه ده گرت، له پیستی خوم نه ده هیوریم، سهرم ده یه شا، گیژ و کاس بووم، نویژ و نزا چ فایده یه کی هه یه، له کاتیکا من غه رقی گوناخان بم، جگه له گوناخ چ کاریکی دیکه م نه کردبوو؟ سهر ئه وه بوو که به هیچ جوړی خوم نه ده هات. عاده ته ن مروف که خه میکی گه وره ی هه بیت، یان دواي گه رده لولویکی ده روونی تووند، حه زی له خه وه. ده لین مه حکوومان به ئیعدام، له دوا شه وی ژیاناندا زور به قوولی ده نوون. هه لبه ته هر ده بیت وایت،

ئىدى ئەو قانۇن و سۈننەتى تەبىئەتە، ئەگەر وا نەبۋايە بەشەر بەرگەى سەختى و دژۋارىەكانى نەدەگرت...

لەسەر قەنەفەكە پاكشام، بەلام خەوم لىنەكەوت...

بەدرىژايى ئەم شەش ھەفتەيەى نەخۇشيئەكەى ئەو، من و لوكرىا و ئەو پەرستارە بە ئەزمۈونەى لە خەستەخانەو ھىتابووم، شەو و پۇژ وەكو پەپوولە بەدەورىا دەسوپراينەو و ئىشكمان دەگرت، لە مەسەلەى پارە و خەرجيدا درىغيم لىنەدەكرد، حەزم دەكرد زۆرتىن مەسرفەى لىكەم. دكتور شىرىدرم بۇ گرت، بۇ ھەر معاينەيەك دە پۇبلم دەدايى. كە وەھۇش ھاتەو ھەولمەدا كەمتر خۇمى نىشانبدەم. بەلام چ پىويست بەگىرپانەو ھى ئەو شتەنە دەكات؟! وەختايەك بەتەواو ھى لە جىگە ھەستا، كەوتەو سەرپىيان، زۆرجار بە ئارامى و بىدەنگى دەھات بۇ ژوورەكەى من، بە كرى لەپشت ئەو مىزەو ھەدەنىشت كە لەگەل قەرەوئلەكەدا بەتايىبەتى بۇ ئەوم كرى بوو... بەلى، راستە ھەردووكمان درىژەمان بە بىدەنگىكەمان دەدا. ھەلبەتە دواتر كەوتىنە قسان، بەلام تەنیا قسەى ئاسايىمان دەكرد. من بە ئانقەست خۇم لە قسەى جدى دەبۋارد. ھەستم دەكرد ئەوئىش بەمە خۇشحال و رازىيە و نايەوئىت قسەكانمان لەو ھى ھىوئەتر بىروات. لە دلى خۇدا دەمگوت: " زۆر بەخۇيدا شكاوئەتەو، نەترەى بەرداۋە، پوخاۋە، واچاكە دەرەفەتى بۇ بىرەخسىنم تا بەخۇدا بىتەو ھى ئەو بويەرانە فەرامۇش بكات و بەم رەوشە تازەيە رايىت و خوى پىو ھى بگىرئ. " بەو ئاۋايە دىژەمان بەبىدەنگى دا. ھەموو ساتىك خۇم بۇ ھەر بويەرىك ئامادە دەكرد. ھەستم دەكرد ئەوئىش ھەمان كارى من دەكات. بەتاسەيەكى زۆرەو ھەولمەدا بزانم " نھا بىر لەچى دەكاتەو؟ "

با شتىكى دىكەشتان پى بلىم. كەس نازانىت كاتى كە ئەو نەخۇش بوو، چ داخىكم دەخوارد و چۆن بەدىارىيەو دەگريام. من لە دلى خۇدا دەگريام، نالە و گريانەكەم لە ناخى خۇدا خەفە دەكرد و تەنەت نەمدەھىشت لوكرىاش گوىى لە گريانەكەم بىت. ھەرگىز وىنام نەدەكرد، باۋەرم نەدەكرد، نەدەچوۋە عەقلمەو ھى بمرىت و ھەموو حەقىقەتەكان نەزانىت. لەبىرمە وەختايەك لە مەترسى خەلەسى، ھالى پوو لە باشى چوو، منىش زۆر بلەز ھىور بوومەو. بىپارم دا، بەگوئىرەى توانا، خۇ لە باسى ئايندەمان بەدوور بگرم، ئەو بۇ دوايى ھەلبىگرم و جارى ھەموو شتەكان بەم دەقەى ئىستانىانەو ھى بىنىت. چاۋەپوانى ئەو ھى بەم لە ئايندەدا پوون بىتەو، كە ھىقىدارم ئايندەيەكى دور بىت. ئاخىر لەو كاتەدا ھەستم بە شتىكى غەرىب لەخۇما دەكرد، ھەستم بە سەرکەوتن دەكرد، ئىدى ئەم ھەستم بەس بوو. ھەموو زستانەكە بەو ئاۋايە بوورى و من لە ھەر پۇژگارىكى دى پتر پازى بووم و ئەم پازى بوون و دلخۇشىيە بەدرىژايى زستانەكە بەردەوام بوو.

دهزان، له ژيانما تووشی کاره سات و بویه ریکی ناخوش بوو بووم که ئازاری دهدام، پیک تا پیش
ئو کاره ساتی به سهر ژنه کهم هات، وهکو باریکی قورس به سهر دلمه وه بوو که بهرده وام
خه ریک بوو خه فهی ده کردم، دلی ده گو شیم. کیشه کهم په یوهندی به ناو و ئاېرومه وه هه بوو،
کیشه ی ده رکړدنه کهم بوو له سووپا. دیاره ئوه زولمیکي گه وره بوو دهره ق به من. به لی
دروسته که هاو قیتاره کانم خوشیان نه ده ویستم، چونکه تبع و ته بیعه تیکي نه کولوک و ئالوزم
هه بوو، یان له بهر ئوه بوو که که سایه تیه کی کومیدیم هه بوو. ئیدی به زوری وایه که شتیک به لای
تووه جوان و پیروز و ئازیزه و مایه ی شانازی، له لای خه لکانی دیکه و جه می دؤستانته وه،
مایه ی پیکه نینه، هیچیش خویا نییه بوچی و له بهرچی!

به هر حال من قهت پوژئ له پوژان، ته نانهت له قوتابخانه ش مندالیکي خوشه ویست نه بووم؛
هرگیز له هیچ شوینیک خوشه ویست نه بووم. ته نانهت لوکریاش ناتوانیت خوشی بویم. ئوهی له
سوپادا بوم پیشهات، که گوايه زاده ی رقی هاوړیکانم بوو، ته نیا پیکه وت بوو. ئوهی به لاهمه وه
گرینگه دووباره ی بکه مه وه ئوه یه که هیچ شتیک له وه به ئازارتر و قورستر نییه که به شهر به هو ی
پیکه وتیکي هیچه وه، که ده شیت پرونده ات، یان به هو ی یه کانگیری چه ند به لایه ک، که ده شیت وهکو
دووکه لیک بچیت به ئاسماندا و بره ویتته وه، دوو چاری ئازاری ناو زړان بیت. فهرمون ئیوه و ئو
پیکه وته:

له شانق بووم، له ماوه ی پشووی نیوان دوو په رده دا چووم بؤ بؤ فیه که، تا پیکي شهراب بؤخوم
تیبکه م. ئه فسه ریکی سواره به نیوی " ئا... ف " له پر سه روکه لله ی په یدا بوو، وهکو با خوی به
بوفیه که دا کرد، له به رده م هه موو ئو ئه فسه رانه ی له وئ بوون و به دهنگی به رز بؤ دوو ئه فسه ری
سواره ی دی ده گپراهیه وه که کاپتنی فه وجه که مان، بیزومتسیف، له وه ده چیت مه ست بوو بیت، له
پاروکانی شانوکده فه پته نه ی ناوه ته وه، دیاره مه ست بووه. قسه که یان له وه پتر دریژهی نه کیشا.
هه لبه ته ئو قسه یه راست نه بوو. چونکه کاپتن بیزومتسیف نه مه ست بوو نه نه خوش، ئو شته ش
که پووی دابوو، نه ئاېرووچوون بوو و نه فه پته نه. ئیدی مه سه له که لیژده براهیه وه و بابته ی
قسه وباسه که یان گوړی. به لام بؤ سبه ینی ئو بویه ر و به سه ره اته له سه رانه ری فه وجه که ماندا
بوو به داستان و که وته سه رزاران. یه کسه ر ئه وه ش بلاو بووه وه که جگه له من هیچ ئه فسه ریکی
دی له بؤ فیه که دا نه بووه و که ئه فسه ری سواره " ئا... ف " بی حورمه تی به کاپتن بیزومتسیف
کردووه، من نه چووم ئاگاداری بکه مه وه و بیده نگی بکه م و گله یی لیبکه م. ئاخر ئه مه چ قسه یه که؟
که ئو ئه فسه ره کیشه ی له گه ل بیزومتسیف دا هه بوو بیت، ئه مه کیشه ی شه خسی خویانه چ
په یوه ندییه کی به منه وه هه یه تا خومی تی هه لقورتینم؟ به لام ئه فسه رانی فه وجه که مان کیشه که یان

به کيشه‌ی شه‌خسی له قه‌لهم نه‌دا و ئه‌مه‌يان به‌بئ حورمه‌تی بۆ هه‌موو فه‌وجه‌که زانی. جا چونکه له ئه‌فسه‌رانی فه‌وجه‌که‌مان ته‌نیا من له بۆفیه‌که بووم، من به‌بیده‌نگی خۆم بۆ هه‌موو خه‌لکی و ئه‌و ئه‌فسه‌رانه‌م که له بۆفیه‌که‌دا بوون سه‌لماندوو که له فه‌وجه‌که‌ی ئی‌مه‌دا ئه‌فسه‌رانی‌ک هه‌ن هه‌چ بئ حورمه‌تیه‌کیان ده‌ره‌ق به ئاب‌رووی خۆیان و ئاب‌رووی فه‌وجه‌که‌یان به‌لاوه گرینگ نییه. هه‌لبه‌ته مه‌حال بوو من به‌و بۆچوونه قاییل بم. ئیدی پێیان پاگه‌یاندم که ئیستاش، هه‌رچه‌نده دره‌نگ بووه ده‌توانم قه‌ره‌بووی ئه‌و هه‌لوێسته نه‌رێنیه بکه‌مه‌وه، ئه‌گه‌ر پازی بم به‌وه‌ی به‌فه‌رمی داوای دوئیل له ئه‌فسه‌ر (ئا... ف) بکه‌م و ئاب‌رووی خۆم بکه‌مه‌وه. دیاره من ملم بۆ ئه‌وکاره نه‌دا، چونکه زۆره توو‌په بووم به‌وپه‌پی خۆپه‌سندی و غرووره‌وه داواکه‌م په‌تکرده‌وه و داوای ئه‌وه به‌په‌له داوای ده‌ست له کارکێشانه‌وه‌م کرد. ئه‌وه حال و هه‌یکیه‌ته‌که بوو له سیری تا پیا‌زی. به‌دلیکی شکاو به‌لام به‌سه‌ر به‌رزی له فه‌وجه‌که هاتمه ده‌ره‌وه. داوای ئه‌وه وره‌م به‌ ته‌واوی دا‌روخا. ئیدی به‌رێکه‌وت له‌و کاته‌دا می‌ردی خوشکه‌که‌م، که‌له مۆسکۆ داده‌نیشت، ئه‌و سووکه میراته‌یه‌ی که‌له مۆسکۆ هه‌مان بوو، به‌ به‌شه‌که‌ی منیشه‌وه هه‌ره‌هه‌مووی به‌فیرۆ دا‌بوو. نه‌گه‌به‌تی خۆشه، قورته‌کانی ناخۆشه. ئیدی ویل و سه‌رگه‌ردان و نه‌دار که‌وتمه سه‌رشه‌قام.

ده‌متوانی بچم کاریکی ئاب‌روومه‌ندانه بدۆزمه‌وه به‌لام نه‌چووم. منی که به یونی‌فۆرمی که‌شخه‌ی ئه‌فسه‌رییه‌وه راهات‌بووم، ئیدی پێم شه‌رم بوو برۆم له سکه‌ی قیتار یان هه‌ر جێیه‌کی له‌و باب‌ه‌ته کار بکه‌م. ئیدی پۆ‌ژبه‌پۆ‌ژ حال‌م خراتر ده‌بوو له سووکایه‌تیه‌که‌وه بۆ سووکایه‌تیه‌کی تر، له خوی‌راتیه‌وه بۆ خوی‌راتی تر، له شه‌رمه‌زارییه‌وه بۆ شه‌رمه‌زاری تر، له دلی خۆدا ده‌مگوت چ ده‌بی‌ت با بی‌ت، پێسواییه، شه‌رمه‌زاریه، ناو زپانه، هه‌رچییه‌ک ده‌بی‌ت با بی‌ت. ئیدی سی دانه سالی تالم به‌و‌حاله برده‌سه‌ر ته‌نانه‌ت کار گه‌ییه ئه‌وه‌ی په‌نا به‌رمه به‌ر مالی قیازیمسکی. سال و نیویک له‌مه پێش پیره‌ژنیکی ده‌وله‌مه‌ند که دایکی غوسلی ته‌عمیدیم بوو، له مۆسکۆ ده‌ژیا، مرد، له وه‌سیتنامه‌که‌یدا سی هه‌زار پۆ‌بلی بۆ من دانا‌بوو. ئیدی بیرم له په‌وشی خۆم کرده‌وه که مشوریکی خۆم بخۆم و کلکی کاریک بگرم، ئه‌وه بوو بریارم دا دووکانیکی ئه‌مانه‌تفرۆشی دا‌بنه‌م، به‌پاره په‌هن له خه‌لکی وه‌ربگرم و گوێ به‌هه‌چ نه‌ده‌م و منه‌تی که‌س هه‌لنه‌گرم. له‌دلی خۆدا گوتم:

به‌و کاره پاره و پولیک په‌یدا ده‌که‌م، مال و خیزان پێکه‌وه ده‌نه‌م، ده‌ست به‌ ژیا‌نیکی تازه‌ی دور له هه‌ر بیره‌وه‌رییه‌کی را‌بردو ده‌که‌م. ئه‌وه نیاز و پرۆژه‌ی من بوو. به‌لام هه‌شتاش بیره‌وه‌ری خراپ و ئاب‌رووی هه‌میشه له‌ده‌ست چووم هه‌ر ئازاری ده‌دام. له‌و سه‌روبه‌نده‌دا ژنم هه‌تتا. خۆ ئه‌گه‌ر بپرسن ژن هه‌تانه‌که‌م رێکه‌وت بوو یان نا، ده‌لیم نازانم. به‌لام که هه‌تنامه ماله‌وه، وامده‌زانی دۆستیکی ئازیزم هه‌تاوه‌ته ماله‌که‌م، ئاخ‌ر زۆرم پێویست به‌ دۆستی‌ک هه‌بوو! به‌لام له‌لام پوون

بوو كه ده‌بوا له هه‌وه‌له‌وه ئهم دۆسته په‌روه‌رده و ئاماده بكم، كۆنترۆل و پامى بكم. ئايا ده‌متوانى يه‌كسهر پراسكه‌ى دلم بۆ ئهم كيژه شازده سالانه بكمه‌وه، كه زه‌ينى پرېوو له پيشداوه‌ريان؟ بۆ نموونه چۆن ئه‌گه‌ر ئه‌و كاره‌ساته ترسناكه، كاره‌ساتى ده‌مانچه‌كه نه‌هاتبا پيش چۆن ده‌متوانى قه‌ناعه‌تى پيشكم كه من كابرايه‌كى ترسكوك و بوده‌له نيم، بوختانم بۆ كراوه و به نه‌هه‌قى مۆركى ترسكوكيان پيوه ناوم و له سوپا ده‌ريانكردووم؟ به‌لام كاره‌ساتى ده‌مانچه‌كه دروست له كاتى خويدا پيشهات. كاتى كه ته‌ماسى ده‌مانچه‌كم به‌سهر لاجانگه‌وه ته‌حه‌مول كرد، به‌وه تۆله‌م له هه‌موو رابردووى تاريكى خۆم كرده‌وه. هه‌رچه‌نده جگه له‌و (له كيژه‌كه) به‌مه‌سه‌له‌كه‌ى نه‌ده‌زانى، به‌لام من ته‌نيا ئه‌وه‌ندهم به‌س بوو، چونكه ئه‌و بۆ من هه‌موو دنيا بوو، ئه‌و هه‌موو ئوميدىكى ئايندهم بوو! ئه‌و ته‌نيا كه‌سيك بوو كه بۆ خۆم هه‌لبژاردبوو، پيوستم به‌هيچ كه‌سيكى ديكه نه‌بوو، نها ئه‌و هه‌موو شتيكى ده‌زانى. به‌كيتمانى ئه‌وه‌ى ده‌زانى كه بى ئينسافى كردوه كه چووه‌ته ريزى نه‌حه‌زه‌كانمه‌وه و هه‌مان ئاوازي ئه‌وان ده‌ليته‌وه. زۆر دلم به‌مه خۆشبوو كه بۆى ده‌ركه‌وت كابرايه‌كى ترسكوك نيم، ئه‌وپه‌رې به‌كابرايه‌كى ئه‌توار غه‌ريم ده‌زانيت. ئه‌مه‌ش هيچ عه‌يبيكى بۆ من تيانيبه. ئه‌گه‌ر كه‌سيك ئه‌توار غه‌ريب بيت ئه‌مه به‌عه‌يب نايه‌ته ژماردن. گرنگ ئه‌وه‌يه چيتر ناتوانيت به‌ ترسكوكم بزانيت... به‌لام نها دواى ئه‌و هه‌موو بويه‌رانه‌ى پووينا، ئيدى وه‌كو جاران به‌م بيوه‌كه‌يه خۆشحال نيم. ئه‌توار غه‌ريبى عه‌يب نيبه، به‌لكو به‌پيچه‌وانه‌وه ته‌نانه‌ت به‌لاى هه‌ندى ژنه‌وه جوان و بالكيشه. به‌كورتى كه من به‌ ئانقه‌ست نه‌مه‌دويست هه‌موو شته‌كان چاره‌سهر ببن، چونكه پووداوه‌كان بۆ ئه‌وكاته به‌س بوون كه ئارامى به‌ روحم ببه‌خشن. خه‌ون و خه‌ياله‌كانى ده‌مه‌زه‌رد ده‌كردمه‌وه. يه‌كيك له‌ خه‌سله‌ته هه‌ره خراپ و شوومه‌كانى ته‌بع و ته‌بيعه‌تى من خه‌يالپه‌روه‌رى بوو. ئيدى بابته زۆر بوو كه ببیت به‌ كه‌ره‌سته‌ى زنده خه‌ونه‌كانم. به‌لام ئه‌و لاموايه چاوه‌پوانى ده‌كرد.

ئيدى هه‌موو زستانه‌كه به‌وحاله‌وه، به‌دهم چاوه‌پوانيبه‌وه بوورى. زۆر چه‌زم ده‌كرد كه كاتى ده‌هات و له پشت ميژه‌كه‌ى خۆيه‌وه پۆده‌نيشت ژيراوژير ته‌مه‌شاي بكم. هه‌نديجار درومان يان گولډۆزى ده‌كرد. جارى واش هه‌بوو كتيبيكى له دۆلابه‌كه‌ى من ده‌ردينا و ده‌خوينده‌وه. كتيبه‌كانم خۆيان گه‌واهي خوينه‌واري من بوون. ته‌قريبه‌ن بۆ هيچ كوڤ نه‌ده‌پۆيى. هه‌موو پۆژيک ده‌مه‌و ئيتواره دواى نانخواردن به‌ دوو قولى وه‌ده‌رده‌كه‌وتين و بايه‌كى بالى خۆمان ده‌دا. به‌لام وه‌كو جاران كاته‌كه‌مان به‌بيده‌نگى به‌سهر نه‌ده‌برد. به‌تايبه‌تى من هه‌ولمه‌دا كه بيده‌نگ نه‌بن و وا بنوينم هيچ دوپډۆنگى و به‌دحالى بوونيكمان له‌نيواندا نه‌ماوه. به‌لام هه‌ردووكمان، وه‌كو پيشتر گوتم، هه‌ولمان ده‌دا زۆر به‌ تانى قساندا نه‌چين. من به‌ ئانقه‌ست ئه‌و كارهم ده‌كرد، چونكه باوه‌رم وابوو پينډفيه ده‌رفه‌تيكى ویده‌م. به‌لام سه‌ير ئه‌وه‌يه، له كاتيكا من چه‌زم ده‌كرد ژيراوژير ته‌مه‌شاي ئه‌و

بکه. بهدریژی ئه و ماوهیه و تا کوتایی زستان بیرم له وه نه کرده وه که چما ئه و نیو نیگایه کی منی نه کرد. من پاکانه م بۆ ده کرد و دهمگوت دیاره شهرمی ده کات. ئاخو دواى نه خو شیه که ی به ته و اهوتی لاواز بوو بوو، له هه مان حاله تدا به ده و ی و جوانیه کی شهرم ئامیزی پهیدا کرد بوو. به خۆم ده گوت: نا، په له مه که، واباشتره سه بر بکه ییت، پۆژی دیت خۆی دیته وه بۆلات...

ئهم بیره به جۆری ده یهینامه سه ر شه وق و زه وق که له وه سف نه ده هات. با ئه وه ش بلیم، هه ندیجار به جۆری خۆم هانده دا وه کو ئه وه ی به ئانقه ست ئه و کاره بکه م. عه قل و دلم به جۆری فریو ده دا و ده نواند وه کو ئه وه ی ئه و به پاستی کاریکی کرد بییت و له دهستی نارچه ت بووبم. ماوه یه ک به و ئاوايه تیپه پری به لام نه فره ت و نارچه تیه که م هه رگیز سه ری نه ده کرد و له بوونما پریشاژۆ نه ده بوو. به لی خویشم هه ستم ده کرد که ئهم کارانه م ته نیا گه مه یه و هیچی دی. ته نانه ت ئه و کاته ش که چووم قه ره ویله که و چه په ره که م کپی و په یوه ندی هاوسه ریمانم بپی، هه رگیز و به هیچ جۆری نه متوانی ئه و به ژنیکی خه تاکار بزانه م. نه ک به هۆی ئه وه وه که خه تاکه ییم نه ده بیینی یا چاوپۆشیم لیده کرد، به لکو به هۆی ئه وه وه که له دلی خۆدا به ته و اهوتی به خشیبووم؛ هه ر له هه وه له وه ته نانه ت به ر له کپینی قه ره ویله که ش. به کورتی ئه مه ش یه کیکه له شته سه یه رکهانی من. ئاخو من پیشتو هه ندیجار که سیکی زۆر سه ختگیر بووم و بوردن و به خشینم له مه زه با نه بوو. به لام سه باره ت به و به پیچه وانه وه، هه ندیجار هه ستم ده کرد زۆر داماو، له باری ده روونییه وه پوخاوه، دلم به حالی ده سووتا. هه رچه نده هه ندیجار زۆر که یفم به و ته وه یین کردنه ی ده هات و چه زم ده کرد هاوتای یه کدی نین.

ئیدی له و زستانه دا به ئانقه ست هه ندی چاکه م کرد. دوو قه رزم هه لوه شانده وه، قه رزیکم به بی هیچ په هنیک دا به ژنیکی بیته وا؛ ئه وه م به ژنه که م نه گوت، بۆ ئه وه شتم نه کرد بوو که بیزانیت، به لام ژنه که هات تا سوپاسم بکات و منه تباری خۆی ده ربپیت. ئیدی شته که بلوو بووه وه. هه ستم کرد ژنه که م که به و کاره ی زانی زۆر شاد و خوشحال بوو.

به هار هات، نیوه ی مانگی نیسان بوو، ته خته کانی پشت په نجه ره کانمان لادا، تیپۆژی هه تاوی دره خشان له ناو ژووره کپ و کپه کانمانی ده دا و پوناکی ده کرده وه. به لام وه کو ئه وه بوو هیشتا په رده یه ک به به رچاومه وه هه لواسرابی که به ری پوناکیه که ی لیده گرتم. په رده یه کی لیل و ترسناک! به لام چۆن ئه و په رده یه له ناکاوا لاکه وت و به رچاوی به ردام و هه موو شتیکم به پروونی ده بیینی و تپی ده گه ییشتم؟ عه قلم هاته وه سه ری جیگه ی خۆی؟ نازانه م. په نگه پیکه وت بووبی؟ یان کاری قه ده ر و چاره نووس بووبییت؟ یان پرته ویکی هه تاوه که له زه یینی تاریکی دابم و ئه و مه زه نده و گومانه ی لا که شف کردبم؟ نه خیر، ئه و حاله ته نه گومان و مه زه نده بوو، نه که شف و دۆزینه وه.

وهكو ئهوهبوو شادهماريک، شادهماريکی نوستوو له بهدهنما، له بوونما بيدار بووبیتتهوه و له ناکاوا هموو پوح و گیانی تاریک و نوتهکی پوناک کردبمهوه و گیانی کبریاى ئههریمهنانهمی هاپوژانديیت. وهختایهک ئهوشته پوویدا، له جیى خۆم پاچلهکیم، ئاخ زۆر چاوهپوان نهکراوبوو، ئهم بویهره دهمهوئيواره، دواى شیتو، دهوروبهري سهعات پینچ پووی دا، که پهردهکه له ناکاوا وهلاکهوت.

(۲)

لاکهوتنى پهردهکه

بهرلهوهی بیمه سهرباسی ئهسلی بابتهکه، دهمهویت دوو کهلیمه قسه بکه. نزیکهی مانگیک دهبوو ههستم کردبوو زۆر خهمین و خهباره. ئیدی مهسهلهکه هر بپندهگیهکهی جارن نهبوو، بهلکو زیاتر خهمباری و دهبیرهوهچوون بوو. ئهوهشم له پر بۆ کهشف بوو. دانیشتبوو سهري بهدیار گولډۆزی و کاری تهقهل و دهرزیهوه داژهندبوو. نهیدهبینی که من تهمهشای دهکه. له ناکاوا که بینیم زۆر لاواز بووه پیستی بهسه ئیسقانیهوه وشک بووه! پهنگی زهره ههلهگهپاوه و خهیاڵ بردووتیهوه، چهپهسام، شوک بووم. پیشتتر گویم له وشکه کوکهکهی بووبوو، بهتاییهتی له شهودا. ههرکه بهو حالهوهم بینى یهکسهه مل پینچ و کلاوم له مل و لهسهه کرد و بیتهوهی بهخوی بلیم چووم بۆلای دکتور شریدور تا بیت معایهنهیهکی بکات.

شریدور بۆ سبهی هات. ژنهکهه چهپهسا بوو، جارێ سهیری من و جارێ سهیری دکتوری دهکرد. ئهوسا بهدهم بزهیهکی نامهفهوومهوه گوتی: -خو من حاله باشه!

شریدور، تهنیا معایهنهیهکی لامسهرلائی کرد (ئهو دکتورانه ههندیچار زۆر بوغرا و به کهش و فشن) منی برده ژوورهکهی دیکه و گوتی هیچ نییه، ئهمه ماکی نهخوشیهکهی پیشوویهتی: نهها بههاره، سهفهريکی کهناری دهريا بکهن خراپ نییه، ئهگهر نهتانتوانی بۆ ماوهیهک سهفهري گوندهواران بکهن و بایهکی بالان بدن. بهکورتی ههر ئهوهندهی گوت که چ نییه، قیچهک خوینی کهمه.

وهختایهک شریدور پۆی، له ناکاوا، زۆر به وشکی نیگاهیکی منی کرد و دیسان گوتی: -من نهخوش نیم، عهیبم نییه!

بهلام که ئهو قسهیهی کرد پوخساری سووری سوور بووهوه. پیدهچوو له شهرما سوور بووبیتتهوه. دیاربوو له شهرما سوور بووبوووه. من ئیستا دهزانم شهرمهکهی لهمه بوو که من

دواى يهك هه‌يف، ده‌وروبه‌رى سه‌عات پيښجى ده‌مه‌و ئيتواره، پوژيكي هه‌تاوى مانگى نيسان بوو، له‌نووسينگه‌كه‌م پوښشتبووم و به‌هه‌ندى حيساباتى خوږا ده‌گه‌ييم. له‌ناكاوا له‌ژووره‌كه‌ى ديكه‌وه، له‌ژووره‌ هاوبه‌شه‌كه‌مانه‌وه، به‌ده‌م ته‌قه‌ل و درومان و گولډوزى خوږيه‌وه به‌ده‌نگيكي نه‌وى هه‌ليكرده‌ سؤزه‌ى گورانى. ئه‌م كاره‌ تازه‌يه‌ى بو من سه‌ير بوو، له‌ ناخوه‌ هه‌ژاندى. به‌لى، من له‌و شته‌ حالى نه‌بووم، تا ئه‌مپوڤكه‌ش ئه‌و مه‌ته‌له‌م بو هه‌لنه‌هاتوه‌. به‌رله‌وه‌ گويم لينه‌بووبوو گورانى بچريت. ته‌نيا ئه‌و هه‌وه‌لين پوژانه‌ نه‌بيت كه‌ تازه‌ هاتبووه‌ ماله‌كه‌ى من و به‌ دوو قولى ده‌مانچه‌مان، هه‌ربو خوښى به‌ نيشانانه‌وه‌ ده‌نا، ئه‌و كاتانه‌ ده‌نگى به‌رز و زولال بوو. كه‌سيكي به‌تين و گوپ بوو، گورانى ده‌گوت، ئه‌گه‌رچى ئه‌داى زور دروست و باش نه‌بوو. به‌لام گورانيه‌كه‌ى ئيستاي زور لاواز بوو، ناليم گورانيه‌كى خه‌مناك و شين ئاميز بوو (به‌لام پوڤمانسى بوو) ده‌نگى شپرزه‌ و په‌شيئو بوو، ده‌نگه‌كه‌ى ده‌ره‌قه‌تى گورانيه‌كه‌ نه‌ده‌هات. ئه‌سله‌ن پيښه‌چوو خودى گورانيه‌كه‌ش نه‌خوش و مرده‌له‌ بيت. به‌ده‌نگى نه‌وى گورانيه‌كه‌ى ده‌گوت، هه‌ركه‌ ده‌نگى به‌رز ده‌كرده‌وه، ئيدى ده‌نگى ده‌پچرا. ئه‌و ده‌نگه‌ نه‌ويه‌ به‌جوړى برا كه‌ زياتر گوزارشتى له‌ گريان ده‌كرد، پياو به‌زه‌يى پيښدا ده‌هاته‌وه. چه‌ند جاريك كوڤه‌ گرتى و دووباره‌ به‌ ئه‌سپايى، هه‌ليكرده‌وه گورانى، ده‌نگى هه‌نده‌ نه‌وى بوو به‌ئاسته‌م ده‌بيسترا...

له جی خۆم، حایر و حەپەساو، شپەزە و پەشۆکاو، وشک بووم. ئەوسا لە پەرەستام، کلاوێکەم
هەلگرت و وەدەرکەوتم. ئەلەهەقی خۆیشم نەمزانی چما هەستام و بە تەمای چ بووم، دەموویست
کوێوێو برۆم. لوکریا پالتۆکە ی دایە دەستم. لە خۆرا لە لوکریا پرسى: - چییە، گۆرانی دەلیت؟

لوکریا له مه به ستم حالې نه بوو، حایر و حه په ساو چاوی تیږپړیم، هه قی خوۍ بوو لیم حالې نه بیت. زور زه حمه ت بوو که سیک بتوانیت له و ساته دا لیم حالې بیت. له لوکریا پرسۍ: - یه که م جاره گورانی ده چریت؟

لوکریا گوتی: - نه خیر، جارانش که تو له مال نه بایت هه ندی جار گورانی ده چری.

نیدی هه موو شتیکم بو دهر که وت. له پلکانه کانه وه دا که پام و وه دهر که وتم، شوینیکې تایبه تیم نه دابووه چاو که بوی برؤم. تا سهر کولانه که پویشتم. وه ستم و که وتمه پروانین. خه لکی به لامدا په ت دهبوون و شانیان لیده دام، به لام من هه ستم به هیچ نه ده کرد. گالیسکه یه کم راگرت و به گالیسکه رانه که م گوت بمبات بو " پردی پولیس " خویشم نه مزانی بو نه و کاره م کرد. به لام به په له له و کاره ژیوان بوومه وه و بیست کوپیکم خسته دهستی کابرای گالیسکه چییه وه و گوتم: - نه مه هه قی نه وهی نه زیه تم دایت.

به دم نه و قسه یه وه بزه یه کم به پرویدا دا، به لام له و کاته دا خورپه یه کی سه یرم به دلدا هات.

پنم هه لگرت و به ره و مال نشیو بوومه وه. نوته و ناوازه پچرپچه کانی نه و دهنک و ناوازه شه که ت و تیکشکاو دوبراره له دلدا زندو بووه وه. هه ناسه م پینه ده درا. نه جام په رده که له بهر چاو لاچو، مژه که له بهر چاو په وییه وه! مادامیکې له حوزووری مندا گورانی ده لیت مانای وایه به ته واوه تی فراموشی کردووم، حه قیقه ته پروونه که نه وه بوو، حه قیقه تیکې ترسناک بوو، دل م خه به ری دا، به لام نه و که له جان و جوش و خورشهی له دهر وونما بهرپابوو، ترسه که ی لیره واندمه وه. نامان له ده ست گه مه ی قه ده ر! ناخر به دريژایی زستانه که جگه له و که له جان و جوش خرؤشه چیترم له دلدا نه بوو، نه و زستانه له کوۍ بووم؟ نایا له گه ل خومدا بووم؟ به هه شتاو به قالدرمه که دا هه لکه پام، له بیرم نییه ناخو به پاریزه وه وه ژوور که وتم یان نا، ته نیا نه وه م له بیره که نه رزه که له ژیر پیمدا شه پولی ده دا. وه کو نه وه بوو پروباریکې به پیل و شه پولان بیت و پام بمالیت. چوومه ژووره که وه. دانیشتبوو، له شوینی خوۍ پوینشتبوو، سه ری به سه ر ته قه ل و درومان و گولدوزیدا داژهنده بوو. به لام گورانی نه ده چری. نیگایه کی په وته نی و ساردوسری منی کرد، نیگایه کی هینده ساردوسر بوو، هه ر به ناو نیگا بوو. ته نیا حاله تیک بوو، حاله تیکې ناسایی و بی بایه خ، وه کو نه وهی که سیک خوۍ به ژوورا بکات و به ناسته میک، ناوپیکې سارد و سري لنبده یته وه.

یه کسه ر شیت ناسا به ره و پروی چووم و پیک له سه ر کورسیه که ی ته نیشته نه و پوینشتم. یه کسه ر و به ترسه وه ته مه شای منی کرد. ده ستیم گرت. نیستا بیرم نه ماوه چیم پیمگوت، یان

دەمويست چى پىن بلىم، چونكى تواناي ئەو دەم نەبوو بەرپوونى و پەوانى قسە بكەم، دەنگم پچر پچر بوو، دەتگوت لە بنەبانی ئەشكەوتەو دەیت. تەنانت نەمدەزانى چ بلىم، تاقە وشەيكەم بۆ نەدەهات، نەمدەزانى چى پىن بلىم، وشەم لىن چووبووە قاتى، خەرىك بوو دەخكەم. ھەر خنكە خنكەم بوو.

لەپ، بە دەم دەمە لالکۆھ پستەيكە گەوجانەم لە زار دەرچوو:

– ئەرى دوو قسان نەكەين... دەزانى... شتىك بلى!

بەلى، بەو گەوجاتىە دواندم. چما دەمتوانى لەو كاتەدا بپىك ھۆشن بىم؟ ھەركە پووبەپوو تەمەشای كردم، دووبارە راپلەكى، ترستىكى زۆرى لىنىشت، چاوە درشتەكانى تىبىرى بووم. جدیەت و حیرەتتىكى سەیر نىشتبوو سەر چاوەكانى، وەكو ئەو بوو، وىپرای مەندى و بىدەنگەكەشى لە من بپرسىت: ھىشتا ئاشقینىت دەویت؟! ھا! قىان؟

ھەرچەندە ھىچ قسەيكە نەكرد بەلام من ئەو دەم لە سىمايدا خويندەو. ھەموو زەين و بىرىم خويندەو، ئازام ھاتە لەرزىن، لاقم سست بوون، خۆم ھاویشتە سەر لاقى. لە ناكاوا راپەرى و ھەستايە سەرىپىيان، بەلام من بەتووندى ھەر دوو باسكىم گرت و دام نىشانەو.

لىزەو پەيم بەو ناوومىديە قوولە برد كە دووچارى بووبووم! بەلام باوەر بكەن جۆش و خرۆش و كەلەجانيكى ھىندە بەھىز لە ناخما ھەلدەقولا كە بەھىچ ھىزىك دانەدەمرکايەو، ھەستم دەكرد پۆژم تەواو بوو و ئىدى دەمرم. لەوپەرى شادى و سەرمەستىدا كەوتە خاك و پای. بەلى، زۆر خۆشحال بووم، ئەویش لە كاتىكدا كە سوور دەمزانى كەوتومەتە بن بەستى ناوومىديەو! دەگريام، قسەم دەكرد، ھەر لەخۆو ھەندى شتم دەگوت، نەمدەتوانى بىدەنگ بىم. لەناكاوا ترس و حەپەسان ئەوى داگرت، بە سەرسورمانەو تەمەشای دەكردم، تەنانت تەمەشاكردەكەشى ھۆقى و پەقەك بوو. دەيويست ھەرچى زووترە شتىك تىبگات، ئەنجام گزىيەو. زۆر شەرمى كرد كە بىنى لاقى ماچ دەكەم، بلەز لاقى كىشايەو. بەلام من ھەنگى جىگەى پىيم لەسەر ئەرزەكە، ئەو ئەرزەى لەسەرى وەستابوو ماچ دەكرد. كە ئەمەى بىنى لە شەرمەزارىدا، لە ناكاوا كەوتە پىكەنەين. (كەستان بىنيو چۆن لە شەرمە پىكەنەين دەگريت؟) پاشان خەرىك بوو تووشى ھىستىريا بىيت. دەمىنى كە دەستەكانى دەلەرزىن، بەلام گويم نەدايى. بەردەوام دەمگوت خۆشم دەویت و دەست بەردارى خۆشەويستى ئەو نابم، ھەر بەو دەقەو كە لە بەردەمىدا كەوتبوومە سەرچۆكان، دەپارامەو: با چمكى كراسەكەت ماچ بكەم... بەو ئاوايە بەدرىژايى تەمەنم كرنۆشت بۆ دەبەم... نازانم... بىرم نەماوە چىترم پىدەگوت. تەنيا ئەو دەم لەبىرماو كە لە ناكاوا سەراپاي كەوتە لەرزىن و لە ھۆپژنى گريانى دا. ھىستىريا گرتبووى؛ بەوكارەم ترساندبووم.

بردمه سەر قەرەوێڵەکه. که هیۆر بووهوه، لهسەر قەرەوێڵەکهی پۆنیش و شهکهتیهکی زۆر به سیمایهوه دیاربوو، دهستی گرتم، لێم پارایهوه که هیۆر بېمهوه دهیگوت: خۆت عهزاب مهده، هیۆر بېهوه.

ئوسا دووباره دهستی بهگریان کردهوه. بهدریژایی شهوهکه لێی دوور نهکهوتمهوه، بهتهنیا بهجیم نههیشت. بهردهوام پێمدهگوت دهتبهه بۆ پولونی، تا له دهريادا مهله بکات. بهم زوانه دهپۆین، دوو ههفتهی دیکه دهپۆین. دهمگوت دوینی گویم له دهنگی بووه، دهنگی هینده کز و تیکشکاو بووه، وای لیکردووم بپیار بدهم دووکانهکه دابخهم، ئهسله بفرۆشم به دوبرونرافوف؛ له نوێ دهست به ههموو شتیک دهکهینهوه، گرینگ ئهوهیه ههولجار سهفهری پولونی بکهین، پولونی! گوئی دهگرت، بهلام ترس سهراپای داگرتبوو و بهردهوام ترسهکهی زال و زالت دهبوو. بهلام ئهمه زۆر بهلاوه گرینگ نهبوو، بهلام ههزم دهکرد دووباره خۆم باویژمه سەر لاقی ژنهکه، لاقی، ئهززهکهی ژیر لاقی ماچیکه، لێی بپارێمهوه: "هیچم له تق ناوێت تهنیا یهک شت نهبییت. خۆشت نهویم، فهرامۆشم بکه، هیچ حیسابیکم بۆ مهکه. تهنیا پێگه بده له سووچهکهی خۆمهوه تهمهشات بکه. به گهمیهکی دهستی خۆتم بزانه. حیسابی سهگه چکولهکهی خۆتم بۆ بکه!"

ئویش دهگريا. له ناکاوا، خۆبهخۆ قسهیهکی لهزار دهپهپێ: وامدهزانی بهم حالهوه بهجیم دیلت... خۆبهخۆ ئهوه قسهیهی کرد. پێدهچوو خۆشی گوئی له قسهکهی خۆی نهبووییت. ئهوه پرستهیه بهسووترین قسه بوو که ئهوه شهوه کردی، قسهیهک بوو تا بلێی شووم، گۆنگ، که گویم لیبوو وهکو ئهوه بوو خهجهریک به دلمدا بکریت! بهوه پرستهیه ههموو شتیکم بۆ پروون بووهوه؛ ههموو شتیک. بهلام تا وهختایهک له گهلاما بوو، له بهرچاوم بوو، ههر سووکه ئومیدیکم ههبوو، ههستم به خۆشحالی دهکرد. حهیفی ئهوه ئیواریه زۆرم ماندوو کرد، بهخۆم ئهوهم دهزانی. بهلام بهخهیاالی خۆم دهتوانی یهکسهر ههموو شتیک بگۆرم! بهلام که شهو داها، ئیدی به تهواوهتی داپوخوا، له پهلوپۆ کهوت. ئیدی قهناعهت پێکرد که بنوێت باشتیه، ئیدی یهکسهر خهویکی قوولی لیکهوت. پێشبینی ئهوهم دهکرد وپینه بکات؛ وپینهی کرد، بهلام سووک و پهوتهنی بوو. به دریژایی ئهوه شهوه، ههرساناساتی ههلهستام، به نهعلی سهر جیگاوه و بهسهری پهنجهوه، دهچووم سهری ئهوم دهدا، بهدیاریهوه دهوهستام و تهمهشای سهروچاویم دهکرد و دهستهکانم لیکدی ههلهسوو، که ئهوه بوونهوه بهچووه نهخۆش و بێ حاله دهبینی که وهکو بالندهیهکی لاواز لهو هیلا نه پهپوتهدا، لهسهر ئهوه قەرەوێڵه رهق و تهقه ههزرانه پراکشابوو که ئوسا به سی پۆبلان بۆم کپی بوو. نه مهتوانی هیچ شتیک بکه تهنیا ئهوه نهبییت بهداخ و کهسهروهوه دهستهکانم ههلهگۆفم. دهکهوتمه سهرحۆکان و زاتم نه دهکرد، بهبێ ئیزنی خۆی پێیهکانی ماچ بکه. ئیدی به وهالهوه

كەمىك لەبەر قاپى خوا دەپارمەو و خىرا لە جيگەى خۆم ھەلدەستام. لوكرىا ئاگاي لەمن بوو و خىرا لە مووبەقەكە دەھاتە دەرەو. جاريكيان چووم بۆلاى و پىمگوت بروت بخەوئىت و سبەينى ھەموو شتىك دىتەو تاي و ژيانىكى تازە دەستپىدەكاتەو.

من بەخۆم، كوئرانە، شىتانه لە ناخا باوہرم بەو دەستپىكە تازەيە ھەبوو. جۆش و خرۆشىكى سەير دلى ئاوەدان دەكردمەو! خوا خوام بوو سبەينى بىت. ھەرگىز بىرم لەو نەدەكردەو بەلایەكمان بەسەر بىت، دلم خەبەرى ھىچ شتىكى خراپى نەدەدا. ھەرچەندە پەردەكە لەبەرچاوم لاچووبوو، بەلام ھىشتا بەتەواوى ھۆش و گۆشم نەھاتبوو ھەو سەرخۆ. بگرە تا ئەمپۆش وەكو پىتويست و بەتەواوەتى وەخۆ نەھاتوومەتەو چ جاي ئەوسا؟ ئاخىر چۆن ھۆش و گۆشم وەخۆ دەھاتەو لە كاتىكا ئەو ھىشتا زندوو بوو، بەبەرچاومەو بوو، من بە بەرچاوى ئەو ھەو بووم؟ سبەينى رادەبىت و ھەموو شتىكى بۆ دەگىرپمەو، بەخۆى ھەموو شتىك دەبينىت و دەزانىت. ئەوسا ئاوا بىرم دەكردەو؛ بەو پرونى و سادەبىيە بىرم دەكردەو. ئىدى بىرۆكەى سەفەر بۆ پولونى، بۆ من ھەموو شتىك بوو، لە ناخما جۆشى دەسەند. وام ھەستەكرد پولونى – نازانم بۆ چى – ھەموو شتىكە. ھەموو شتىك بەندە بە سەفەرى ئەوئىندەرەو و، سىحر و ئەفسوونىكى تيايە كە ھەموو عەزايىك لەوئى كۆتايى دىت. با برۆين، برۆين بۆ پولونى. بەو جۆش و خۆرش و كەلەجانەو چاوەروانى بەيانىم دەكرد.

(۳)

نھا ھەموو شتىكم بۆ دەرکەوت

ئەم سەربەھوردە، ھەمووى چەند پۆژىك لەمە پىش بوو، بەلى تەنيا پىنج پۆژ لەمە پىش بوو! سى شەممەى رابردوو بوو! بەلى، بەلى، خۆزگە كەمىك كاتم بەدەستەو بوايە، خۆزگە كەمىك سەبرى بكردابوايە، تەنيا تۆزىك خۆى بگرتبايە، پەنگە توانىيام دپ بە ھەموو تاريكىەكان بدەم!

خۆ ئەو ھۆر بوو بوو ھەو، داسەكناوو، مەگەر نا؟ بەلى. بۆ سبەينى ئەو پۆژە، وئىراى پەريشانىەكەى بە زەردەخەنەو گۆيى لە قسەكانم دەگرت... ئەو ھەى لە ماو ھەى ئەو پىنج پۆژەدا لەودا دەمىنى، حيرەت و حەپەسان بوو، پەريشانى و شەرم و شوورەيى بوو. دەترسا، ترسىكى زۆر بالى بەسەردا كىشابوو. نكۆلى لەو ناكەم، ترس بەسەريا زال بوو، ئاخىر چۆن نەترسىت؟ ماو ھەيەكى زۆر بوو وەكو دوو بىگانە و نامۆ بەيەكدى پەفتارمان لەگەل يەكدیدا دەكرد، زۆر لەيەكدى دوور بووین. ھەرچىيەك پرووى دا لە ناكاوا پوویدا... زۆر لە ناكاوا بوو... بەلام من گويم بە ترسەكانى نەدا، بە ھەندم نەگرت: تەنيا سبەينى و ژيانى تازەم لەبىر و لە خەيال بوو! ھەلبەتە

من هه‌له بووم. به‌لئ دروسته، زۆر دروسته که من به هه‌له چوو بووم. که به‌یانی (واته چوارشه‌مه) له خه‌و رابووین، هه‌ر له به‌یانی زوووه‌وه هه‌له‌یه‌کی دیکه‌م کرد، وه‌کو دۆستیک په‌فتارم له‌گه‌لیا کرد. هه‌لبه‌ته په‌له‌م کرد. زۆر په‌له‌م کرد. به‌لام چارم نه‌بوو ده‌بوايه ئیعترافی بۆ بکه‌م، ئیعتراف؟ شتیک بوو زیاتر له ئیعتراف! په‌رده‌م له‌سه‌ر رازیک هه‌لمالی، که به‌دریژی ته‌مه‌نم ته‌نانه‌ت له خۆیشم شارده‌بووه‌وه. له ناکاوا ریک و ره‌وان پیمگوت که ئه‌م زستانه هه‌ر کاریکم کردییت له‌به‌ر ئه‌وه بووه که باوه‌رم به خۆشه‌ویستی ئه‌و بووه. پیمگوت ئه‌م دووکانی ئه‌مانه‌تفرۆشیه، زاده و به‌ره‌نجامی ئیراده‌ی سست و بی‌عه‌قلی خۆمه، به‌رنامه و شیوازیکه بۆ خۆشکینی و له هه‌مان کاتدا بۆ خۆ هه‌لکیشان.

بۆم گیرایه‌وه ئه‌وه‌ی ئه‌و پۆژه له بوفیه‌ی شانۆکه هاته ریم و به ترسنۆکیان له قه‌له‌م دام، نه‌هه‌ق نه‌بوو، به‌پاستی ئه‌و پۆژه له بوفیه‌که ترسام، به‌لام نه‌ک له دوئیل و ئه‌و شتانه، به‌لکو له که‌سایه‌تی خۆم، چونکه پیاویکی بی‌وره و بوده‌له و ترسنۆک بووم بوفیه‌که و هه‌لومه‌رجی ده‌ورو به‌رم زۆری ترساندم. له‌وه‌ش ده‌ترسام چۆن به سه‌لامه‌تی له‌م پرسگریکه ده‌رباز بيم و نه‌بم به گه‌پجاری خه‌لکه‌که؟ ترسم له دوئیه‌که نه‌بوو، به‌لکو له‌وه بوو که نه‌بادا بيم به گه‌پجاری خه‌لکه‌که... نه‌مه‌ده‌ویست دان به‌م بابته‌دا بنه‌م، بۆیه که‌وته‌مه عه‌زاب دانی هه‌موو خه‌لکه‌که، ئه‌ویشم له‌و به‌ینه‌دا عه‌زاب دا، پاشان خواستم تا له‌و رینگه‌یه‌وه عه‌زابی بده‌م. هه‌موو قسه‌کانم ورپینه‌ئاسا بوون. هه‌ردوو ده‌ستی گرتم و تکای لیکردم بیده‌نگ بم، گوتی: خه‌ریکه زیده‌گویی ده‌که‌یت، خۆت عه‌زاب ده‌ده‌یت.

سه‌ره‌له‌نوێ ده‌ستی به‌گریان کرده‌وه، له‌زگ بوو دووچاری تۆره هیستریایه‌کی دیکه بیته‌وه! به‌رده‌وام لیم ده‌پارایه‌وه که بیده‌نگ بم و ئه‌و بیره‌وه‌ریانه نه‌گیرمه‌وه.

به‌لام من گویم به‌ لاقه و پارانه‌وه‌کانی نه‌دا. هه‌موو هۆش و گۆشم لای به‌هار و سه‌فه‌ری پولونی بوو! ئاخ‌ر ئه‌وئ هه‌تاوه! هه‌تاوی ژیا‌نی تازهی مه‌ له‌وینده‌ر ده‌ره‌وشیته‌وه. هه‌موو زیکر و فیکرم هه‌ر ئه‌وه‌بوو، سه‌ری زمان و بنی زمانم هه‌ر ئه‌وه بوو! ده‌مگوت موغازه‌که داده‌خه‌م، کاره‌کان به‌ دو‌برونه‌راف ده‌سپێرم. پێشنیارم بۆ خانم کرد هه‌رچه‌کمان هه‌یه، جگه له‌و سی هه‌زار پۆله‌ی به‌ میرات له‌ داکه ته‌عمیدیکه‌م بۆم ما‌بووه‌وه، هه‌ر هه‌مووی به‌سه‌ر نه‌دار و به‌له‌نگازاندا دابه‌شکه‌ین. پاشان ئه‌و سی هه‌زار پۆله هه‌لگرین و برۆین بۆ پولونی. که له سه‌فه‌ره‌که‌مان زفرینه‌وه، ده‌ست به‌ ژیا‌نیکی نوێ ده‌که‌ینه‌وه. کار ده‌که‌ین. ئیدی له‌سه‌ر ئه‌وه پیکهاتین؛ چونکه ئه‌و ته‌نیا بزه‌یه‌کی کرد و هیچی نه‌گوت. وابزانم بزه‌یه‌ک له‌ پووی نه‌زاکه‌ت و مداراوه بوو، بۆ ئه‌وه‌بوو تا دلم نه‌شکیتیت. به‌خۆم ده‌مزانی خه‌ریکه زیاده‌ی پێویست گوشاری لیده‌که‌م. وا گومان نه‌که‌ن گه‌یی

بوومه خۆپهرستی و گهوجاتیهکی ئهوتق که ههست بهوه نهکههه. بهلێ ههستم به ههموو ئهوه دهکرد، تێی دهگهیشتم له سیری تا پیازیم دهخویندهوه. وهکو پۆژی پوناک عهیان بوو که پهوشم چهند خهمناک و نالهبار و ناکام بوو.

ههموو شتیکم دهبرارهی خۆم و خۆی و تهناهت لوکریاش بۆ گێڕایهوه. بۆم گێڕایهوه که چۆن دهگریام... ههلبهته زۆرجاریش له بابتهکه دهبردهچووم و پهوتی قسهکانم دهگۆپی. ههولمدهدا بههیچ جۆری ههندی شتی بیر نهخهمهوه. تهناهت بیرمه که جاری دووان پوو و پوخساری گهشایهوه! ئهمه لهبیره، ئهمه جوان لهبیره! ئیدی چما پیتانوايه من تهنیا تهمهشام دهکرد و هیچم نهدهبینی؟ خۆ ئهگەر وابوایه ههموو شتهکان لنگه و قووچ دهبوو. خۆ پێری باسما هاته سهر ئهو کتیبانهی که ئهو لهم زستانه دا خویندبوونیهوه، باسی بهسهرهاتی " جیل پلاس " و قهشهباشی غرناتهی بۆ کردم. که ئهو دیمه نهی بیرکتهوه، زۆر پێکهنی، پێکهنینیک ههر له خۆی جوان بوو! چهند پێکهنینیکی مندا لانه و دلگیر بوو، پێکهینهکهی پۆژانی خوازگاری، (که بۆ یهک سات بوو) بیرهینامهوه. که دلخۆش بووم! وێرایی ئهوهش بهسهرهات و چیرۆکهکهی دهگهڵ قهشهباشیدا سهرسامی نهکردم. له دلی خۆدا گوتم: مانای وایه لهم زستانه دا بهپادهیهک ئارام و دلنیا و دلخۆش بووه که بتوانیت یهکیک له شارهکانی ئهدهب بخوینیتهوه و لهزهتی لی بدینیت. مانای وایه بهربههه لهگهڵ پهوشهکه دا پاهاتوو، باوهپی بهوه هیناوه که بهو حالهوه بهجیی دههیلیم، به تهنیا بهجیی دههیلیم. چونکه بهخۆی، پۆژی سی شهممه ئهوهی پێ گوتم: " وام دهزانی بهو حالهوه، بهتهنیا بهجیم دلیت. " بیرکردنهوهی وهکو بیرکردنهوهی کچۆلهیهکی ده سالان وابوو! بهپراستی باوهپی وابوو که ههموو شتی که بهو حالهوه بمینیتهوه: ئهو لهسهر میز و خوانی خۆی و من لهسهر میز و خوانی خۆم. قهراوه تا تهمهنی شهست سالی بهو حالهوه بژین. لهو بهینه دا من وهکو میردیک یهخهه گرت، میرد داوا له ژنهکهی دهکات خۆشی بویت! ئاخ له من، چهند بی عهقل و غهشیم بووم!...

ههلهیهکی دیکهه ئهمه بوو که زۆر بهتاسهوه تهمهشام دهکرد. له پادهبهدهر نازیم ههلهدهگرت، دهبوایه جلهوی خۆم بگرم، چونکه ئهو تاسه و کهلهجانهم ترساندی. باشه جلهوگرتنی خۆ لهمه زیاتر دهبیته، بۆ نمونه چیتر پایم ماچ نهدهکرد؟ یان بۆ نمونه تاقه جاریکیش نهما بهپرویا که... که بهههرحال من میردیم و سهرجیی - م دهویت. تهنیا قسهه لهگهلیا دهکرد! خۆ نهدهکرا ههتا ههتایه ههر کپوکپ بېم و تاقه قسهیهک نهکهه! ئیوه خۆتان حوکم بدهن! پیمگوت که زۆر لهزهت له دهم و دووی ئهو دهبینم، زۆر له خۆم بهخوینهوارتر و پۆشنیترتری دهزانم، لهو پرووهوه، له پووی خوینیهواری و پۆشنییرییهوه، زۆر لهمن بالاتره. پوخساری له شههما سووری

سوور بووهوه. گوتی نا موبالهغه دهکهم. ههنگی کۆنترۆلی خۆم لهدهست دا و بهوپهپری گهوجاتیهوه باسی ئهوهه بۆ کرد که وهختایهک له پشت دهراکاهوه گویم ههڵخستبوو و گویم له شهپری تهن بهتهنی بێگهردی و داوینپاکی خۆی لهگهڵ ئهوه پیاوه ئهشرافیه گهندهلهدا دهگرت، که گویم له جنیوهکانی دهبوو که بهو پیاوه خوێهریهی دهدا و بهچاوی خۆم داوینپاکی ئهمم بینی، مهگهر ههر خوا بزانیته چهند دلم بهو ههلوێسته خۆشبوو. که گوئی لهو قسهیه بوو تهزوویهکی سارد به ئازایدا هات. لهبن لیوانهوه گوتی: نا، موبالهغه دهکەیت.

ئهوسا له ناکاوا چارههی گرژ بوو، دهم و چاوی لهنیوه ههردوو دهستی نا و له هۆپژنی گریانێ دا... ئیدی خۆم پینهگیرا و کهوتمه خاک و پای و خۆم هاویشه سهر لاقی و کهوتمه ماچکردنی لاقی. دیسا نۆره هیستریایهکی دیکهی بۆ هاتهوه، پێک وهکو هیستریایهکهی یهکههه، ئهوهی سی شهمممه، ئهوهی دویشهوه، ئهوهی بهیانی... بهیانی؟! ئهوه چ دهلیی شیتته، ئهم بهیانیه بوو، تۆزێ لهمه پیش بوو، چهندی بهسهره پۆشیتووه؟!

گویتگر، قسهکانم بخهنه میشکی خۆتانهوه: بهیانی وهختایهک چووین بۆ تیشته خواردن، لهپای سهماوههرکه دانیشتی (دواي نۆره هیستریایهکی دویشهوه) زۆر هیور و ئارام بوو، سهرم له ئارامیهکهی سوپما! بهلام من دویشهوه تا بهیانی له ترسی ئهوه بویههری پرویدابوو، خهوم لینهکهوت. بهیانی خۆی له ناکاوا هات بۆلام، دهستهکانی له سهر سینگی تیک ئالاندن و له بهردهمدا وهستا (ئهم بهیانیه، تۆزێ لهمهپیش !) دهستی بهقسان کرد. گوتی که تاوانباره و خۆیشی ئهمه دهزانیت. ئهم تاوانه بهدریژی زستانهکه عهزایی داوه و تا ئیستاش پێوهی دهتلیتهوه... پێزی بێ پایانی بۆ شههامهت و پیاوهتی و لیبوردیهی من ههیه... " تا ماوم دۆستی وهفادارت دهبم، پێز و حورمهتت دهگرم... " که گویم لهو قسهیه بوو وهکو شیت له جیی خۆم پاپهپیم، باوهشم پیداکرد، پوخسار و لیویم غهرقی راموسان کرد، پێک وهکو ماچی دوو هاوسهر که دواي دابڕانیکی زۆر یهکدی دهبیننهوه.

نازانم چما دواي تۆزیک وهدهرکهوتم و دوو سهعاتم پێچوو؟ ئهها، چووم به سۆراغی پهساپۆرتهکانمانهوه تا سهفهری ههندهران بکهین... ئاخ، خودایا! ئهگهر تهنیا پێنج خولهک زووتر گهپابامهوه!... تهنیا پێنج خولهک! لهگین بوو ئهوهی پرووی دابوو، پرووی نهدابا! وهختایهک گهپامهوه، ئاپۆراپیهکی زۆر لهبهه مالهکهماندا خر بووبوونهوه، ههمووان تهمهشای منیان دهکرد... ئا... خودایا!

لوکریا پېم ده‌لټ... (ئیستا ئیدی نایه‌لم لوکریا بړوات. ئەو هه‌موو شتیک ده‌زانیت. ئەم زستانه له‌لامان بوو، هه‌موو شتیکم بۆ ده‌گړیته‌وه). لوکریا پېم ده‌لټ، به بیست خوله‌کیک دواى ده‌رچوونى من له‌مال، چووه بۆ ژووره‌که‌ی ئیمه تا پرسىارى شتیک له خانم بکات، ده‌بینیتنه‌یکونه‌که (ئەیکونه‌که‌ی مریه‌مى پاکیزه، ئەوه‌ی پښتر بۆم باسکردبوون) له دۆلابه‌که ده‌ره‌یتراوه و له‌سهر میزه‌که و له‌به‌رده‌م خانمدا دانراوه و پیده‌چیت خانم له‌و ساته‌دا له هه‌نبهر ئەیکونه‌که‌دا نوږ و نزاى کردبیت. لوکریا پښى گوتم: لیم پرسى:

- چیته خانم؟ وه‌لامى دامه‌وه : " هیچ لوکریا، بړۆ به‌لاى کارى خۆته‌وه، نا، سه‌بر بکه... "

خانم لیم هاته پښه‌وه و ماچى کردم. لیم پرسى:- خانم گیان، تو باشیت، دلټ خوشه؟

- به‌لئى، لوکریا.

گوتم:- ده‌زانیت خانم گیان، ده‌بوايه ئاغا زۆر زووتر داواى له تو کردبا... ده‌ی سوپاس بۆ خوا ئاشت بوونه‌وه.

گوتى:- ده‌ی باشه لوکریا. نها بړۆ به‌لاى کارى خۆته‌وه.

خانم دواى ئەو قسه‌یه بزه‌یه‌کى بۆ کرد، بزه‌که‌ی هینده سه‌یر بوو که لوکریا پاش ده خوله‌کیک هاته‌وه تا بزانیټ خانم چى ده‌کات. سه‌یرى کرد له پال دیواره‌که‌دا، ریک له‌به‌ر په‌نجه‌ره‌که وه‌ستابوو، ده‌ستیکى نابوو قه‌راخ په‌نجه‌ره‌که و سه‌رى نابوو سه‌ر قۆلى، به‌وحاله‌وه وه‌ستابوو و له فکران راچووبوو، به‌جۆرئ خه‌یالى رۆیى بوو که به‌هیچ جۆرئ ئاگای له‌وه نه‌بوو من له‌وینده‌ر وه‌ستاوم و ته‌مه‌شای ده‌که‌م. وام هاته به‌رچاو سیبه‌رى بزه‌یه‌ک نیشته‌وه‌ته سه‌ر پوخسارى، به‌ده‌م بیرکرده‌وه‌وه ناوبه‌ناو بزه‌ی ده‌هاتى. ماوه‌یه‌ک لئى پامام و پاشان به‌هیۆرى گه‌پامه‌وه. به‌ده‌م خه‌یالاته‌وه له ژووره‌که وه‌ده‌رکه‌وتم. له ناکاوا ده‌نگى کرانه‌وه‌ی په‌نجه‌ره‌که‌م هاته‌گوئ. به هه‌شتاو چووم تا بلیم:- خانم دنیا سارده، ئاگات لیټیت سه‌رمات نه‌بیت.

سه‌یرم کرد، به‌پښوه له لیټوار په‌نجه‌ره‌که‌دا راوه‌ستاوه، په‌نجه‌ره‌که‌ش کراوه‌ته‌وه، پشتى له‌من بوو ئەیکونه‌که‌ی مریه‌مى پاکیزه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو، له‌پړ دلم داخوړپا. هاوارم کرد:- خانم! خانم گیان!

گوئى له ده‌نگم بوو، جوله‌یه‌کى بۆ کرد وه‌کو ئەوه بوو بیه‌وټ ئاورم لیټداته‌وه، به‌لام ئاورى نه‌دایه‌وه. ئەیکونه‌که‌ی نووساند به‌سینگیه‌وه و هه‌نگاوئیکى نا و خۆى له په‌نجه‌ره‌که‌وه هه‌لدیرا!

له‌بیرمه که گه‌ییمه به‌ر ده‌رگای هه‌وشه هیشتا جه‌سته‌ی گه‌رم بوو. هه‌موو خه‌لکه‌که سه‌یرى منیان ده‌کرد. له هه‌وه‌له‌وه گویم له هات و هاوار بوو، ئەوسا بیده‌نگ بوون و رینگه‌یان بۆ کردممه‌وه.

ئەویش بە ئەیکۆنەکەوہ لەو گۆرە کەوتیوو. لەبیرمە وەکو ئەوہی لە خەوا بم، بەبێدەنگی چوومە پێشەوہ، ماوہیەکی زۆر لێی پامام. خەلکەکە لە دەورم خڕ بووبوونەوہ و ھەر کەسە و شتیکی دەگوت. لوکریاش لەویندەر بوو، بەلام من نەمدەبینی. خۆی دەلیت تەنانەت قسەشی لەگەل مندا کردووہ. من تەنیا ئەو کاسبکارەم لەبیرە کە لیکدا لیکدا ھاواری بەسەرما دەکرد و دەیگوت: - دەزوولە خوینتیکی باریکە دەمیەوہ دەرچوو، تەنیا یەک دەزوولە!...

ئاماژەیی بۆ ئەو خوینە دەکرد کە پڑابووہ سەر بەردەکە. پەنجەم لە خوینەکە وەردا، پەنجەم خویناوی بوو (ئەوہم لە بیرە). کابرای بەقال (کاسبکار) ھێشتا ھەر ھاواری دەکرد " دەزوولە خوینتیک! یەک دەزوولە! "

دەلێن من بەھەموو توانای خۆمەوہ ھاوارم بەسەریا کردووہ: ئی چییە؟ پاشان ھەر دوو دەستم بەرز کردووہ تەوہ و ھێرشم بۆ بردووہ...

ئاخ، چ سەیرە! چ ناخۆشە! ئەمە چ بەدحالی بوونیکە! چ ھەلەیکە! چ نەگبەتیەکە، ناچیتە عەقلەوہ، مەحالە!

(٤)

تەنیا پینچ خولەک دێر کەوتم

تو بلێی من بە سەھو چووبم؟ یانی ئەم بویەرە دەچیتە عەقلەوہ؟ یانی دەشیت کەسیک بلێت، بەلێ ئەم شتە لەگینە؟ ئاخر ئەم ژنە بۆچی مرد؟

باوەر بکەن من لە مەسەلەکە تێدەگەم. بەلام ئەوہی بەلامەوہ پرسیارە، ئەوہیە کە ئەم ژنە بۆچی مرد... بەراستی پرسیارە. لە قیانی من ترسا. لەخۆی پرسى قیانی من قەبوول بکات یان نا؟ پاشان بەرگەیی ئەو پرسیارە نەگرت. ھەستی کرد ئەگەر بمریت باشتەرە. من ئەوہ دەزانم، باشی دەزانم، پیویست بەو ناکات گوشار بخەمەسەر میشکم و سەری خۆم بیەشینم. ئاشکرایە بەلێنی گەورەیی دابوو، لەوہ ترسا نەتوانیت بەلێنەکانی بباتەسەر. بەلێ دووچارى ھەلومەرجی ترسناک بووبوو. ئەمە ھەموو شتیکی بوو.

جا من دەپرسم چما مرد؟ ئەم پرسیارە لێم نابیتەوہ، بەردەوام لە دەرگای میشکم دەدات. خۆ ئەگەر بیویستبایە بەو حالەوہ، بە تەنیا بەجیی بیلم، ئەو کارەم دەکرد. بەلام ئەو باوەرپی نەدەکرد من ئەو کارە بکەم، ئەوہ گرئ کویرەکەیان، نا، من درۆ دەکەم. ئەسلەن ئەوہ ئەسلە مەسەلەکە نییە. حەقیقەتی مەسەلەکە ئەوہ بوو کە دەبوا لە ئایندەدا راستگۆیانە خوشی بویستبام،

خۆشه‌ويستیه‌کی ته‌واو، راسته‌قینه، نه‌ک وه‌کو ئه‌و خۆشه‌ويستیه‌ی که بۆ کابرای به‌قالی ده‌رده‌بړی. جا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی ژنیکی زۆر زیره‌ک و با ئاوه‌ز و ئاب‌وووم‌ه‌ند بوو، نه‌یده‌ويست به‌هه‌مان عه‌شقه‌وه که کابرای به‌قالی پښ به‌پښ ده‌کرد، منیش به‌پښ بکات، بۆیه نه‌یده‌ويست فريوم بدات. نه‌یده‌ويست له‌ژیر په‌رده‌ی عه‌شق و ځيانی ته‌واودا، به‌عه‌شقی نیوه و نیوه‌چل پازیم بکات و فريوم بدات. به‌لئ زۆر ئاب‌وووم‌ه‌ند بوو، زۆر سه‌رپاست بوو، که‌چی منی بڼ عه‌قل ده‌مويست به‌خورتی فیری گه‌وره‌یی بکه‌م، له‌بیرتانه؟ که بیرکردنه‌وه‌یه‌کی سه‌یرم هه‌بوو!

من شتی‌کم له‌ دل‌دایه زۆرم مه‌به‌سته بۆم پوون بیته‌وه: ئایا هیچ پښی‌کی بۆ من هه‌بوو؟ نازانم له‌ دل‌ی خۆیدا ده‌ی بوغزاندم یان نا. به‌لام ویرای ئه‌وه‌ش باوه‌ر ناکه‌م رقی لیم بووبیت. زۆر سه‌یره. چما پوژئ له‌ پوژان به‌دریژایی ئه‌و زستانه بۆ تاقه جاریک بیرم له‌وه نه‌کرده‌وه ناشیت هه‌ر به‌به‌شهریشم نه‌زانیت؟ تا دوا سات، تا ئه‌و ساته‌ی که به‌و حیره‌ته قووله‌وه ته‌مه‌شای کردم، چ حیره‌تیکی قوول بوو! هه‌ر وامده‌زانی زۆری خۆش ده‌ویم! ئه‌و ساته له‌پرا بۆم به‌دیارکه‌وت که چه‌ند رقی لیمه و به‌که‌مم ده‌زانیت. ئیدی به‌یه‌کجاره‌کی و بۆ هه‌تاهه‌تایه ئه‌وه‌م بۆ ده‌رکه‌وت و ئه‌رخایه‌ن بووم. ئاخ! خودایه، خۆزگه تا هه‌تاهه‌تایه رقی لیم بوايه، به‌لام هه‌ر زندوو بوايه، نه‌مردبایه! خو تا چه‌ند سه‌عاتی له‌وه‌پیش به‌پښی خوی ده‌رپویی، قسه‌ی ده‌کرد. نازانم چۆن و به‌چ مه‌به‌ست و به‌چ عه‌قل‌یکه‌وه خوی له‌په‌نجه‌ره‌که‌وه هه‌لدیرا! به‌چیدا بمزانییا نیازیکی وه‌های له‌ دل‌دایه، قه‌راری داوه بمړیت؟ لوکریام گاز کرد. نها به‌هیچ جوړئ نایه‌لم بپوات. نا، به‌هیچ جوړی نایه‌لم بپوات.

ئاخ! په‌نگه هیشتا بمان توانییا لیکدی حالی ببین. دروسته که ئیمه له‌م زستانه‌دا زۆر له‌یه‌ک‌دیی‌وه دوور بووین، به‌لام ئاخو نه‌ده‌کرا دووباره لیکدی نزی‌ک ببینه‌وه و خووی یه‌ک‌دی بگرین؟ ئاخ‌ر بۆ نه‌ده‌کرا پښک ببینه‌وه و ده‌ست به‌ژیانیکی تازه بکه‌ینه‌وه؟ من دل و ده‌روونیکی پاک و لیبورده‌م هه‌یه، هه‌روه‌ها ئه‌ویش. ئه‌مه خالیکی هاوبه‌شه له‌نیوانماندا! ته‌نیا یه‌ک دوو قسه‌مان بکر‌دایه به‌س بوو بۆ ئه‌وه‌ی پښک‌بین ئه‌گه‌ر ته‌نیا دوو پوژئ دی، نه‌ک زیاتر سه‌برم بکر‌دایه، چاوه‌پوانم کر‌دبایه، به‌خوی له‌هه‌موو شتی‌ک تیده‌گه‌یی.

من خه‌فته‌ی ئه‌وه ده‌خۆم که هه‌موو شته‌کان ته‌نیا پښکه‌وت بوون، یه‌ک پښکه‌وتی ساده‌ی کوپ‌رانه، زالمانه بوو. داخه‌که له‌مه‌دایه! ته‌نیا پښچ خوله‌ک، نه‌زیاد و نه‌که‌م! دیر که‌وتم! ئه‌گه‌ر پښچ خوله‌ک زووتر هات‌بووماوه، ئه‌و ساته شوومه، وه‌کو گه‌واله هه‌وریکی په‌وته‌نی به‌سه‌رماندا تیده‌په‌پړی و هیچ شتی‌ک پووی نه‌ده‌دا و جاریکی دی به‌خه‌ویش ئه‌و پوژه‌ی بیر نه‌ده‌که‌وته‌وه. له‌ئه‌نجامدا به‌خوی هه‌موو شتی‌کی بۆ ده‌رده‌که‌وت و تڼی ده‌گه‌یی. نها جاریکی دی ژووره‌کان چۆل و هو‌لن،

دووباره به تهنیا دەمینمه وه؟ گوئیان له چرکه چرکی سهعاته کهیه؟ به ندۆلی سهعاته که بی خهم و خه یال دیت و دهچیت، هیچ شتیکی به لاوه گرینگ نییه، خهم له هیچ ناخوات، دلی بۆ هیچ شتیکی ناسووتیت... ئوف... ناخۆش نییه مروڤ له دنیا به دا تاقه که سیکی نه بیت!

من بیهوده دیم و ده پۆم، له وه زیاتر ناکهم. من ده زانم بیر له چی ده که نه وه، پیویست ناکات پیمی بلین، وادیاره گالته تان به عه قلم دیت که ده بینن خهمباری ئهم ریکه وته م و نارپه حه تی ئه وه م که چما به ریکه وت ئه و پینچ خوله که دیر که وتم؟ به لام خه فه تی من بۆ شتیکی که لای هه موو مروڤیک خویایه (ئاشکرایه)، ته سه ور بکه ن، ته نانه ت پارچه کاغه زیکی له دوا ی خوی به چی نه هیشتوو ه که بلیت: که س له مردنی من به رپرسیار نییه، وه کو هه موو ئه وان ه ی که خۆکوژی ده که ن، به رله خۆکوژی به که یان ئه و کاره ده که ن. یانی عه قلی به وه دا نه شکاوه که له گینه ئه وه سه ریه شه و کیشه بۆ لوکریا دروست بکات؟! یه خه ی بگرن و بلین: - تو به ته نی له گه لیدا بوویت، به چ مه علوم تو پالت پیوه نه ناوه؟

به هه رحال، ئه گه ر چوار که س له خواره وه و له په نجه ره ی ماله کانی ده ور به ره وه له ناو حه وشه که دا، نه یان دیتبا که له په نجه ره که دا به خوی و ئه یکونه که وه له قه راخ په نجه ره که وه ستابوو و پاشان خوی هه لدا بووه خواره وه، له گین بوو کیشه و ئاریشه بۆ که سیکی بیگوناح و بیتاوان دروست بیت. ئاخه ئه مه ش هه ر ریکه وت بوو که خه لکانیک به چاوی خویان به سه ر ها ته که یان بینی بوو. نا، نا هه ر هه موو زاده ی یه ک سات، یه ک چاو تروکان، به ره نجامی یه ک ساتی کوت و پپی هه ست نه کردن به مه سئولیه ت بووه!

ته نانه ت نوێژ و نزاکه شی له به رده م ئه یکونه که دا هیچ ناگه یه نییت! ناکاته به لگه ی ئه وه ی که به نیازی مردن بووه. ته نیا ده خوله کیکی به و حاله وه بوویت، ئه و کاته ی که خوی داوه ته پال دیواره که، سه ری ناوه ته سه ر قۆلی و بزه ی ها تو وه تی، ئه و بیرو خه یاله ی به میتشکا ها تیت و ئیدی نه ی توانی بیت به رگه ی بگریت و قه راری خوی دا بیت، ئیدی بیرو که یه ک بووه و به میتشکی دا ها تو وه، تووشی سه رگیژ که بووه و نه ی توانیوه به رگه ی بانگه وازی خۆکوژی بگریت .

نها ئه نگو هه رچییه ک ده لێن بیلین، به لام به بۆچوونی من جگه له به دحالی بوونیک چیت نه بووه و نییه. هیشتا ده ی توانی له گه ل مندا بژی. تو بلای هی که م خوینی بوویت؟ تو بلای به هو ی ئه نیمیا وه بوویت؟ ئاخه ئهم زستانه زۆر ماندوو بوو، ئیدی...

دیر که وتم!!

له نيو تابووته كه دا چهند لاواز و بينمود دياره! ته مه شای كه پووی، چهند باریكه! برژانگه كانی له تیر دهچن. پیده چیت كه كه وتووه ته خواره وه هیچی لیته هات بیت، نه بریندار بووه و نه هیچ کوئی شكاوه! ته نیا نه و دزوله خوینه ی له بهر پووییوه، كه هر به نه دازه ی دوو كه وچكه چای بووه. له ناوه وه ئاسیوی گه یشتووه تی. بیرۆكه یه کی سهیر داویه له كه لاهم! خۆزی دهكرا به خاکی نه سپیژن؟ چونكه نه گهر ببریت، ههنگی من... ناخ... نا، ناکرئ بییهن! نابیت له منی دوور بخه نه وه، چونكه نه گهر بییهن ههنگی... با، من سوور دهزانم و پرای ته وهش هه رده بی ببریت، خو شیت نیم، وپاوهش ناکه م؛ به پیچه وانه وه، هه رگیز زه نیم وه کو نه مپرو هوشن و پووشن نه بووه. به لام چ بکه م دووباره ماله که م چۆل ده بیت، نه م دوو ژووره چۆل ده بیت، ته نیا من و په هه نه کان، به تاقی ته نیا ده مینینه وه؟ نه مه پموزه نه، مۆته که یه! ته وه ی من ده یلیم و پینه یه، من ئازارم دا، ته وه پاستی مه سه له که یه!

نها یاسا و پيساكانی ئیوه چ دادیکی من ده دات؟ داب و نه ریتان، ئاكرتان، ژيان و باوه ر و دین و دهوله تتان به چ کاریکی من دیت؟ با قازیه کانتان دادگاییم بکه ن، با بمکیشنه دادگای گشتی. ههنگی وه لامیان ده ده مه وه كه من دان به هیچ یه کیك له و شتانه دا نانه م. ههنگی قازی هاوار دهکات و پیم ده لیت: " پیده نگ به، جه نابی کونه نه فسه ر! " ههنگی منیش هاوار ده که م: به چ هه قی ناچارم ده که یت به گویت بکه م، مه گهر تو کیت؟ چما پیکه وتیکی رهش و شووم عه زیزترین عه زیزم لیده سینیت ته وه؟ یاسا و پيساكانتان چ سوودیکی هه یه، من هر دانی پیدا نانه م. سه ری خوم هه لده گرم و ده روم. چ فره قیکی بو من هه یه!؟

کویر و که ره! مردووه، هیچ نابیسیت! نازانیت ده مویست چ به هه شتیکت بو ساز بکه م. به هه شتیک كه له دلما بوو. به هه شته که م له ده وری تودا به رپا ده کرد! خو نه گهر خو شیشته نه ویستبام هر گرینگ نه بوو، چ ده بوو؟ هه موو شتیک به و حاله وه ده مایه وه، کاریکم ده کرد به و حاله وه ما باوه. هیچ نه بویه وه کو دۆستیک باسی ورده به سه رهاته کانی خۆت بو ده گپرامه وه، بو خو به خو ش و شادی، به پیکه نینه وه، ته مه شای چاوی یه کترمان ده کرد و به و ئاویه ژیانمان به پیده کرد. ته نانه ت نه گهر عاشقی پیاویکی دیکه ش بویه ی گویم نه ده دایه. تو له گهل نه وا شاد و خه نۆل ده رپویشتی و من پروم ده کرده نه و به ری شه قامه که... هه موو نه مانه به هیچ نه ده چوون، به و مه رجه ی نه و بو یه ک جاری دی چاوی هه لینابا! بو ساتی، بو تاقه ساتیک! وه کو چهند سه عاتیک له مه پیش، ته مه شایه کی بکرده مایه، وه کو نه و ده مه ی له هه نه برم وه ستابوو و سویندی بو ده خواردم كه دۆستیکی وه فادارم بیت! ناخ نه گهر یه ک جار چاوی هه لینابا ئیدی هه موو شتیک پوون ده بووه وه!

بهلام ئامان له دهست ئهم قهدهره! ئامان له دهست سروشت! بهشهر لهم دنيايه دا تهنيايه. کارهسات و داماويه که لهم تهنيايه دايه. دهگيرنه وه کابرايه کی ږووسی گول هاوار دهکات: " ئهري لهم گوي زه وييه دا که سيکی زندو وهيه؟ " منيش هه رچه نده گول نيم، پر به زار هاوار دهکهم و کهس وه لامم ناداته وه. دهلین هه تاو، تهبيعهت و سروشت دهژينيته وه. نها ته مه شا بکه ن هه تاو هه لدیت... ئهري نالئی خویشی مردووه؟ هه موو شتيک مردووه. ته مه شای هه ر شویتي دهکيت جگه له جه نازه هيچی دی نابینیت. بهشهر تهنيايه. دهو روبه ری بيدهنگ و خاموشه. ئه وهيه دنيا و زه مين و زه مان. کي بانگی هه لداوه: " تيره ی بهشهر يه کديتان خوش بویت. " کي ئه و قسه يه ی کردووه؟ کي هه لگری ئه و په يامه بووه؟

به ندولی سه عاته چالمه که، بيخه م و خه يال دیت و دهچیت، جۆلانه ی خوی دهکات، زهنگيکی نه فرهت ئاميز لیده دات، سه عات دووی پاش نيوه شه وه. پيلاوه بچوکه کانی له ژير قه ره ويلاه که دايه، ده لئی چاوه پروانی دهکهن. باشه که سبه ی بييه ن من چ بکه م، ئیوه بلین: چ بکه م.

١٨٧٦

تییینی: ږوژی ٢٠٢٤/١١/٦ له شاری سلیمانی، گهړه کی چوارچرای نوئی له پاچقه ی ئه م چیرۆکه بوومه وه که له م دوو سه رچاوه يه ی خواره وه، به شیوه يه کی به راوردکاریانه وهرم گيړاوه. بهنده له ږووی ئه مانه تدارييه وه ئه م به راوردکاریيه دهکهم. جا ئه گه ر ئه مه بووبیته مايه ی ئه وه ی هه ندی دهسته واژه و رسته و په ره گرافی دهقه کوردیيه که له ږواله ت و شیوه دا ته واو دهگه ل سه رچاوه ی يه که مدا تیکنه که نه وه ئه وا له گه ل سه رچاوه ی دووه مدا تیکده کاته وه و دیاره پیچه وانه ش پیچه وانه يه. هه لبه ته به دلنیا يه وه پاچقه کوردیه که ئه گه ر له هه ردوو پاچقه که ی دی باشت و ئه مینتر نه بییت، ئه وا هيچی له وان که متر نییه و بی چه ندوچوون ږووی مه جلیسی دهقانی هه يه.

سه رچاوه کان:

١ - فیودور داستایفسکی / نازنین / یک داستان خیالی / ترجمه ی یلدا بیدختی نژاد / چاپ شازدهم ١٤٠٢ / تهران، نشر چشمه.

٢ - دوستویفسکی: الاعمال الادبيه الكامله - ١٨ مجلدا / ترجمها عن الفرنسية: د. سامی الدروبی / الطبعة العربية الثانية / بيروت، المجلد ١٥.